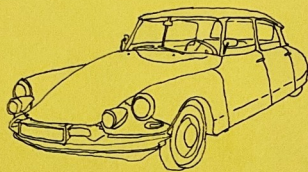

Twice

Engel der wrake

Tim Hinterding

k i l l a k o s s a

III

Twice

Engel der wrake

Twice is een digitale uitgave van
uitgeverij Killa Kossa in Zieuwent

ISBN 97 890 71296 840

contact: hapipiko@protonmail.com

© 2025 Tim Hinterding

In de Lage Landen is een team actief dat zich bezighoudt met veiligheid en preventief onderzoek van personen. Het functioneert al enige tijd, maar officieel bestaat het niet. Teamleden zijn gerekruteerd uit diverse gelederen van politie, gedragswetenschappers, veiligheidsdiensten, medici en IT'ers.

Het functioneren van dit speciale team valt onder het Ministerie van Defensie, maar welke defensiemedewerkers hier informatie over hebben is niet duidelijk.

Het enige dat bekend is, is dat Ronald Smulders de leiding heeft en dat hij kan beschikken over een redelijk budget om het functioneren van het team te waarborgen.

Inhoudsopgave

31 maart

Drie weken later

Marbella, een maand later
Liedekerke
Malaga
Marbella
De wereld van Peter Stuyvesant
Op vaste bodem
Twee weduwen
Navraag
Winkelen
Jackies verhaal
Het overleg
Overleg II
Schluss
Huisbezoek
Opname
De boodschap
De afronding
Berichten
Apolonia
Engel der wrake
De langste avond van het jaar
Opruimen
Het nieuws
Basic Research
Esther en Groenewegen
Esther en Ronald
Ellens biecht
Overleg met Theresa
Formeel overleg
Video
iMac
Brief encounter
Dramatische expressie

*De voorbespreking
Sms-jes
Godert Walraven
Ellens terugkeer
€ €
ICT
Commissie blauw
Den Haag
Arnhem
Ontmoeting bij Mariëndaal
Sonsbeek
Van Pallandtstraat
Gastverblijf
De eerste indruk
Claridge*

Wat vooraf ging bij Mozaïek en Once...

Jackie verdedigde zich met *shaolin kempo* toen ze werd aangevallen door twee mannen, Ellen werd ontvoerd en gedrogeerd door een groep die Blue-Violet heet. Daarnaast werd zij door een Scandinavische groep geschaduwd. Met een enorme ontploffing werd hun basis opgeblazen.

Pim blijkt lid te zijn van Blue-Violet en wil Ellen onder druk zetten, maar dat loopt voor haar fataal af. Ellen wordt opnieuw kort ontvoerd, komt weer vrij. Bij een confrontatie met leden van Blue-Violet worden alle leden gedood, maar helaas komen ook Romain, Jerome en Wout om het leven.

Bij de herdenkingsbijeenkomst op het uitvaartcentrum treffen de overgebleven leden van Team Smulders elkaar.

31 maart

13.15 uur

Als de herdenkingsbijeenkomst voorbij is, komen Ronald, Marlinde en Luigi nog even bij elkaar in de koffiekamer van het uitvaartcentrum. Ze drinken zwijgend hun koffie.

Ronald verbreekt de stilte en zegt:

'Pieter belde vanochtend, hij kon het nog niet opbrengen om er bij te zijn, maar is in gedachten bij ons. Het gaat iets beter met hem.'

Vanuit de verte komt Boas Travo op hen afgelopen en gaat aan hun tafel zitten. Hij kijkt iedereen even bemoedigend aan en zegt dan:

'Goedemiddag...dit moment heeft niemand gewenst, ik kan mij voorstellen dat het tijd zal kosten om dit een plaats te geven.'

Hij buigt iets voorover en trekt een enveloppe uit zijn binnenzak.

'Vanmorgen kreeg ik deze brief aangereikt van mijn leidinggevende,' Boas pauzeert even en vervolgt dan: 'vinden jullie het goed dat ik die hier voorlees?'

Marlinde zegt: 'Ga je gang Boas.' Ronald en Luigi knikken instemmend.

Beste Boas,

De dramatische gebeurtenissen van afgelopen dinsdag met enkele leden van het Team Smulders hebben mij aan het denken gezet.

Het is treurig dat dit uitermate gekwalificeerde team zoveel collega's tegelijk heeft verloren in strijd voor de goede zaak.

Het verlies is dermate groot, dat het voortbestaan van deze eenheid in gevaar komt.

Er zijn twee opties:

De eerste optie is de eenheid op te heffen en de teamleden elders onder te brengen.

Dit in goed overleg en aansluitend bij de kennis, voorkeuren en mogelijkheden van elk teamlid.

Tweede optie is handhaving en een kleine aanpassing van het team. (zie bijlage)

Hieraan wordt jij toegevoegd. Ook hierbij geldt: in goed overleg met alle betrokkenen.

Zou je een en ander willen opnemen met Ronald, Marlinde en Luigi?

Neem de tijd om hierover een beslissing te nemen.

Ik wacht jouw antwoord af.

En zou je Ronald, Marlinde en Luigi kunnen laten weten dat ik met ze meeleeft?

Met vriendelijke groet,

Boas kijkt de anderen een voor een aan en zegt:

'Een interessant aanbod, maar ik wil er even over nadenken. En ik kan mij voorstellen dat dit ook voor jullie geldt. Is het een idee om over drie weken bij elkaar te komen op de basis? Dan zeg ik jullie wat ik hiervan vind en hoor ik graag van ieder wat je gedachten hierover zijn. Ik zal de brief met bijlage fotograferen en jullie mailen.'

'Het is inderdaad teveel voor nu,' begint Marlinde, 'het is goed om hier even tijd voor te nemen, niet te snel asjeblijft.'

'Daar sluit ik mij bij aan,' zegt Luigi.

Allen kijken naar Ronald, die pakt zijn iPhone en zegt dan: 'Het heeft even tijd nodig, dat is wel noodzakelijk...'

Hij wacht even, vervolgt dan: 'Pieter moeten we nog even zijn rust gunnen, en wat betreft Ellen zullen we ook wat geduld moeten hebben. Ik kreeg van haar bericht, gisteravond. Ik zal het voorlezen:

"Beste Ronald, wat een afschuwelijk nieuws over Jerome, Wout en Romain.

Dit lijkt mij een enorme aderlating voor ons team.

Ik werk hard aan mijn herstel en hoop dit snel een plek te kunnen geven.

Sorry, ik kom niet morgen, ik hoop dat je het begrijpt.

Zuster Gertrudis zal je nader berichten. groeten, ook voor de anderen, Ellen"

Hij bergt zijn iPhone op en knikt naar de anderen. 'Over drie weken iets afspreken lijkt mij goed, ik wil jullie allemaal ook wijzen op de extra begeleiding die je kunt krijgen, om de recente gebeurtenissen te verwerken. Hiervoor kun je contact opnemen met Marion Kühne van de Interne Dienst Welzijn. Verder heb ik op dit moment niets te melden. Ik wens iedereen veel sterkte.'

Hij staat op en knikt naar de anderen. Loopt dan naar de uitgang.

Drie weken later.

22 april
10.30 uur

Iedereen is aanwezig in de koffiekamer van *Basic Research*. Ze zitten rond de ovale tafel en kijken naar het smart-board waar een schema met uitgangspunten wordt weergegeven.

Ronald loopt naar het smart-board en tikt er op, het beeld wordt egaal grijs.

'Zo. ..allereerst wil ik jullie verwelkomen. Het schema hoeven we nu nog even niet te bestuderen. Ik neem aan dat ieder de gelegenheid heeft gehad om na te denken over het voorstel van Theresa, over de twee opties.'

Hij gaat zitten en pakt zijn koffie. Marlinde steekt haar hand op.

Zegt dat ze meer tijd nodig heeft om de recente gebeurtenissen te verwerken, maar dat ze al wel wil laten weten dat ze graag doorgaat met het team en dat Boas wat haar betreft welkom is. Ze wordt begeleid door de groep Welzijn en heeft daar regelmatig gesprekken mee, die haar echt helpen de gebeurtenissen te verwerken.

Ronald kijkt rond en vraagt: 'Luigi, heb jij iets te zeggen?'

Luigi kucht en zegt dan: 'Heb er ook over nagedacht, ik weet het nog niet. Prettig dat Theresa meeleeft, maar ik kan het nu allemaal nog niet goed op een rijtje krijgen. Sorry.'

'Begrijpelijk,' zegt Ronald, 'het is ook allemaal niet niks, voor mij geldt dit ook, alleen kan ik wel zeggen dat ik door wil gaan, met Boas in ons team.'

Het is even stil, ze kijken allemaal Boas aan. Die schuift wat heen en weer, staat dan op en loopt rond de tafel.

'Ik heb er ook goed over nagedacht, ik zou graag met jullie in een team willen, hoe en wat, dat moeten we nog op een later tijdstip bespreken.' Boas kijkt rond en vervolgt dan:

'Eergisteren ben ik in Liedekerke geweest en heb kennis gemaakt met Ellen. We hebben met elkaar een goed half uur gesproken, daarna ging ze terug naar haar kamer. Het gaat redelijk met haar en haar begeleiders lijken mij erg kundig en warm. Zij heeft de afgelopen tijd veel meegemaakt en dat hakt er natuurlijk wel in. Ze heeft twee keer EMDR therapie gehad en dat verlicht haar zware gedachten. Ik heb het niet over een nieuwe start van het team gehad, dit was vooral even kennismaken. Ik snap dat het nog wel wat tijd vraagt, voor Ellen op haar oude niveau is.'

Hij wacht even en gaat dan verder:

'Gezien de huidige conditie van ons allemaal, zou ik graag voorstellen dat wij elkaar over ongeveer een maand weer zien. Theresa heeft een voorstel om in Marbella, aan de Spaanse zuidkust, een bijeenkomst te plannen - zij zal er zelf ook bij zijn - en daar dan 10 dagen een geschikte accommodatie te huren, een landhuis of een aantal chalets en een aantrekkelijk programma samen te stellen voor ons verblijf daar. Voelen jullie daar iets voor?'

Iedereen heeft daar wel zin in, alleen vraagt Luigi nog hoe dat allemaal geregeld gaat worden.

'Als ik Theresa laat weten dat iedereen positief is, zorgt zij voor alle arrangementen, tickets en bijkomende afspraken. Er wordt ook onderzocht of Ellen en Pieter kunnen aansluiten.'

Ronald kijkt verheugd en zegt dat dit een goed plan is om een nieuwe start te maken met zijn allen.

Marbella, een maand later

28 mei

09.45

Het is eind mei en de groep is gearriveerd op een resort even buiten Marbella. Zes chalets:

voor Ronald, Boas, Pieter en Luigi, Marlinde, Theresa en 1 voor Ellen die nog komt.

Het is nog niet erg warm en bijna iedereen zit op het overdekt terras aan de koffie. Theresa vertelt dat Ellen morgen vanuit Brussel naar Malaga zal vliegen en dan met een taxi hierheen zal komen.

'Maar voor vandaag is het een rustige dag, met veel zon en kunnen we weer even wennen aan elkaar, ik zou morgen, als Ellen er ook is, van ieder willen horen wat de afgelopen maand hen heeft gebracht en ik zal dan ook een toekomstplan presenteren, waarmee we aan de slag gaan als we weer thuis zijn.'

Boas vult aan: Om kwart over elf zal *El Acuario Verde*, de Groene Waterman, hier aanleggen, die met ons een tochtje zal maken over de Middellandse zee. We kunnen daar aan boord lunchen en vanmiddag een groep dolfijnen zien, die hier in de buurt rondzwemmen.'

Pieter: 'Dat lijkt mij heerlijk, lekker deinen op het water.'

En hij kijkt glimlachend rond.

Monica, de serveerster, komt langs met een grote kan verse koffie en gaat rond. Ze zet ook twee grote flessen gekoeld bronwater op tafel, naast de glazen.

Het is te merken dat er een vakantiestemming heerst, maar ook een sfeer van aftasten.

Er zal een nieuwe start worden gemaakt, en deze start zal rustig en voorzichtig zijn.

Liedekerke

28 mei

11.00 uur

Op haar kamer is Ellen bezig met haar telefoon, die vandaag vreemd doet, maar het ziet er naar uit dat het alweer verholpen is als ze bijna de moed opgeeft.

Ze toetst een nummer in:

‘Hoi Jackie’, hier Ellen,...ja, ik zou je nog steeds opbellen, ik hoorde van Ronald dat je me wilde spreken, ...ja, alweer enige tijd terug,...pffft, ja, ik heb nogal wat meegemaakt privé en ook wat met collega’s...vertel ik je nog wel...’

.....

‘Klopt, ja....ben nu in België, vertrek morgen vroeg naar Malaga, om mij bij het team te voegen, dat daar nu al is.’

.....

‘Rond 8 juni ben ik weer terug, zullen we elkaar dan zien?’

.....

‘Heel fijn, Jackie, ...tot dan...kus!’

Ze klapt haar iBook open en bekijkt haar berichten, en leest aandachtig een mail. Zucht. Begint te grinniken. En typt wat in, denkt na, typt verder.

Klapt dan haar iBook dicht.

Er klinkt na 5 seconden een piepje.

GSM zoemt. Ze kijkt. Neemt niet op. Het zoemen houdt op.

Ellen staat op en loopt naar de kast, haalt er een zomerjurkje uit en trekt die aan.

GSM zoemt, Ellen negeert die.

Met slippers aan verlaat ze haar kamer, loopt door de koele gang, trap af en via binnenplaats de kloostertuin in.

Ze volgt het pad tot achterin, waar een houten deur in de kloostermuur zit.

Eenmaal buiten moet ze even wennen aan het felle licht, maar stapt dan gestaag door naar het dorp.

In het midden van de dorpsstraat is een Sparwinkel, waar ze binnengaat. Na 5 minuten komt ze naar buiten en loopt verder, naar café Geraerds. Ze bestelt een koffie en vraagt of ze even kan telefoneren. De waardin knikt met haar hoofd naar achter. Ellen loopt de gang in en klapt een deur open, waar door een klein raam aan de wand een telefoontoestel te zien is. Ze sluit de deur en draait een nummer....Spreekt dan in: ‘Hallo Ove, ja, dit is Eva,...code 81...herhaal 81. Morgen naar Malaga, kan ik je in Fuengirola treffen? Je hoort nog van mij.’

Hangt op en gaat terug, haar Romboutskoffie staat klaar. Ze drinkt langzaam haar koffie op. Betaalt alles en loopt naar buiten, in gedachten.

Ze besluit een wandeling te maken en daarna haar spullen in te pakken, nog met zuster Gertrudis te praten en wat te lezen. Morgenochtend moet ze uiterlijk kwart voor 8 op Brussel Airport zijn, Tickets heeft ze al, verder is alles geregeld.

Malaga

29 mei

11.40 uur

Wanneer Ellen het vliegtuig uitstapt komt de warmte als een warme deken over haar heen. Ze voelt zich heerlijk uitgerust en houdt van de warmte.

Als ze wat later haar kleine reiskoffer heeft en naar buiten loopt, spreekt ze in vlot Spaans een taxichauffeur aan, die haar koffer aanneemt en de deur voor haar open houdt van de lichtbruine Seat. Bij Hotel Yaramar in Fuengirola laat ze zich afzetten, betaalt de taxi en gaat het hotel binnen. Ze loopt door naar de cafetaria en kijkt rond. Achterin de ruimte zit een jonge man aan een tafel en zij loopt op hem af.

‘Dag Ove, wat fijn je hier te ontmoeten.’

‘Ha Eva, alles volgens planning,....hoe was jouw vlucht?’

‘Gaaf wel...kun jij een thee bestellen?’

Ove Tungsten is een ranke man, van dertig, luchtig gekleed in een linnen broek en jasje met duidelijk Scandinavische trekken. Hij is praktisch begeleider van de medewerkers buitenland. Hij werkt voor Sleuth, waar ook Peter de Klerk en zijn kompaan voor werkten.

Zoals Peter al eerder uitlegde is Sleuth een Scandinavische organisatie, een cluster van beveiligingsbedrijven, en een semi-overheidsinstelling voor ICT. Dat is de officiële omschrijving, maar de praktijk is ook iets anders.

Ove zegt: ‘Okay, vertel maar over Peter de Klerk en Mike Langstrom..’

‘Peter en Mike zijn bij een actie door Blue-Violet omgebracht, ze zijn op hun eigen basis aan het Zandpad opgeblazen, en wat later zijn weer de meeste leden van Blue-Violet omgebracht door de groep Smulders,....twee leden zijn door een verkeersongeluk om het leven gekomen en drie andere in een hotel bij Schiphol omgebracht. Ruben Malkowitch is met zijn camper ontploft, er was brand, die waarschijnlijk zijn gasfles heeft doen ontploffen.

Groep Smulders heeft drie medewerkers bij deze acties verloren. Louis Otten is als enige van de groep ‘Blue-Violet’ nog in leven, hij heeft een ‘her-integratieproject’ doorlopen en lijkt goed te voldoen.’

‘En hoe is het met Pim gegaan?’

Ellen zucht even, drinkt van haar thee, ‘Pim zat met mij in het Etoilehotel, en is daar in het bad uitgegleden en verdronken, ze had wel heel veel gedronken. Ik was ook in de kamer, of eigenlijk op het balkon, en heb niets gemerkt. Er is wel een doktersverklaring.’

Ove knikt en kijkt Ellen nu strak aan: ‘Je bent door het oog van de naald gekropen,

ik wist niet dat Blue-Violet zich zo op de groep Smulders had gefixeerd, en dan jou uitkozen voor een experiment met *preamazon*, ze hebben je waarschijnlijk uitgehoord.

Maar hoe zijn ze er dan achter gekomen dat jij twee micro-chips onderhuids had?’

‘Bij Blue-Violet zat een medewerker, Henri Castelein, die had bij GSK in een team gezeten, waar ze met die dingen werkten, hij had een scanner en daardoor ontdekte hij de chips bij mij. En ook voor die *preamazon* hadden ze bij Glaxo contact met een zekere Joke. Het gekke is dat het mij achteraf wel meevalt, wat ze hebben uitgespookt, hier spreek ik gewoon Spaans, terwijl ik dat nooit eerder sprak.’

Ellen kijkt min of meer opgelucht naar Ove, en zegt dan: ‘maar het was een indringende tijd, afgelopen maanden, dit wil je niet elke dag meemaken. En straks voeg ik mij weer bij Team Smulders. Ik houd je op de hoogte.’

‘Heb je nog vragen Eva?’

‘Het is goed zo, Ove, ik ga nu verder naar Marbella, en ik heb ook nog iets voor jou.’

Ellen haalt uit haar reiskoffer een witte envelop die ze aan Ove geeft. ‘Het politieverlag van het ongeluk op de A12 met Henri en Berna en de overlijdensverklaring over Pim van Dr. Thissen. Het zijn kopieën, dus die zal niemand missen.’

Ze knikt en loopt dan naar buiten naar een gereedstaande taxi.

Marbella

14.10 uur

Ellen arriveert bij het resort, en knikt naar de conciërge, die in een fraai houten kantoor zit. Hij laat de slagboom omhooggaan en de taxi stopt even, Ellen stapt uit en vertelt dat ze voor Ronald Smulders komt. De conciërge geeft haar een pasje en een map en legt uit waar de chalets zijn.

De taxi rijdt door en na tweehonderd meter komt er een flauwe bocht en gaat de weg omhoog, na nog eens vierhonderd meter kijkt ze vanaf een hoogte over de Middellandse zee, en ziet zij iets verderop zes chalets. De taxi stopt en uit een van de chalets komt Ronald naar buiten. Hij loopt naar het pad.

‘Welkom Ellen, wat fijn dat je er bij bent. Ik zal je reiskoffer even nemen.’

Ellen zegt nog niet veel en laat het even op haar inwerken, ze betaalt de taxi die rustig rijdend het resort verlaat.

‘Het buitenste chalet links, hebben we voor jou bedacht,’ zegt Ronald, ‘Kom, ik breng je er even naartoe.’

Ellen glimlacht als ze ziet dat er uit de andere chalets ook mensen komen, ze ziet Pieter, Luigi en Marlinde naar zich toe lopen.

Van afstand zwaait Xaveria, en even later ziet ze ook Travo aan komen.

‘Hoi, hoi,’ zegt Pieter, ‘Goed om jou weer te zien....welkom.’ En hij geeft Ellen een knuffel.

Ook de anderen verwelkomen Ellen hartelijk en lopen even mee richting haar chalet.

Ronald staat bij de deur en vraagt of Ellen een pasje heeft gekregen van de conciërge, hiermee kan ze de deur openen.

‘Woow, dat ziet er heel luxe uit, ik ga mij even opfrissen en ...?’

Ronald zegt: ‘Neem even de tijd, Ellen, om half vier komen we samen, hier bij het overdekte terras.’

Later komen ze samen op het terras om wat verkoelends te drinken en bij te praten, ‘s avonds is er een uitgebreid dinner in het restaurant.

De dagen verlopen in alle rust en in een aangenaam tempo, wandelen, zwemmen en nog een tocht met de Groene Waterman over de Middellandse zee. Er is nog een uitstapje naar Tanger, waar ze in restaurant Mamounia van een heerlijke Marokkaanse maaltijd genieten.

Terug in Marbella vertelt Pieter dat hij, toen hij met Luigi naar het uitgebreide golfterrein wandelde, Bono van U2 daar zag lopen met Brian Eno. Heel apart om die twee daar te zien.

‘Ja, Marbella is erg in trek bij mensen die in alle rust en luxe ongestoord even willen ontspannen, vaak zijn dat muzikanten, maar ook wel politici, schrijvers en filmmensen.’ zegt Marlinde.

Het valt Ellen op, dat Marlinde zich soms afzonderd en alleen gaat wandelen, heel toevallig ziet zij Marlinde een keer op het strand met een man, in wie zij onmiddellijk Ove herkent. De afstand is te groot om contact te maken, dat hoeft eigenlijk ook niet, is zelfs niet gewenst nu. ‘Maar het is goed dat ik dit weet’, bedenkt Ellen.

Al snel is deze ontspanningsperiode voor het team al aan het eind, en op de voorlaatste dag bespreken ze savonds welke veranderingen er zijn en wat dit betekent voor de komende tijd.

Theresa vertrekt vanavond al en het team vliegt morgen terug.

Op het vliegveld ziet Ellen dat Marlinde Ove daar ontmoet, ze knuffelen en Ove loopt terug naar de uitgang.

De wereld van Peter Stuyvesant

In het vliegtuig zit Marlinde naast Ellen, en Ellen vraagt nonchalant wie deze jonge man is, die zij bij het vertrek met Marlinde heeft gezien.

‘Dat is Kjelt, hij is hier voor zijn vakantie, hij is medewerker van een ICT bedrijf in Noorwegen en we hebben aardige uurtjes samen gehad.’

‘Zo, zo.’ zegt Ellen glimlachend, ‘is het serieus, of een vakantieliefde?’

Marlinde zegt dat ze het niet weet, maar het was in ieder geval wel prettig om hem te leren kennen. ‘Ik hoef er geloof ik niet zoveel mee, maar het lijkt erop dat hij mij erg aantrekkelijk vindt. Hij is 10 jaar jonger. We hebben heel goede gesprekken gehad.’ En zij kijkt met een vrolijke blik Ellen aan. ‘En voor jou is het natuurlijk ook wennen, weer in je uppie, ...en wat doe je met de flat van Pim? Ga jij er zelf wonen?’ Ellen antwoordt niet meteen, dan zegt ze: ‘De flat ga ik waarschijnlijk verkopen, teveel herinneringen daar, en dan te bedenken dat zij mij zo manipuleerde, met haar eigen dubbele agenda.’

Marlinde vraagt: ‘Neem je nog contact op met Jackie, want die was toch ook wel begaan met jou toen je zo ziek was, en ik dacht ook dat zij jou nog iets wilde laten weten over Pim, want dat was toch een ex van haar?’

Ellen zucht en zegt: ‘Daar wil ik het nu niet over hebben, Marlinde, ik wil de puzzelstukjes van de laatste tijd rustig bekijken en zo nodig leg ik ze op de juiste plaats.’

Marlinde snapt dat het voor Ellen soms teveel kan zijn en vraagt: ‘Wil je wat muziek horen? Ik heb een mp3 speler met gezellige muziek van *Los Angeles Azules*. Luister maar eens.’ En ze reikt oortjes aan die Ellen opzet. Ellen luistert, en na 1 minuut knikt ze en zegt ze: ‘Bedankt, dat is wel mooi voor nu.’

Op vaste bodem

6 juni

16.45 uur

In Nederland gaat ieder op weg naar huis, behalve Pieter en Luigi, die op Schiphol blijven, want zij gaan door naar Berlijn voor een werkstage.

Boas Travo en Ronald gaan samen naar de Rodenkolaan en Marlinde neemt de trein naar haar appartement, dat niet ver van *Basic Research* ligt.

Ellen gaat weer naar huis. Ze is vanaf begin maart niet thuis geweest. En daarvoor ook al met wat onderbrekingen afwezig.

Gelukkig valt het mee met post en planten, Ronald heeft geregeld dat er iemand af en toe even ‘t huis doorliep en de planten water gaf, de post uit de brievenbus nam. Ze klikt haar iMac aan en ziet nogal wat berichten. Ze sluit weer af en gaat thee zetten.

Wat te doen met Hollandse Dreef 276? en met de Armando?, en al die kleren van

Pim?

Zal ik Jackie eens vragen?

Ze belt Jackie: 'Hoi hoi, hier Ellen, ben weer thuis,...ja,.....ja,....straks? Misschien wel een goed idee, ik heb nog niets in huis.....bij jou?....okay,.....lijkt mij goed, tot straks dan'.

17.10 uur

Bij het huis van Jackie gekomen, legt Ellen haar fiets met een slot vast en belt aan. Als Jackie de deur opent kijken ze eerst wat afwachtend, dan omhelsen ze elkaar.

'Hmmm, Ellen, wat fijn dat je er weer bent, ik heb je echt gemist.'

'Ik jou ook, we hebben elkaar sinds oktober niet meer gezien, meer dan een half jaar...'

'Kom verder, laten we wat drinken.' Jackie loopt vooruit naar de huiskamer, waar op de salontafel al een dienblad met een fles rosé in een koeler klaar staat met wat glazen en een karaf bronwater.

'Wat ben ik blij dat ik je weer zie,' begin Jackie; 'je ziet er goed uit, maar ik wil je eerst iets opbiechten, wat mij al heel lang dwarszit.'

'Vertel,' zegt Ellen uitnodigend, terwijl ze op de bank tegenover Jackie gaat zitten.

'Het gaat over Pim,...en ja, ik weet niet goed hoe te beginnen, maar Pim en ik zijn eigenlijk nooit gestopt met elkaar...ook toen zij met jou was...en Pim...'

'Maar lieverd, ik wist dit allang, Pim heeft het mij verteld,....alleen, ik mocht naar jou nooit laten merken, dat ik het wist. Best gek, maar ik vond het juist voor jou fijn en ik was niet jaloers of zo.'

Jackie kijkt opgelucht, 'Ik heb mij hier heel lang erg moeilijk onder gevoeld en ik mocht van Pim niets tegen jou zeggen, eigenlijk vreemd dat ze het jou wel bekend maakte.'

'Luister, Jackie, ik ben er achter gekomen dat Pim een eigen agenda had, en cryptische machtsspelletjes speelde, mensen graag manipuleerde op een vervelende manier, en dat deed voor mij de deur dicht.'

'Hoe zo dan? Welke deur?'

'Pim heeft zich misselijk misdragen, heeft zich met mijn werk bemoeid, en heeft mij werkelijk verraden. Als je beloofd dat je dit tussen ons zult houden zal ik je iets vertellen..'

Ellen kijkt Jackie aan, een beetje taxerend, maar ook ernstig.

'Ojee.. Ellen, dit is nieuw voor mij, ik heb het gevoel dat er iets is gebeurd, ik wil je mijn woord wel geven, al snap ik het nog niet goed..'

‘Berna bracht mij thuis de laatste keer dat wij uitgingen, weet je nog?’ zegt Ellen nu heel serieus, ‘zij blijkt, in opdracht van Pim, mij te hebben ontvoerd. Er zijn toen erg vervelende dingen met mij uitgehaald, ik ben gedrogeerd met medicijnen en er zijn video-opnames gemaakt, die ik niet aan iedereen zou laten zien.’

‘Wacht eens, Marlinde vroeg mij toen op jullie kantoor, of ik wel eens video-opnames van jou had gezien, had dat er mee te maken?’

‘Nou en of, het was onderdeel van een actie van Pim, om te infiltreren bij mijn werk. Zij heeft mij gechanteerd met die opnames.’

‘Gechanteerd?, een geliefde die jou chanteert?, wat bizar.’

‘Ik hoop dat dit de lucht een beetje klaart, Jackie, want zowel Pim als Berna leven niet meer...’

‘Wat?.... is Berna overleden? Hoe?’

‘Zij heeft een auto-ongeluk gekregen toen ze met 190 kilometer per uur in haar BMW over de snelweg reed.

En Pim,... ik moet je dit toch vertellen,... heb *ik* verdronken. Zij dreigde mij met die video en toen werd ik ineens zo kwaad dat ik haar met een fles heb geslagen en in bad heb verdronken. Het was zo intens gemeen om mij hiermee te dreigen, het verraad van haar en de vanzelfsprekendheid waarmee ze dit deed. Zonder enige scrupule.’

Jackie kijkt verdwaasd en heeft tranen in haar ogen, ze buigt zich naar Ellen toe en omhelst haar, houdt haar stevig vast.

‘Och lieverd, wat erg. En ik wist van niets, ik had dit nou nooit achter Pim gezocht. En Marlinde liet mij ook een pistool zien, dat van Pim zou zijn. Wat moest Pim nou met een wapen? Of was dit een grap van Marlinde?’

‘Pim bleek rücksichtslos, en haar kameraden waren ook killers, ik heb een document gezien, waaruit blijkt dat zij, mij en collega’s, maar ook jou, wilde laten liquideren.’

Jackie schrikt nu toch echt.

‘Ja, toen ik dat document zag wist ik dat ik met iemand te maken had gehad, waarmee niet te spotten viel, een keiharde. En juist dat jij ook op de lijst stond, geeft aan dat zij...’

‘Och, och, wat je me vertelt is wel heel intens Ellen, ik had een heel andere indruk van Pim,...maar dit,... wat je nu zegt, is weerzinwekkend gemeen.’

Het is lang tijd stil en zowel Ellen als Jackie drinken hun glas rosé heel langzaam op. ‘Dat moest ik toch even kwijt, Jackie, jij bent de enige die weet dat ik Pim gedood heb. Ik heb er ook erge spijt van gehad, maar mijn therapeute heeft mij gezegd, dat verraad en dreiging legitieme redenen zijn voor zelfverdediging. En dat jij al die tijd hebt rondgelopen met een schuldgevoel over jouw gevoelens voor Pim – omdat zij wilde dat het geheim bleef – geeft aan wat een sadiste zij was.’

Jackie knikt, staat op en loopt naar de keuken. Ellen volgt haar en in de keuken

kussen zij elkaar hartstochtelijk.

Twee weduwen

Na de heerlijke sla-schotel met pasta, die Jackie maakte, zitten ze nog met een cappuccino aan tafel, en Ellen zegt ineens: 'Misschien wordt het eens tijd om iets anders te gaan doen, ik heb nu toch wat reserves, want ik heb de flat van Pim en ook nog een schilderij dat ik heel misschien ga verkopen.'

'Jouw werk, is toch iets met beveiliging? Tenminste, dat heb ik altijd van je begrepen...'

'Ja klopt, maar er zitten nog meer aspecten aan, waarvan ik niet weet of ik dat allemaal mag bekendmaken...sorry...ik heb mijn handtekening gezet onder een verklaring tot geheimhouding over alle werkzaamheden die ik doe, ook over waar ik werk en met wie ik werk. Wat ik nu aan jou vertel mag eigenlijk niet eens.'

'Maar we zijn nu alletwee weduwe, toch?'

'Zeker zijn we nu alletwee weduwe, maar ook wraakzuchtig. Ik ben in staat om de eerste de beste die mij nog bedreigt of wil manipuleren gewoon koud te maken, de laatste maanden ben ik wat anders geworden'

Jackie schrikt, schuift haar stoel iets naar achteren: Meen je dit, Ellen?'

Ellen kijkt haar glimlachend aan: 'Wees maar niet bang Jackie, jou zal ik niets doen hoor, het is vooral, dat ik eigenlijk gerustgesteld ben door mijn therapeute, laat ik haar zuster Gertrudis noemen, die mij leerde dat je jezelf zeker mag verdedigen, als iemand jou bedreigt of je zo manipuleert, dat je wordt gedwongen over je eigen grenzen te gaan. In dat geval is het legitiem om voor jezelf op te komen. En in mijn geval zit wraakneming ook in het pakket van verdedigingsacties.'

'Als personal coach zou ik dat niet zeggen, maar ik ben geen therapeute, maar ik zou wel tips geven hoe om te gaan met blokkades en een weerbaarheidstraining adviseren.'

'Wat bedoel je met blokkades, dat iemand jou iets in de weg legt, of dat je blokkeert als reactie op een vervelend contact?'

'Enige tijd geleden werd ik in het park aangevallen door twee mannen, ik was aan het joggen en ineens lag ik op de grond. Ze hadden een draad gespannen en daar struikelde ik over. Gelukkig had ik mijn hoofd erbij en blokkeerde ik niet, en ik heb met *shaolin kempo* de mannen buiten werking gesteld. Ik heb zelfs hier ergens nog de gsm van deze knapen, die mij en ook andere dames, te pakken hebben genomen.'

'Heb je er nog werk van gemaakt? Aangifte gedaan?'

‘Nee, ik heb het erbij gelaten, maar nu ik er over nadenk, zou het zomaar kunnen, dat die twee gewoon doorgaan met hun wrede spelletjes.’

‘Heb je die gsm hier?’

Jackie staat op en haalt uit de keukenla de gsm. Met wat handigheid krijgen ze hem aan de praat en bekijken wat video’s. Ze zien eerst Jackie met haar *kempo* actie, waarna het beeld op zwart gaat, maar ook een dame die valt en er niet zo goed van af komt. Ze blijft uiteindelijk buitenbewustzijn liggen. Er zijn nog meer dergelijke video’s te zien.

‘Wat een hufters,’ zegt Ellen, ‘ik weet dat Marlinde wel kan uitzoeken wie de eigenaar van deze telefoon is, als zij die getraceerd heeft kunnen we die een bezoekje gaan brengen.’ zegt ze strijdlustig.

‘Ik kan deze gsm toch naar de politie brengen, die kunnen het toch ook uitzoeken?’

‘Dat kan zeker, maar of er verder nog iets gebeurd is maar de vraag, bovendien willen ze dan jouw verklaring, jouw gegevens en die worden altijd aan de advocaat van de verdachten doorgegeven via het Openbaar Ministerie. Zo blijf je op een andere manier erg kwetsbaar. En je weet niet met wie je te maken krijgt. Ik zou de gsm aan Marlinde geven, of eigenlijk is alleen het nummer al voldoende. Zal ik het aan Marlinde doorgeven?’

Jackie kijkt berustend, en knikt dan dat het OK is.

Ellen tikt op de gsm haar telefoonnummer in...haar eigen gsm gaat 1 x over en dan verbreekt Ellen de verbinding. ‘Zo, dat nummer staat nu in mijn telefoon, Ik houd je zeker op de hoogte van wat Marlinde vindt.’

En zij wist haar ingetoetste nummer uit het geheugen van de gsm.

‘Iets anders, heb jij nog spullen op de flat van Pim? Ik ga denk ik een makelaar bellen, om de waarde van de flat te laten taxeren. Misschien moet dan de flat leeg.’

‘Nee, ik heb er niets meer, er lagen nog wat blauwe pumps en wat penny-shoes, maar die heb ik al terug.’

‘Zo, ...lieve Jackie, het was voor mij een lange dag,...een volgende keer blijf ik wat langer...als je dat goed vindt tenminste...maar voor nu ben ik toe aan slapen.’

‘Begrijpelijk, Ellen, en ik voel me wel opgelucht.’

Ze kussen elkaar en Ellen vertrekt.

Navraag

7 juni.

Ellen mailt Marlinde met de vraag of zij een telefoonnummer kan natrekken. En ze informeert ook waar het materiaal is gebleven uit het depot van Blue-Violet, aan de Atoomweg. En of er nog meer is aangetroffen, dan wat er op de inventarislijst stond.

Al snel krijgt ze antwoord:

van: humanexplore@Xtra.Overheid.nl
aan: E. Bruynzeel@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: globaal onderzoek
datum: 8 juni

Ellen,

Het gsm nummer staat geregistreerd op naam van Bert Koolenbrander, Hogeweg 97, alhier. Over hem zijn enkele gegevens beschikbaar die als bijlage bij deze mail zitten.

Voor wat jouw vraag over materiaal dat werd aangetroffen op de Atoomweg 77:

Alles dat daar is gevonden ligt nu op *Basic Research*, er is ook nog een box met medicatie gevonden, behalve EHBO spullen zat er ook nog een doosje in met capsules van Glaxo. Dit is waarschijnlijk het jou toegediende middel *Premazon*. Ook zit daar een aantekenboekje bij met notities van hoogstwaarschijnlijk Dr. Frans Nienhuis, die nauwgezet heeft bijgehouden wat jij toegediend kreeg, met zijn bevindingen erbij.

Om toegang te krijgen tot dit materiaal, kun je toestemming vragen aan Ronald. Ik hoop dat je hiermee verder kunt.

Met vriendelijke groet,

Marlinde Kalfschoten

bijlage: 1 dossier Koolenbrander/van Hal

Ellen klikt op de bijlage, waarin staat dat Koolenbrander als getuige betrokken is bij

een mishandelingszaak, waarbij twee vrouwen misbruikt en mishandeld werden. Er was een bewijs voor vervolging, waarbij een zekere Charles van Hal, werd schuldig bevonden en veroordeeld tot detentie en het betalen van een schadevergoeding aan de slachtoffers.

Het dossier is drie jaar oud en afkomstig uit het centraal archief Midden-Nederland.

Ellen denkt na, er is dus precies bijgehouden wat die lui van Blue-Violet mij toedienden, hoeveel dat was, hoe vaak, uiteindelijk ben ik drie weken onder zeil geweest. Ik zou wel willen weten wat er allemaal in dat notitieboekje van Dr. Frans staat.

Zou Dr. van Dooren dit ook hebben gelezen? In ieder geval wil **ik** het ook inzien. Ellen belt Ronald.

‘Goedemorgen Ronald, mag ik je iets voorleggen?’

‘Maar natuurlijk Ellen, zeg het maar.’

En Ellen vertelt dat ze via Marlinde gehoord heeft over de spullen die op Atoomweg 77 zijn gevonden, en dat zij heel graag inzage wil hebben in het aantekenboekje van Dr. Frans, en dat dit haar zou kunnen helpen om die indringende periode af te ronden, in therapeutisch opzicht zeg maar.

Daar hoeft Ronald niet erg lang over na te denken.

‘Alles dat jou helpen kan om dit af te ronden is voor jou beschikbaar Ellen, en ik geef je toestemming om al het materiaal te bekijken op Basic Research. Daarnaast kan ik je nog een mail doorsturen die Dr. van Dooren heeft gestuurd naar aanleiding van inzage door hem van de aantekeningen van Dr. Frans.’

‘Hier ben ik erg blij mee Ronald, dank je wel.’

Wat later ontvangt Ellen het mailbericht.

van: LvDoorenpharma@xs4all.com
aan: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
doorgestuurd naar:E. Bruynzeel@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Pharma
datum: 12 april

Beste Ronald,

Uit de aantekeningen van Dr. Frans blijkt dat hij heel keurig zijn medische

handelingen heeft gedocumenteerd tijdens de periode dat mevrouw Bruynzeel onder zijn hoede was.

Het blijkt dat hij zeer regelmatig *premazon* toediende en om de drie dagen een aan *poxide* verwante stof.

De werkingsduur van *premazon* was bij een halve capsule 18 uur, en de permanente werking werd verlengd door elke 18 uur een halve capsule intraveneus te injecteren.

Over het gebruik van *rohypnol* schrijft Dr. Frans niets.

Aangezien dit wel is toegediend, denk ik dat een van zijn medewerkers hiervoor verantwoordelijk was.

Het is overigens merkwaardig dat Glaxo nog geen patent heeft aangevraagd op *premazon*, terwijl ze het al wel produceren. Uit navraag bij collega's blijkt dat dit middel niet beschikbaar is. Kennelijk hadden de mensen een informeel contact met Glaxo.

Voor verdere vragen ben ik altijd beschikbaar.

Met hartelijke groet,

Dr. L. A. van Dooren

Winkelen

9 juni.

Ellen laat haar gedachten hierover gaan, en besluit naar *Basic Research* te gaan om zelf te zien wat er genoteerd staat. En misschien heeft zij voor zichzelf ook nog wel iets nodig, als ze het plannetje wil gaan uitvoeren om die Koolenbrander te bezoeken.

Eerst kijkt ze op Googlemaps om te zien waar de Hogeweg ligt en tot haar verbazing ziet ze dat dit een zijstraat is van de Gilbert de Broederstraat, waar Berna en Henri woonden.

Ze besluit eerst naar *Basic Research* te rijden om te zien wat daar aan materiaal is. Ze pakt haar rugzak en fietst weg.

Op locatie gekomen, toetst ze de code in en zet haar fiets binnen. Ze loopt de gang

door en ziet daar Travo, die aan een bureau achter een laptop zit.

‘Ha, Travo’, zegt Ellen, ‘ik kom even kijken hier.’

‘Hoi Ellen, ja, ik weet ervan, Ronald mailde mij dat je hier langs zou kunnen komen. Dat is snel.’

‘Ja, ik wil graag zien, wat er in beslag is genomen uit het depot van Blue-Violet, in het bijzonder het aantekenboekje van Frans. Weet jij waar dat ligt?’

Travo knikt, loopt de gang in en opent een van de deuren. In deze ruimte liggen wat gesealde spullen en in een grote open kast liggen op een plank wat doosjes en daartussen het notitieboekje.

‘Ah, dat zoek ik, ik kreeg van Ronald ook een doorgestuurde mail van Dr. van Dooren, die dit boekje heeft bekeken en er commentaar op gaf. ‘Mag ik dit meenemen, of moet het hier blijven?’

‘Ronald schreef dat je alles mag inzien, maar liever niet meenemen, we hebben er wel een digitale kopie van, die kun je wel nemen.’

‘Ik ga het eerst hier even doornemen, heb ik meer tijd nodig, dan graag de kopie.’

Ellen pakt een stoel en neemt het notitieboekje in haar handen, opent het en leest de opmerkingen en notities die Dr. Frans hier schreef, over haar.

Travo loopt weer terug naar zijn laptop en Ellen leest geduldig de aantekeningen door.

Na 20 minuten staat ze op en kijkt in de kast in de doosjes. Injectiespuiten en een wit doosje met capsules. Ze bekijkt 1 capsule, en besluit die mee te nemen. In een ander doosje zitten olijfgroene tabletten met op de doos Roche en Flunitrazepam 5 mg. Ook daar neemt ze er wat uit.

Als ze rondkijkt ziet ze ook twee tasers liggen en drie SVD geweren, waarvan er 1 zwart geblakerd is.

Ze legt het notitieboekje terug in de kast en loopt de gang door richting Travo, die zit te telefoneren. Loopt de gang door en komt in de grote ruimte, waar iedereen samenkomt en waar een groot digiboord staat. Als ze hoort dat Travo klaar is loopt ze terug.

‘Ben klaar, het is nogal wat, zou je mij de kopie kunnen mailen, dan heb ik thuis meer tijd om dit rustig door te nemen.’

‘Dat is goed, Ellen, ik hoop dat je er wat aan hebt. Ik maak dit even af en dan zoek ik het bestand voor je op.’

‘Bedankt Travo, fijne dag nog.’

En ze loopt naar de deur, neemt haar fiets en rijdt weg.

Als ze na 100 meter fietsen achterom kijkt ziet ze dat Travo in zijn gele BMW stapt en weggrijpt, de andere kant op. Ze besluit toch nog even terug te gaan naar *Basic Research*.

Eenmaal binnen loopt ze naar de ruimte met depotmateriaal van Blue-Violet en pakt twee spuiten en nog een capsule. Stopt die in haar rugzak.

Ze loopt via de grote algemene ruimte naar de materialen kamer en pakt een taserpistool en twee handboeien. Alles in de rugzak.

Als ze terug naar huis fietst is ze opgelucht en vastberaden.

Thuisgekomen belt ze Ronald:

‘Hallo Ronald, mag ik je iets voorleggen?’

‘Kom maar op..’

‘Ronald, ik weet niet hoe ik het moet uitleggen, maar ik wil graag een eigen onderzoeksproject uitvoeren, het heeft te maken met dat ik aan Marlinde wat gegevens over een gsm heb gevraagd..’

‘Ja, daar ben ik van op de hoogte, klopt het dat ik het idee heb dat dit eigenlijk buiten ons terrein valt?’

‘Het heeft met mij en ..Jackie te maken, maar vooral met nog wat dames..’

‘Je maakt mij nieuwsgierig..’

‘Goed, ik zal je het verhaal vertellen: kort voor ik ontvoerd werd, was Jackie aan het joggen in het park, daar werd zij aangevallen door twee mannen, die haar lieten struikelen met een gespannen draad. Zij heeft zich verweerd met *shaolin kempo*, dat zij beoefend, en alletwee de mannen bewusteloos getrapt. Zij werd toen zij viel door een van de mannen met een gsm gefilmd en Jackie heeft het toestel mee naar huis genomen, het nummer heeft Marlinde nu getraceerd. Daarbij komt nog dat op het toestel nogal wat video’s staan van acties die deze mannen uitvoerden. Helaas zijn de meeste dames er niet zonder kleerscheuren vanaf gekomen en op sommige films zijn weerzinwekkende dingen te zien, ernstig sexueel misbruik en zware mishandeling.

Wat ik wil is proberen de dames op te sporen en gezamenlijk deze mannen aanpakken.

Ik kan op persoonlijke titel dit traject ingaan, en ik weet niet hoe dit zich gaat ontwikkelen. Ik zou het liefst met alle dames een persoonlijk gesprek voeren en inventariseren wat zij als straf voor deze mannen zouden willen. ‘

‘Tjonge, dat is nogal wat...dus eigenlijk wil je een soort illegaal tribunaal?’

‘Als je het zo wilt noemen, ja, het gaat om genoegdoening, wraak en ook om deze mannen duidelijk te maken dat wat zij gedaan hebben, beslist niet kan, en dat dit gevolgen heeft.’

‘Is het mogelijk dat je Marlinde de gsm ter hand stelt, zodat zij de opgenomen video’s kan bekijken, beoordelen en mij hierover iets kan zeggen?’

‘Dat zal ik aan Jackie vragen, Ronald, ik laat je dit spoedig weten.’

Ellen belt Jackie en vraagt of ze even langs kan komen. Dat komt uit en wat later stapt Ellen op de fiets.

‘Hoi Jackie.’ zegt ze als de deur wordt opengedaan.

‘Je hebt nieuws over de gsm?’

‘Inderdaad, de eigenaar is getraceerd, en hij is helaas onschuldig, want in een rechtsbank- dossier, staat hij als... getuige. En die ander is veroordeeld.’

‘Zo, dat is dus bekend. En nu?..’

‘Ik heb het er met Ronald over gehad en hij wil graag dat Marlinde in de gsm kijkt naar de video’s, zodat zij hier iets over kan zeggen. Zou je de telefoon willen meegeven?’

‘Ja, hoor, laat zij er maar naar kijken. Al zal het geen pretje zijn die video’s te zien.’

‘Marlinde is wel wat gewend, maar wie weet wat ze tegenkomt..’

Ellen neemt de gsm mee, en wat later heeft Marlinde deze om te onderzoeken. Het is nu maar even afwachten wat dat zal opleveren.

De volgende dag krijgt Ellen een mail van Marlinde:

van: humanexplore@Xtra.Overheid.nl
aan: E. Bruynzeel@Xtra.Overheid.nl
cc : RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl 10 juni
onderwerp: onderzoek
datum: 10 juni

Ellen,

Heb de bestanden van de gsm gekopieerd. Naast de video’s, daarover straks, heb ik ook de contacten en diverse apps bekeken.

Hij bleek via Whatsapp regelmatig contact te hebben met Charles van Hal. Dat nummer is nu ook bekend.

Naar aanleiding hiervan heb ik het dossier van meneer Koolenbrander nog eens bekeken en aanvullende informatie gevraagd.

Nu blijkt dat hij als hoofd salarisadministratie van Beveiliging bij de Gemeente werkt, en dat zijn directe leidinggevende Esther Miggelbrink is, waar Ronald al eerder contact mee had.

Bij de video's heb ik al twee dames kunnen identificeren, zie hun gegevens in de bijlage, maar de vijf andere moeten gezocht worden. Deze video's zijn vijf jaar tot een half jaar geleden opgenomen, en overlappen dus de rechtszaak. Ik zal je een tijdlijn sturen van elke gebeurtenis die op video staat.

Ik krijg sterk de indruk dat er iets niet klopt:
Als het absoluut zeker is dat Jackie deze gsm tijdens of kort na de overval heeft bemachtigd, dan is Koolenbrander bewezen medeplichtig en is het vreemd dat hij bij de rechtszaak getuige was en geen verdachte. Werd hij uit de wind gehouden?

Ik stuur een kopie van deze mail naar Ronald. Ik stel voor dat Jackie persoonlijk vertelt wat zij heeft meegemaakt met dit tweetal. Want haar getuigenis is van essentieel belang. Er staat nogal wat op het spel, niet alleen strafrechtelijk, maar ook voor de Gemeente.

Ik vraag Ronald bij deze of *de blauwe procedure* hiervoor geldt.

Koolenbrander heeft overigens een andere gsm met nieuwe simkaart, waarvan het nummer inmiddels bekend is.

Ik zal nog nader onderzoek doen naar de identiteit van de 5 onbekende dames.

Ellen, laten we het advies van Ronald afwachten, ik houd je op de hoogte.

Met vriendelijke groet,

Marlinde Kalfschoten

Bijlage: gegevens Claartje en Judith en 1 tijdlijn.

Ellen leest het bericht nogmaals door, wat haar hierbij dwarszit is dat die Bert waarschijnlijk uit de wind is gehouden, maar door wie en waarom?
Aan de andere kant: de rechtszaak betrof een zaak, waarvan zij de details niet kent. Misschien was hij inderdaad niet actief en 'zag hij iets gebeuren'.

Maar gezien de andere gebeurtenissen die hij met zijn gsm filmde, was hij minstens betrokken, zo niet de leider in dit walgelijke gedoe.

Er zijn dus twee dames bekend, mogelijk volgen er meer.

Als Jackie haar ervaring kan delen, zit zij dus in een sleutelpositie. Hoe kwetsbaar maakt haar dit?

Jackies verhaal

Jackie heeft via Marlinde gehoord dat het van belang is als zij nog eens langskomt om te vertellen wat zij meemaakte begin oktober vorig jaar.

De verklaring die Jackie geeft, biedt voldoende grond om serieus verder te gaan met het onderzoek. Marlinde heeft via het grote digiboord ook wat stills laten zien van de video's die met dit toestel zijn opgenomen.

Jackie had die niet allemaal gezien, maar meent dat zij gelukkig erg veel tegenwoordigheid van geest heeft gehad die haar duidelijk het een en ander heeft bespaard. Dat zij deze gsm heeft meegenomen is een heel goede zet, waardoor het onderzoek van start kon gaan.

De verklaring van Jackie, in combinatie met wat Marlinde al boven tafel heeft gekregen is voor Ronald voldoende aanleiding om een afspraak te maken met Esther Miggelbrink. Hij gaat dinsdag erop naar het gemeentehuis, waar hij Esther zal treffen.

Het overleg

14 juni

10.02 uur

‘Goedemorgen Ronald, wat breng jou hier?’

‘Dag Esther, uhm,... het is mij ter ore gekomen, dat een van jouw ondergeschikten betrokken is bij een reeks ernstige mishandelingen van dames...ook sexueel misbruik. Ik ben hier erg voorzichtig mee, omdat het nogal wat teweeg kan brengen.’

‘Hoe ben je op dit spoor gekomen?’

‘Nogal toevallig, een vriendin van een van mijn medewerkers is gemolesteerd door twee mannen toen zij aan het joggen was, gelukkig heeft zij als vaardigheid

een Chinese zelfverdedigingssport en kon zij zich heel goed verweren. Hierbij is een gsm, die een van de aanvallers in handen had om alles te filmen, gevallen. De dame heeft later de gsm opgeraapt en mee naar huis genomen. Heel toevallig kwam dit voorval ter sprake toen mijn medewerkster recent op bezoek was bij de vriendin en herinnerde de vriendin zich ook de telefoon. Omdat mijn medewerkster dit belangrijk achtte, heeft zij het nummer laten natrekken door een collega. En er kwam een man naar voren die hier op het gemeentehuis werkt.'

'Nou, dat is nogal wat.' reageert Esther, 'en wat maakt het zo urgent, dat je nu mij benaderd?'

'Op de gsm staan een aantal video's die de persoon heeft opgenomen. Van 5 jaar geleden tot een half jaar geleden, toen dit voorval plaatsvond. De collega die een en ander heeft onderzocht en bekeken, vertelde dat hierop te zien is dat zeven dames mishandeld en seksueel misbruikt werden.'

'En hebben jullie ook contact gehad met de vriendin van de medewerkster?'

'We hebben haar uitgenodigd om bij ons over het voorval te vertellen, op grond daarvan heb ik besloten met jou te praten en om te zien of hier *de blauwe procedure* kan worden toegepast.'

'Kun je een naam noemen?'

Esther pakt nu haar pen en schrijft de naam op die Ronald haar noemt.

'Het heeft even tijd nodig, ik moet dit ook overleggen met BZ, maar wat je mij aan informatie geeft, lijkt het mij inderdaad ook dat hier een *blauwe procedure* op zijn plaats is.

Vooralsnog geldt strikte geheimhouding, daar valt jullie team al onder, maar hoe zit het met de vriendin?'

'Wij hebben de indruk dat zij integer heeft gehandeld en dat zij de waarheid sprak. We hebben haar achteraf gevraagd om er verder niet over te praten. Zij kent de naam overigens niet, en heeft twee video's vluchtig bekeken.'

'Okay, ik weet genoeg. Ik stel voor dat we elkaar volgende week dinsdag weer treffen.'

'Prima, ik zal er zijn. Prettige dag verder Esther.'

'Jij ook, Ronald.'

Overleg II

21 juni

10.05 uur

Een week later is Ronald weer op het gemeentehuis, in de kamer van Esther Miggelbrink. Nu zit er ook een secretaris/notulist bij. Dat verwondert Ronald.

'Goedemorgen Ronald, goed om je weer te zien. Dit is Gijs, mijn secretaris. Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen: Tijdens onze opleiding bij Recherche

hebben we het ook gehad over situaties die een hoger belang betreffen. In die situaties wordt alle informatie overgedragen naar een overheidsinstelling in dit geval BZ, ofwel Binnenlandse Zaken. Een *blauwe procedure* is in dit geval niet relevant. Sterker, namens BZ neem ik alles in beslag dat bij jouw onderzoek naar voren is gekomen, inclusief alle hardware en software.'

Ronald kijkt verbaasd naar Esther, die zich nu wel heel erg van haar formele kant laat zien, ook het feit dat Gijs erbij zit is veelbetekenend voor hem.

'Ook goedemorgen, Esther en Gijs, ja, je valt inderdaad met de deur in huis. Weten de mensen van BZ met wie ze te maken hebben?'

'Nee, Ronald, ik heb het, laten we zeggen, op een diplomatieke manier onder de aandacht gebracht en advies gevraagd.'

'In dat geval kun je op een diplomatieke manier doorgeven dat wij niet onder het ministerie van Binnenlandse Zaken vallen, en dat BZ niets in beslag heeft te nemen van ons.'

'Je meent het. In dat geval wil ik je vragen onder welke overheidsinstantie jullie vallen.'

'Ons team valt onder het ministerie van Defensie. Ik zal mijn superieur op de hoogte brengen van het voornemen van BZ om alles in beslag te nemen en om advies vragen. Kun je mij een contactpersoon bij BZ noemen die mijn superieur kan benaderen? Want ik denk dat wij twee geen rol meer zullen spelen. Tot nader bericht bevries ik alle communicatie, neem ik de geheimhouding zeer serieus, kortom gaat even alles de ijskast in.'

'Dat lijkt mij ook, Ronald, onze rol is hierbij uitgespeeld. Je kunt je superieur doorgeven dat de contactpersoon bij BZ..' Kijkt even op een papier dat Gijs naar Esther schuift, 'is de heer Lute van der Loo, ik stuur je een appje met al zijn contactgegevens.

'Ik heb het idee heb dat er meer speelt dan een geweldadige overval op zeven dames... hoe dan ook, dit is een verrassende wending en het feit dat onze superieuren dit verder afhandelen is bizar, ik heb dit nog niet eerder meegemaakt. Tot ziens Esther en Gijs.'

En met een vriendelijk knikje verlaat Ronald de kamer.

Schluss

10.24 uur

In de auto belt hij Marlinde: 'Ben bij Esther geweest, en het is even code rood voor ons. BZ wil alles in beslag nemen en dit kennelijk intern regelen. Reden te meer voor mij om even hakken in het zand te zetten. Wij hebben niets met BZ te maken, zij hebben geen zeggenschap over ons, ik zal X een bericht sturen en ook haar de

gegevens over de contactpersoon bij BZ sturen. Maar laat je door niemand intimideren, niet dat dit ons team nu raakt, maar ik vermoed een beerput en mensen die uit de wind worden gehouden. Vooralsnog alles even in de ijskast.' 'Goed Ronald, ik heb het begrepen.'

Huisbezoek

15.26 uur

Ellen krijgt een smsje van Ove:

Gemeente moet zaak Koolenbrander overdragen aan BZ. Wordt wrsch in koelkast gezet. Snelle actie is gewenst.

Ellen pakt haar rugzak, alles zit er nog in. Ze download van haar iMac de bijlage van Marlinde met de tijdlijn van de video's op haar iPhone. Ze pakte haar compacte videocamera en stopt hem met ingeklapt statief in de rugzak, met nog wat latex handschoenen.

Ze fietst naar Hogeweg 97 en 60 meter voor het huis zet ze haar fiets op slot tegen een muurtje bij andere fietsen en dichtbij 97 gekomen pakt ze voorzichtig de taser, stopt die in een zijzak van haar jack. Ze belt aan. Het duurt even.

'Goeiemiddag, is Bert er ook?' zegt ze heel kordaat.

'Nee, Bert is even weg, ik pas op, ik heet Charles en wie bent u?'

Bingo! denkt Ellen, terwijl ze haar hand op de taser houdt, 'Ik ben Astrid, mag ik even binnenkomen?'

Als Charles voor haar uit de kamer in loopt, ligt hij al snel op de grond. Taser wordt in zak gedaan en ze trekt latex handschoenen aan voordat ze verder gaat.

Charles wordt op stoel gehesen en handen op de rug geboeid. Hij hangt een beetje gek naar voren, maar dat is dan maar zo, denk Ellen.

Ze haalt de veters uit zijn schoenen en bindt zijn enkels aan de stoelpoot vast.

Dan hoort ze een sleutel in het voordeurslot en pakt haar taser, als Bert Koolenbrander binnenkomt zakt hij ineens. Ook hij wordt aan de eettafel, naast zijn makker gezet, handen op de rug. Uit een lade vindt Ellen nog een rol tape, waarmee ze de enkels van Bert vastzet aan de stoelpoot.

Met haar gsm maakt ze alvast een foto en klapt het statief uit, draait de camera er op en richt hem op de mannen. En dan pakt ze een injectiespuit en vult die met een

hele capsule, stroopt de mouw op van Bert en doet zijn riem af, en die om de arm, klopt er op en steekt de naald in de ader. Spuit de helft van de vloeistof naar binnen. Trekt spuit eruit en legt hem op tafel. Plakt een tissue met cellotape over de holte van zijn arm en drukt die aan.

Dan hetzelfde bij Charles, ook die krijgt een spuit met een halve capsule. Spuit er uit en Ellen plakt het gaatje dicht met tissue en tape. De spuit en de lege capsule gaan in de rugzak.

Ze wacht af, met kloppend hart, dan begint Charles iets te bewegen en zit rechtop, hij kijkt Ellen aan. 'Goedemiddag Astrid, ik was even weg, maar nu ben ik er weer.' Ze glimlacht en kijkt naar Bert die ook bijkomt. 'Dag Bert, zegt Charles, we hebben bezoek van Astrid.'

Bert zegt niets, maar knikt naar Astrid.

Ellen zet de camera aan.

Opname

15.48 uur.

'Zo heren, hoe gaat het? Ik heb een paar vragen en hierna mogen jullie iets in de camera vertellen.' Ze knikken alletwee heel gedwee.

'Bert, vertel eens, kom jij wel eens in het park?'

'Jazeker, samen met Charles hier, mijn maatje, beetje gein trappen, wat rondlopen.'

'Komen jullie wel eens dames tegen, in het park?'

'Ja, en soms maken we daar lol mee.'

'Waren jullie op 1 oktober smorgens in het park, het is wel een half jaar geleden, maar denk goed na...'

'Charles en ik zijn toen in elkaar geslagen door een dame., en die heeft ook mijn telefoon gestolen.'

'Klopt helemaal Bert, die telefoon is gevonden en daarom ben ik hier. Er zijn op de telefoon ook wat video's gevonden. Vertel daar eens iets over.'

'Soms, als we een actie uitvoerden in het park, of hier achter, bij de skatebaan, namen we dat op. En Rudolf wilde die dan kopen.'

'Rudolf? Heeft Rudolf ook een achternaam?'

'Rudolf Hoogkamer, hij was geïnteresseerd in die opnames, hij betaalde ons ook altijd 500 € voor een opname. Ik heb er nog meer, hier in de kast.'

En hij knikt met zijn hoofd naar de boekenkast, naar de bovenste gesloten plank. De laatste twee van vorige week heeft hij nog niet.

'Hoe kreeg jij contact met Rudolf?'

'We zaten in een whatsapp groep, met liefhebbers, zeg maar en toen kreeg ik een persoonlijk bericht van Rudolf, hij wilde mij eens spreken. We spraken af, ergens in Den Haag, hij had gelezen van onze acties en vroeg of ik een opname wilde sturen. Zo begon het te rollen.'

‘Hoe lang is dat geleden?’

Bert kijkt nu naar Charles, ‘Het zal zo’n zes jaar zijn, denk je niet Charles?’

‘Ja, het is vijf en half jaar.’ knikt Charles.

‘En jij Charles, hoe is dat voor jou begonnen?’

‘Bert ken ik al vanaf de middelbare school, en we hebben samen bedrijfskunde gedaan op Nijenrode, en daar stoeiden we wel eens met studentes, later hebben we dat wat beter en leuker gemaakt..’

‘Denk je dat die studentes en de dames het allemaal leuk vonden, wat jullie met hen uitspookten?’

‘Een beetje tegenstribbelen is toch altijd leuk? En soms moet je ze een handje helpen, maar eerlijk gezegd, geloof ik niet dat het allemaal zo erg was.’

‘Toch ben jij voor de rechter gekomen, Charles, en kreeg je gevangenisstraf...dat was toch niet vanwege jouw zweetvoeten?’

‘Ja, het was nogal stom, die keer, we waren met twee meisjes bezig, ik had van een haar bloes uitgetrokken en toen kreeg ik een tik. Blijkt haar vriendje in de buurt te zijn. Hij heeft mij toen met een bezemsteel geslagen, Bert kreeg een tik boven op zijn neus, die was toen gebroken.’

Bert vervolgd: ‘Politie erbij en we werden meegenomen. Proces verbaal opgemaakt en volgende dag weer naar huis, we moesten ons beschikbaar houden, zoals ze ons vertelden. Na vier maanden moesten we ons melden bij de rechtbank in Utrecht, en ik werd gezien als getuige en Charles als dader.’

‘En dat klopt natuurlijk niet, jullie deden dit toch samen?’

‘Rudolf had iets geregeld, hij werkt immers ergens bij het OM, en Charles zou een vergoeding krijgen van hem.’

‘En heb jij een vergoeding gekregen’

Charles antwoord heel vastberaden: ‘Jazeker, ik kreeg 12.000 voor elke maand dat ik zat, dus totaal 36.000.’

‘Nog even over de andere acties, die jullie hebben uitgevoerd, hoeveel dames waren daarbij betrokken?’

Bert antwoord: ‘Het begon met Yoka, toen Lidwien, Claartje..’

‘Wacht even, jullie wisten hoe ze heetten?’

‘Wij vroegen altijd wat hun naam was, dat werkt wat prettiger...’ antwoord Charles.

En Bert vervolgd: ‘Margot en Liesbeth, Rowena, Chantal, Judith en Elles’

‘Negen dames, tel ik, en ik neem aan dat Margot en Liebeth de twee waren waar het voor jullie mis ging?’

‘Ja, dat waren ze.’ zegt Bert. ‘Het is weer wel zo dat we Rowena en Chantal betaald hebben, die hebben we hier laten komen.’

‘En wie waren er na de dame die jullie in elkaar sloeg?’

‘Dat waren Judith, Elles en Rowena en Chantal.’

‘Okay, Ik noem de datum en jullie noemen de naam die daarbij hoort.’

En Ellen pakt haar iPhone en noteert wie bij welke datum hoort.

Hierna zet ze de camera uit.

16.14 uur

En nu even pauze, zodat ik even kan nadenken. Het is mij duidelijk, ik kom er achter dat deze twee absoluut geen idee hebben wat ze verkeerd doen, en dat zich dat ook niet zal verbeteren of veranderen. Eigenlijk zijn ze een gevaar voor dames in hun omgeving. Hoe dit nu op te lossen...en hoe dit in de toekomst proberen te voorkomen? Eigenlijk moeten ze alle dames om te beginnen hun excuus aanbieden. Om te beginnen...

‘Okay, we gaan het even anders doen, ik wil dat jullie alletwee heel goed luisteren en straks iets uitspreken, Ik begin zo bij Bert en die zegt dan het volgende:

Hallo, ik ben Bert Koolenbrander en samen met Charles van Hal heb ik jou, Margot, heel veel kwaad gedaan, jou pijn gedaan en sexueel misbruikt. Ik ben over jouw grenzen gegaan, en daarvoor bied ik je mijn verontschuldigingen aan.

Dit doe je negen keer, en elke keer noem je een andere naam. Het is van belang dat je dit foutloos doet, Bert. Heb je het goed begrepen?’

Bert knikt en zegt: ‘Ik ga mijn best doen, Astrid.’

De boodschap

16.25 uur

Ellen kijkt bij de camera of die goed scherp staat, verstelt iets en zet hem weer aan, en zegt dan:

‘Okay, Bert, je begint nu met Yoka, en je kijkt rustig in de camera.’

En Bert begin en zonder fouten herhaalt hij negen keer zijn excuus-boodschap. Het duurt wel even, en daarna is het de beurt van Charles.

‘Zeg Bert, waar is jouw gsm?’

‘Die ligt bij de fruitschaal, naast de autosleutels.’

Ellen pakt de telefoon, zet hem op tafel tegen een glas, richt die op Bert en zegt dan:

‘Nu nog een keer het excuus, maar dan aan alle dames tegelijk..’

En ze zet de video op de gsm aan en neemt de boodschap op.

‘Hallo, ik ben Bert Koolenbrander en samen met Charles van Hal heb ik jullie pijn gedaan en sexueel misbruikt. Ik ben over alle grenzen gegaan, en daarvoor bied ik jullie mijn verontschuldigingen aan. Sorry’

En hij kijkt hierbij netjes in de lens van zijn gsm die tegen het glas staat.

Ze zet de camera van de telefoon uit en ook haar eigen camera.

16.48 uur

Na deze mededelingen bedenkt Ellen dat het nu toch welletjes is, ze loopt naar de keuken en vult een beker met water. Uit haar rugzak pakt ze vier tabletten *Flunitrazepam 5 mg*, ofwel *Rohypnol* en zegt tegen de mannen: 'Zo nu is het tijd om wat te drinken bij een tabletje. Even mond open Bert..'

En ze geeft hem een tablet en laat hem drinken, en hierna nog een. Hij heeft dorst en drinkt de beker die Ellen vasthoud helemaal leeg. Ellen vult opnieuw de beker en geeft nu Charles de tabletten en laat die wegspoelen met water. Dat gaat makkelijker dan ik dacht..denkt Ellen, zou ik ook zo meegaand zijn geweest door die *Premazon*?

De afronding

16.51 uur

Ze vraagt of Bert ook een garage heeft. Die heeft hij en daar kun je binnendoor naar toe lopen. Ellen loopt een deur door en komt in een garage waar een Citroen DS staat, ze checkt de ruimte en gaat dan terug.

'Mooie auto heb je Bert, echt een klassieker.'

Bert glimlacht trots, 'Het is er een van de eerste serie, nog met losstaande koplampen.'

Ze pakt de autosleutels op het dressoir.

'Dan nog iets, er zijn nog meer opnames?'

En ze klimt op een stoel om het bovenkastje te kunnen openen.

'Ja daar, naast de woordenboeken.' zegt Bert heel behulpzaam.

Ellen ziet 8 kleine cassettes en twee USB-sticks liggen, pakt die en klimt van de stoel af, schroeft de camera los en klapt het statief in. Stopt alles in de rugzak.

'Oja, nog een ding, Bert, ik wil dat jij de pizzeria belt, je noemt duidelijk je naam en adres en bestelt 2 pizza's *Quattro Stagioni*, rond zes uur bezorgen, de garage is open, daar kunnen ze gelegd worden, geld ligt klaar.'

Ellen pakt zijn gsm en zoekt even naar een pizzeria die thuisbezorgd, toetst het nummer in en houdt de telefoon bij Bert die keurig inspreekt. Ellen hoort dat Bert ook het adres duidelijk noemt en zegt dat het geld klaar ligt en met een *tot straks* het gesprek afrond.

Ellen drukt op de gsm en kijkt naar de mannen, die zitten nu af en toe te gapen. Ze zoekt naar de website van Omroep Gelderland en ziet bij de contactmogelijkheden een Whatsapp nummer staan, neemt dat over en zoekt naar het opgenomen excuusbericht van zojuist.

Ze stuurt dit naar Omroep Gelderland en zet er als tekst bij: *excuses*. Verder niets. Dan kijkt ze naar de contacten die er in staan, klikt op delen en kiest haar eigen mailaccount. Klikt op verzenden en hopla, alle contacten gedeeld.

Ze zoekt in de contacten en ziet daar Rudolf Hoogkamer staan met twee nummers een 06 nummer en een 070 nummer. Met haar eigen gsm maakt ze een foto van de gegevens. Bij Whatsapp ziet ze ook Rudolf staan. Klikt op instellingen, kiest *alle chats delen* en voert weer haar emailadres in, kiest dan *alle chats selecteren* en op *verwijderen*.

Hetzelfde doet zij bij contacten en verwijdert alle contacten. Dan gaat ze naar instellingen en kiest *terug naar fabrieksinstellingen*, ziet *Weet u het zeker? Hierbij worden alle gegevens verwijderd* en klikt op JA. Het toestel zoemt en gaat even op zwart, start dan opnieuw op met *Hello*. Ze vult een kom met water en houdt de gsm er in, het beginscherm wordt zwart. Haalt de telefoon er weer uit, droogt hem af en legt hem bij de fruitschaal.

De mannen zitten inmiddels te knikkebogen en buigen langzaam voorover. Ellen wacht nog een kwartier terwijl ze nadenkt over de bereidwilligheid, waarmee deze mannen haar vragen beantwoordden en hoe ze vrijwel foutloos het excuusbericht hebben ingesproken. Eigenlijk zonder enige remmingen, terwijl ze toch wel weten dat er iets op het spel staat? En er is dus een mannetje bij OM die hoogstwaarschijnlijk er voor zorgde dat Bert niet vervolgd werd. Ze is verrast dat ze alle namen nog weten van betrokken dames, affijn, het staat allemaal op video. Nu nog maar even afronden.

Bert en Charles slapen inmiddels, Ellen knijpt in een arm, geen reactie. Dat is mooi. Ze loopt naar de garage met de autosleutels en gaat achter het stuur van de DS zitten.

Starten gaat makkelijk en ze zet de zijramen open. Die schuiven heel soepel naar beneden.

Ze zet de motor uit en laat sleutels er in.

In de kamer maakt ze de mannen los, haalt tissue van de arm af en veegt met een droge theedoek even over de plek, legt de handboeien in de rugzak.

Eerst sleept ze Charles naar de garage en zet hem naast de bestuurdersplaats op de voorstoel. Uit zijn borstzak haalt ze zijn gsm en zet die terug naar de fabrieksinstellingen, nadat ze ook daarvan alle whatsapp chats en het contactenboek heeft gedeeld via email.

Dan is Bert aan de beurt en hij komt achter het stuur. Ellen kijkt nog even of de garagedeur niet op slot zit, maar wel goed dicht en start dan de auto.

Die heel soepel stationair draaiend bijna geen geluid maakt.

Ze loopt terug naar de kamer, kijkt of er niets achterblijft van haar spullen en doet haar rugzak om. Ze spoelt nog even alle glazen om en zet die op het aanrecht. Het is bijna kwart over vijf als ze weer buiten bij haar fiets komt. Doet de latex handschoenen uit en stopt die met de taser in de rugzak, rustig rijdt ze naar huis.

Berichten

17.28 uur

Thuis zet ze haar iMac aan en ziet verschillende mails, rond 4 uur stuurde Marlinde een mail:

van: humanexplore@Xtra.Overheid.nl
aan: E. Bruynzeel@Xtra.Overheid.nl
cc : RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: procedurestop
datum: 21 juni

Ellen,

Vanmorgen had Ronald een tweede gesprek met Esther Miggelbrink op het gemeentehuis.

Dat gesprek is dit keer heel formeel gegaan en nu blijkt dat de *blauwe procedure* niet meer relevant is, want BZ wilde, via Esther, alle stukken + de gsm van Bert Koolenbrander, in beslag nemen.

Omdat BZ niets over ons te zeggen heeft, besloot Ronald niet direct mee te werken, maar gezegd dat X. contact zoekt met de betrokken ambtenaar bij BZ.

Wel heeft Ronald gezegd dat wij ons uiteraard aan de geheimhoudingsplicht houden en alles even in de ijskast stoppen.

Ellen, dit is de stand van zaken, een beetje een domper, zeker voor Jackie lijkt me. Kun jij haar misschien informeren, met inachtneming van onze geheimhoudingsplicht?

Mochten er nog ontwikkelingen zijn, dan hoor je van mij, of ik van jou?

Met vriendelijke groet,

Zo, dus Ronald en Esther Miggelbrink zijn van hogerhand teruggefloten. Dan staat er zeker meer op het spel en moeten er mensen zoals Rudolf worden beschermd. Het is goed dat ik van Ove eerder bericht hierover had, en snel heb gehandeld. Het was dus voordat ik het officieel wist, bedenkt ze glimlachend. Er loopt in ieder geval een spoor naar den Haag, richting Rudolf Hoogkamer. Hoe dan ook, die twee kunnen geen kwaad meer aanrichten met hun acties, als de pizza's worden bezorgd zal er iemand heel erg schrikken...niet alleen de pizzabezorger.

Ellen glimlacht en ziet dat de vier mails met bestanden uit de telefoons ook binnen zijn.

Ze zal Jackie bellen, en haar uitnodigen om vanavond ergens te gaan eten.

Apolonia

‘Hoi Jackie, met mij, zou je er iets voor voelen om ergens te gaan eten straks? Ik trakteer.’

‘Nou, dat is een prima idee, ik heb toch al geen zin om te koken met dit warme weer. ik heb heerlijk gezwommen vanmiddag, helemaal opgefrist.

Heb je al een idee waar we heen gaan?’

‘Heb je zin in Grieks eten? Dan ga ik bij Apolonia wel reserveren.’

‘Ja, lekker, choriatiki en stifado lijkt me wel heerlijk. Zeven uur?’

‘ja, is goed, kom ik je iets na half zeven ophalen.’

Eerst maar even douchen en omkleden. Wanneer ze weer beneden komt heeft ze een lichte linnen jurk aan en een lekker geurtje op. Loopt wat rond en bedenkt dat het vandaag de langste dag van het jaar is, en dat vandaag de zomer begint. Ze zet de radio aan, op de lokale zender, waar iemand uitgebreid over het weer praat en de voorspellingen voor morgen doorgeeft. Ze wil muziek horen en loopt weer naar de radio, draait aan de zenderknop en hoort nu een half nieuwsbericht:

...kreeg de schrik van haar leven toen ze de pizza's wilde afleveren en de garage opende...het ambulancepersoneel kon slechts constateren dat de mannen waren overleden...politie heeft een onderzoek geopend en kan op dit moment geen informatie geven. Tot zover dit nieuwsbulletn, meer nieuws op een later tijdstip...

Ze zet de radio uit, en pakt een cd van Chic, lekker oude disco. Volume flink hard. Ze schenkt zich een glaasje witte port in en loopt op de maat van de muziek door de kamer.

Jackie heeft een nieuwe fiets, een fatbike, in een mooie kleur blauw. Ze rijden samen naar het restaurant. 'Best raar, van die dikke banden.' zegt Ellen, 'maar het ziet er sportief uit.'

Jackie glimlacht, 'ja, van mijn spaargeld, ik wilde iets nieuws, maar ook iets sportiefs.'

Even later zitten ze achter, op een schaduwrijke plek op het buitenterras, bestuderen de kaart.

Nadat ze besteld hebben, krijgen ze al snel een gekoelde fles retsina en wat geroosterde stukjes brood.

'Psomi.' glimlacht Jackie.

'Yamas' zegt Ellen en ze vervolgt: 'kreeg een mailtje van Marlinde, dat het onderzoek wat zij deed met die telefoon nu even stil ligt. Zij heeft om advies gevraagd, en er is haar gezegd om even verder niets te doen.'

'Goh, wat zou dat betekenen?...is degene die advies zou geven heel erg druk, of is er iets anders, waardoor dit tijdelijk stopt?'

'Uit wat ik begrijp, heeft die meneer van de gsm contact met een ander, die een nogal belangrijke functie heeft. En het kan zijn dat je misschien gevraagd wordt jouw verhaal tegen iemand anders te vertellen, want het onderzoek gaat wel verder, maar niet meer via ons team.'

'Maar meer dan wat ik aan Marlinde en Ronald vertelde is er niet.'

'Weet je of dat gesprek opgenomen is met een camera?'

'Ja, Marlinde heeft gevraagd of ik daar bezwaar tegen had. Maar als het gaat om misbruik en mishandeling, heb ik graag dat deze man en zijn vrindje toch wel vervolgd worden, laat ze met hun poten van dames afblijven!'

Jackie is nu best kwaad en kijkt Ellen strijdvaardig aan.

Engel der wreke

'Nou, Jackie, dan wil ik je nog wel iets verklappen, en beloof mij dat je dit nooit verder vertelt.'

'Ellen, dat beloof ik je, je gaat mij toch niet weer iets vertellen...?'

‘Ik ben vanmiddag bij deze heren op bezoek geweest, en heb een serieus gesprek met hen gevoerd, ze wisten alle voornamen van de dames nog, want ze vonden het belangrijk dat ze wisten met wie ze te doen hadden, ze gaven alletwee blijk dat het allemaal niet zo erg was, en dat ze geen benul hadden dat het echt niet kon wat ze deden.’

‘Joh..dit is toch ongelooflijk...vertel verder.’

‘Daarnaast verkochten ze hun opnames aan een ander. Al met al kreeg ik de indruk dat deze twee heren totaal geen zelfreflectie bezitten over alles wat ze de dames hebben aangedaan, en ook dat er geen verbetering van hun gedrag en moreel inzicht te verwachten was...na de ontmoeting met jou hebben ze nog eens vier dames te pakken genomen.’

‘Dus je bent gewoon in gesprek gegaan, juist over die akelige acties van hen... wilden ze gewoon praten..?’

‘Natuurlijk heb ik wat hulpmiddelen gebruikt, om ze wat meegaander te maken.’

‘Maar toen, is er verder nog iets gebeurd?’

‘Zeker, ik heb ze alletwee naar elk van de dames – het zijn er trouwens negen – en aan de hele groep, een excuus laten maken, en dat opgenomen op de camera. Stel dat ik ooit weet wie deze dames zijn, dan krijgen die van mij een video, met van alletwee excuus. Een kleine pleister op de wonde.’

‘En verder?’

‘Ik heb, mede names alle dames, afscheid van deze mannen genomen. Die zullen niemand meer kwaad doen want ze zijn levenloos aangetroffen in een auto, die in de garage stond met draaiende motor.’

‘Zo,...is dat niet heel rigoureuus, Ellen?’

‘De kans dat deze mannen de dans zouden ontspringen was aanzienlijk, en het kwaad dat zij hebben aangericht zou ongestraft blijven. Daar heb ik niet op gewacht en heb verder leed voorkomen. Waarschijnlijk zal de politie op basis van onderzoek constateren dat dit een dubbel geval van suïcide betreft en sluiten ze de zaak af.’

‘Nou, als ik terugdenk aan die twee, die gretige blikken, en later de beelden van opnames...aan hun is niets verloren, Ellen.’

Ellen zegt nu waarschuwend: ‘Houdt je tegenover iedereen van de domme, Jackie, ook tegenover Marlinde.’

En ze schenkt voor alletwee nog wat retsina bij.

De salade wordt op tafel gezet en even later volgt voor elk een heerlijk pannetje Stifado, ze eten en zeggen niet al te veel, het lijkt er op dat vooral Jackie aan het nadenken is over alle ontwikkelingen.

Ten slotte zegt ze: ‘Ellen, wat ik mij afvraag is waarom je je zo bezig houdt met alles wat met die telefoon te maken heeft, wat maakt dat je uiteindelijk met deze twee mannen hebt afgerekend, en eigenlijk is afrekenen niet helemaal correct, want jou persoonlijk hebben ze niets gedaan, wel anderen..’

‘Jackie, ik weet het ook niet precies, het is een soort innerlijke drijfveer, het heeft

ook te maken met mijn ziekte en herstel. Ik ben, en dat zei ik jou ook al eerder, veranderd sinds ik aan de beterende hand ben. Ik voelde mij begaan met jou, toen je vertelde dat die mannen jou probeerden te pakken...ik wilde je beschermen, hoewel dat niet meer kon en helemaal niet hoefde, je had immers jezelf afdoende beschermd. Maar ook die dames, die wel gepakt zijn, letterlijk en figuurlijk, vooral namens hen heb ik dit opgelost.'

'Engel der wrake..' zucht Jackie.

Ze gaan nog ergens een ijsje halen, en rijden met een ijsje in hun hand bij het fietsen.

Het is nog aangenaam warm en de komende dagen zal het vrijwel hetzelfde weer blijven. Als ze bij Jackies huis komen, stoppen ze, praten nog wat na, nemen afscheid en vertrekt Ellen naar huis.

De langste avond van het jaar

21.10 uur

Al fietsend denkt ze na, ja, wat is het eigenlijk dat ik hierin ineens erg rigoureuus ben, over lijken ga?

De herinnering aan *preamazon* is het ook:

Dat die twee zo makkelijk werden, het lijken mij normaal gesproken geen doetjes.

Er zijn nog video opnames van mij uit de tijd dat ik drie weken bij de bende van Pim gevangen zat. Die moet ik nog eens bekijken.

Dat ik zo makkelijk over mijn opleiding praatte, en wie weet over wat nog meer.

Een ding is me duidelijk, als de juiste vraag gesteld wordt, krijg je daarop ook antwoord. Hoe geheim of intiem of wat dan ook, dat merkte ik wel bij die Bert en Charles. Geen hapering of blokkade, alsof ze een waarheidsserum hadden gekregen. Maar van blokkades hadden die twee zonder *preamazon* ook geen last, gewoon dames in mekaar trappen en nog erger. Ik denk dat het geld wat ze voor de opnames kregen wel leuk was, maar daarvoor deden ze het niet, het zat gewoon in die twee. Begonnen op Nijenrode...

Ze zet haar fiets in de berging en gaat naar binnen, even thee zetten.

Terwijl het water aan de kook komt, bedenkt ze dat ze door deze middag het team misschien wel in moeilijkheden kan brengen...of toch niet?

Ze heeft beslist geen sporen achter gelaten, en mogelijk zal die Rudolf blij zijn dat die twee niet meer kunnen praten, als hij al op de hoogte is van een onderzoek...

En komen ze toch bij mij uit: Ik wist officieel niet dat het onderzoek was gestopt, dat hoorde ik pas later van Marlinde. En ja, ik heb wel op eigen houtje die video's met bekentenissen opgenomen, en dan die cassettes en usb-sticks meegenomen.

Maar het is het meest een privéproject, dat eigenlijk niets met ons team te maken heeft.

En toch...morgen komt die Bert niet op zijn werk en zal Mevrouw Miggelbrink dat horen, en die trekt waarschijnlijk bij Ronald aan de bel en die komt weer naar mij om verhaal te halen.

Ja, zullen ze autopsie doen? Bloed afnemen zodat ze *premazon* en *rohypnol* vinden, met injectiesporen?

Ja, dan komen ze bij mij. Maar ik ben niet toerekeningsvatbaar, ha, ha.

Ik zal zuster Gertrudis nog eens bellen en vragen of ik nog langs kan komen in Liedekerke.

Ze belt zuster Gertrudis en zegt dat ze zich niet best voelt.

‘Hallo Ellen, het gaat niet zo goed? Wat vervelend nu. Toevallig heb ik eergisteren aan Ronald Smulders een mail gestuurd, want je bent 29 mei vertrokken naar Marbella en de bedoeling was dat je daarna weer naar hier zou komen, om de lopende behandelingen af te ronden.’

‘Ja, Zuster, het is mij door het hoofd geschoten, ik weet niet hoe dit nu komt, maar de behandeling voortzetten en uiteindelijk afronden lijkt mij een goede zaak. Zal ik morgen komen?’

‘Dat lijkt me verstandig, Ellen, je bent van harte welkom.’

Ellen denkt na, dit is eigenlijk heel goed. Vreemd dat Ronald daar nog niets van gezegd heeft, maar het geeft mij een legitieme reden om even te verdwijnen. Ik stuur hem een mail:

van: E. Bruynzeel@Xtra.Overheid.nl
aan: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Liedekerke
datum: 21 juni

Dag Ronald,

Vanavond had ik contact met mijn therapeute, zuster Gertrudis.

Zij vertelde mij dat indertijd afgesproken was met mij dat ik na de periode in Marbella terug zou gaan naar Liedekerke, om mijn behandeling voort te zetten en

af te ronden.

Ze vertelde ook dat zij jou daar recent een mail over stuurde.

Het is onbegrijpelijk dat ik deze afspraak helemaal heb vergeten, maar ik vertrek morgen alsnog naar Liedekerke.

Ik weet niet hoelang ik daar blijf, ik hoop dat het van korte duur is.

En ik zag vanavond een mail die Marlinde vanmiddag stuurde.

Ik begrijp dat jij de zaak even in de ijskast hebt gezet.

Op verzoek van Marlinde heb ik Jackie hiervan ook op de hoogte gebracht.

Uiteraard met inachtneming van onze geheimhoudingsplicht.

Het is jammer dat de zaak zich zo ontwikkeld, maar het zal wel een reden hebben dat het stopt.

Met vriendelijke groet,

Ellen Bruynzeel

Opruimen

En een en ander overpeinzend, bedenkt Ellen:

Als ik morgen naar Liedekerke vertrek weet ik niet hoelang ik wegblijf, ik moet eerst die taser en handboeien kwijt, terugbrengen naar Basic Research.

Ze gaat nog even op de fiets, legt de taser en de handboeien terug, ook die ene capsule *premazon* en wat losse tabletten *rohypnol*.

Op de terugweg duwt ze de gebruikte injectiespuit en de tissues met stukjes tape door de opening van een straatput.

Thuis pakt ze de usb-sticks en de videocassettes, neemt die mee naar boven, naar de badkamer, en stopt ze in een leeg maandverbanddoosje.

Pakt haar eigen camera, haalt het sd-kaartje uit, en stopt die in de iMac. Zij kopieert het eerste deel van 26 minuten, dat over het 'gesprek' gaat, (van 15.48 – 16.14 uur)

zonder de *excuus opnamen* en daarna het tweede deel van 23 minuten (16.25 – 16.48) met alle *excuus opnamen*.

Alletwee in mapje *Italiaanse gerechten*.

Ze wist van het sd-kaartje het laatste deel van 23 minuten en verwijdt het sd-kaartje uit de computer, vouwt die in een stukje tissue, en stopt dat dan in een dik woordenboek boek en weer in de boekenkast.

En nu gaat ze slapen, morgen weer een dag.

Het nieuws

22 juni

Het is rond 11 uur, als op het gemeentehuis Esther bericht krijgt dat Bert Koolenbrander niet op zijn werk is verschenen. Hem kennende is hij heel stipt en is dit uitzonderlijk. Ze heeft hem gebeld, maar er wordt niet opgenomen. Ze besluit Gijs naar het woonadres te sturen om poolshoogte te nemen.

Na ruim drie kwartier komt hij terug. 'Het is nogal wat', begint Gijs nogal opgelaten, 'Er hing een rood-wit afzet lint bij de garage en een sticker dat de politie de zaak heeft verzegeld. Ik ben vervolgens naar het politiebureau gegaan, en daar kreeg ik te horen dat de zaak in onderzoek is. Toen ik vroeg 'welk onderzoek', kreeg ik te horen dat daarover in verband met privacy niets gezegd kon worden. Ik moest mij legitimeren en kreeg de tip dat mijn leidinggevende de heer Rien Groenewegen voor meer uitleg kon bellen. Ik heb zijn doorkiesnummer.' Gijs kijkt zenuwachtig naar Esther, die begrijpend knikt.

'Laat mij maar even alleen, dan bel ik Groenewegen.'

Als Gijs verdwenen is, belt zij met Groenewegen.

'Hallo, met Esther Miggelbrink van de gemeente, ik begrijp dat ik u moest bellen om informatie te krijgen over mijn administrateur Koolenbrander? Ik ben zijn rechtstreekse werkgever.'

'Goedemorgen, ja het is zo, dat wij gisteren gebeld zijn door een pizzabezorger, die pizza's moest afleveren en ontdekte dat er een auto met draaiende motor in een garage stond. Door de uitlaatgassen was niet meteen te zien dat er nog mensen in de auto zaten...om een lang verhaal kort te maken, we hebben vermoedelijk te maken met een dubbele suïcide.'

'Poeh, dat is even schrikken, en betreft het de heer Koolenbrander?'

'Ja, dat is correct, en nog een meneer, maar zijn naam mag ik nog niet doorgeven, omdat we de familie nog niet op de hoogte hebben kunnen stellen.'

‘Voor zover ik weet heeft de heer Koolenbrander geen familie.’

‘Dat hadden wij ook ontdekt, en het schijnt dat hij in de loop van de middag de pizzeria heeft gebeld, om pizza’s te bestellen. Omdat zij die gespreksopnames altijd 24 uur bewaren, hebben ze die aan ons gegeven. Nu is het van belang om te horen of het zijn eigen stem is of van iemand anders. Zou u in de gelegenheid zijn om die opname af te luisteren?’

‘Kan dat nu, zo door de telefoon? Ik kan mij vandaag heel lastig vrijmaken.’

‘Ik kan hem u laten horen, maar dan moet u bij gelegenheid een keer langskomen om een verklaring te ondertekenen.’

‘Dat lijkt mij geen probleem, laat u maar horen.’

‘Hallo, u spreekt met Bert Koolenbrander, kunt u om zes uur twee pizza’s quattro stagioni brengen?’

‘Op welk adres?’

‘Ik woon op Hogeweg 97 en u kunt ze in de garage leggen, het geld ligt klaar. Tot straks’

‘Dat komt in orde, meneer Kolenbrand, bedankt voor de bestelling.’

‘Ja dat is duidelijk zijn stem, hij is het zeker.’

‘Bedankt voor deze herkenning, dat helpt ons bij het onderzoek en het is nu wel zeker dat het suïcide is. Ik zou het erg op prijs stellen zodra u in de gelegenheid bent, dat u een schriftelijke bevestiging komt ondertekenen. Mag ik u hartelijk danken voor uw medewerking, mevrouw Miggelbrink?’

‘Graag gedaan, of eigenlijk helemaal niet graag, ik bedoel..ach, ik ben een beetje in de war van dit alles, sorry meneer Groenewegen, ...nog een verzoek, kunt u eventuele publiciteit vermijden?’

‘De pizzabezorgster is nogal van de kaart hierdoor, het zal vermoedelijk en helaas toch wel rondgaan op sociale media. Maar ik ben zeer spaarzaam met details, als u dat geruststelt.’

‘Alvast bedankt, tot ziens.’

Esther is in de war met dit nieuws, ze loopt de gang op, wenkt Gijs die vanachter zijn bureau opstaat en haar volgt.

‘Koolenbrander is overleden, en het lijkt er op, dat het zelfmoord was.’ Nu kijkt Esther even heel serieus: ‘En Gijs, dit laatste gaan we hier op de afdeling niet vertellen, dat valt onder privacy.’

‘Dat begrijp ik, Esther, Ik zal daarover niets zeggen.’

‘Maar het is wel een naar bericht, echt even schrikken, toch?’

Esther bedenkt dat het wel erg toevallig is dat juist nu dit allemaal is gebeurd, een vreemde samenloop van toevalligheden, of is het een toevallige samenloop van omstandigheden? Ze komt er niet uit, maar bedenkt dat zij nu een afdelingshoofd mist op de financiële afdeling van Beveiliging.

Maar eerst moet ze de afdeling informeren en nadenken over vervanging.

Basic Research

Luigi en Pieter komen aan op Düsseldorf en gaan met de trein verder. Ze gaan eerst naar huis en zullen om half zes bijeenkomen in *Basic Research*. Ronald heeft iedereen uitgenodigd om daar te komen.

17.30 uur

Als Marlinde, Travo, Luigi en Pieter aan tafel zitten neemt Ronald het woord. 'Goeiemiddag allemaal, dit is eigenlijk de eerste keer dat we weer hier zijn, na Marbella. Ellen is er niet...ze is weer naar Liedekerke. Dat was ook de afspraak, of eigenlijk het was de afspraak dat ze na Marbella meteen weer terug zou gaan om haar behandeling voort te zetten en uiteindelijk af te ronden. Ik kreeg daar van de week een bericht over van haar therapeute, en als ik het goed begrijp is Ellen daar inmiddels aangekomen.'

Hij pauzeert even en vraagt dan of iemand iets wil drinken, hij loopt naar de bar en pakt uit de koelkast wat mineraalwater en glazen. Hij zet ook het espresso-apparaat aan.

'Zo, duurt even dat 't apparaat is opgestart, ondertussen lijkt het mij aardig als Luigi en Pieter vertellen van hun stage in Berlijn.'

Luigi begint: 'We waren bij Kraftwerk op bezoek, nee niet de elektronica-muzikanten, maar wel veel elektronica. Er is een nieuwe methode ontwikkeld om computerhackers naar een duplicaat harde schijf, eigenlijk een fopschijf, te leiden, waarop alle gehackte info waardeloos is, maar de hacker heel veel kopzorgen zal bezorgen. In schijn zijn het grote bestanden met uitgebreide deelbestanden. Dat zijn kunstmatig gegenereerde cijferreeksen, die met behulp van AI de schijn hebben van waardevolle info. Je kunt de bestanden een financieel tintje geven, of persoonsgegevens laten ontwerpen, alle namen zijn dan door het systeem verzonnen.'

'Het kan ook dat het alleen namen en telefoonnummers laat zien, of uitsluitend e-mailadressen,' vult Pieter aan, 'maar het defensieve element zit in één van de verborgen deelbestanden, dat elke computer, laptop of gsm waar deze bestanden naar gekopieerd zijn, na twee uur lam legt. En de computer, laptop of telefoon maakt daarna een soort alarmgeluidjes, die verder niets betekenen, maar de schijn ophouden dat er iets mis is. Het apparaat is dan definitief onbruikbaar.'

'Stel je voor een groot bedrijf of een gemeente voor, met salarisadministratie, productiegegevens, omzetgegevens en klantgegevens of info over het wegennet, het openbaar vervoer of inwonersgegevens, en die hebben een netwerk, waar dit Kraftwerk bestand op staat, dan worden hackers *altijd* hier naar toe geleid, met alle

gevolgen van dien...voor hen.' zegt Luigi nu grinnikend.

'Dus het is een beveiliging, maar dan gecamoufleerd' zegt nu Travo.

'Klinkt heel boeiend, en wat hebben wij er hier aan?' vraagt Ronald.

'Wij kunnen de software schrijven en een soort basisbestand aan ons netwerk toevoegen, het kan heel sober en het kan ook heel uitgebreid, we hebben zelf de keuze.' antwoord Pieter.

'En kun je het ook uitzetten?' vraagt Marlinde.

'Ja, dat is mogelijk, maar daarvoor zijn twee personen nodig, die elk een -zeg maar- halve code kennen.'

'Iets anders, Ellen had nog een onderzoeksproject, waarvoor ze aan mij permissie heeft gevraagd om dat uit te mogen voeren. Samen met Marlinde ben ik eerst een globaal vooronderzoek gestart. We hebben Jackie hier laten komen en met haar gepraat, want zij was betrokken bij een actie die hier mee te maken heeft. Al snel kwamen we bij de gemeente uit, omdat het spoor naar een medewerker daar leidde. Ik heb met Esther Miggelbrink, destijds ook de leidinggevende van Berna, gepraat en ze zou de *blauwe procedure* in gang zetten.

Toen ik een week later kwam, dat was gisteren, werd mij dringend verzocht al het materiaal en relevante info te overhandigen aan BZ. Ik heb gezegd dat BZ niets over ons te vertellen heeft, en dat ik graag gegevens van een contactpersoon bij BZ zou willen, zodat ik die kan doorgeven aan onze superieur. Esther wilde nog wel weten waaronder wij dan vallen. Ik vertelde dat wij onder Defensie vallen en dat ik de zaak in de ijskast zou stoppen tot nader order.'

Pieter vraagt: 'Wat was dat dan voor een actie, waarbij Jackie betrokken was?'

'We zijn hier als Team onderworpen aan een gezamenlijke zwijgplicht, maar ik kan zeggen dat Jackie, kort voor Ellen werd ontvoert, dus een half jaar geleden, in het park werd aangevallen door twee mannen. Zij beoefent *shaolin kempo* en zij heeft ze alletwee buiten westen getrapt. Een van de mannen was haar aan het filmen en die gsm is op de grond gevallen. Jackie heeft die meegenomen naar huis. Toen Ellen daar laatst was, kwam dit voorval ter sprake en herinnerde Jackie de telefoon. Ellen heeft het nummer aan Marlinde doorgegeven en die traceerde de medewerker gemeentehuis. Er kwam nog een dossier naar boven met ook een andere man. Reden om de gsm te onderzoeken, waar een aantal video's op staan van mishandeling en sexueel misbruik. Vervolgens hebben we Jackie uitgenodigd om te vertellen over die aanval. En op grond daarvan heb ik met Esther Miggelbrink gesproken.'

'Maar waarom wilde Esther dan dat dit stopt, en al het materiaal naar BZ?' vraagt Luigi.

'Wij weten het niet, en het is niet Esther die dit wil, maar kennelijk mensen bij BZ. Mogelijk is hier meer aan de hand. Ik wil hier mijn handen niet aan branden, maar er klopt iets niet. Ik zal het strikt formeel spelen, daarnaast: het ligt nu in handen van X, onze Theresa Xaverias.'

‘Daar zit een luchtje aan, maar feitelijk hebben wij als team hier toch eigenlijk niets mee te maken? Het was toch een onderzoeksproject van Ellen?’ zegt Travo.

‘Ja, dat heb ik haar ook gezegd, het valt buiten ons werkgebied.

Maar laten we erg voorzichtig zijn en het lekker in de koelkast laten tot nader order.’

‘Iemand nog iets te melden? Anders lijkt het mij wel wat om pizza’s te bestellen, is dat een idee?’ stelt Ronald voor.

Iedereen wil wel, en nadat hij een lijstje heeft gemaakt, belt Ronald de pizzeria om alles te laten bezorgen.

Esther en Groenewegen

23 juni

11.30 uur

Esther heeft even gelegenheid om naar het politiebureau te gaan, om de bevestigings-verklaring te ondertekenen. Bij de receptie vraagt ze naar de heer Groenewegen. Wat later komt er een slanke, lange man op haar afgelopen. ‘U bent Esther Miggelbrink, we hadden elkaar gisteren aan de telefoon..Rien Groenewegen...komt u mee.’

En ze volgt hem door een gang met fraaie kunst aan de muur. Trap op naar boven en een ruime kamer in. Er zitten nog twee politieagenten te werken.

‘Zo, ik kom even de verklaring tekenen, dan kunt u ook weer verder.’ begint Esther. Groenewegen knikt, pakt een klaarliggend document en legt het op tafel.

‘Lees het rustig door, onderaan mag u tekenen. Graag wil ik uw ID of rijbewijs ook even zien.’

Esther pakt haar ID, dat wordt aangenomen en bekeken, ‘Ik maak er even een kopie van en hecht dat aan de verklaring, momentje..’

Ze leest het papier door en het klopt met wat ze zich herinnerd en tekent onderaan.

Groenewegen komt terug en overhandigd het pasje.

‘Nog een verzoek...zou u hier naar willen kijken?’

En hij opent op een laptop een video die niet meteen wil starten. Een van de andere agenten komt erbij staan, klikt ergens op en dan verschijnt het gezicht van Bert Koolenbrander in beeld met de tekst:

‘Hallo, ik ben Bert Koolenbrander en samen met Charles van Hal heb ik jullie pijn gedaan en sexueel misbruikt. Ik ben over alle grenzen gegaan, en daarvoor bied ik jullie mijn verontschuldigen aan. Sorry’

Esther bevriest, haalt diep adem en zegt: 'Wat IS dit..?'

Groenewegen zegt nu: 'Wij kregen dit gisteren van Omroep Gelderland, het was anoniem toegestuurd met als enige toelichting erbij: excuses.

Omdat ze een protocol hebben dat ze anonieme berichten niet publiceren, en dit wel vragen oproept, hebben ze met ons contact gezocht en de video gestuurd.'

'En wanneer hebben ze die ontvangen?'

'De video is eergisteren rond kwart voor vijf opgenomen, met een gewone gsm, en vrijwel onmiddellijk naar de omroep gestuurd. Dat is enige tijd voordat de lichamen werden ontdekt...'

'Ik herken onze medewerker, maar wat moet je nu denken van deze boodschap?'

'Wij weten het ook niet, het lijkt er op of meneer iets bekent, maar je kunt het ook als afscheidsboodschap zien, zeker gezien de latere suïcide.

De andere agent die er bij staat, zegt nu: 'We laten het grondig analyseren, maar ik denk dat we er verder niet veel mee kunnen.'

Groenewegen zegt nu: 'Zou u nog een aanvullings-verklaring willen schrijven, het bevestigen van de identiteit van uw medewerker op deze video, dan kunnen wij dit dossier afronden.'

Esther denkt na, moet ze hier melden dat BZ ook interesse heeft in deze man? Ze twijfelt en besluit nog niets te zeggen. Ze verleent alle medewerking aan het opstellen van een bevestiging en gaat dan weer terug naar het gemeentehuis. Wel gaat ze contact zoeken met Ronald, om een en ander te overleggen.

Esther stuurt Ronald wat later een sms:

kun je mij vanmiddag treffen? Belangrijke ontwikkeling.

Esther en Ronald

13.30 uur

Ronald heeft om half twee afgesproken met Esther.

'Goeiemiddag Esther, daar ben ik weer...je hebt nieuws?'

'Ja, Ronald, ik ben op het politiebureau geweest, Koolenbrander is niet op zijn werk verschenen gisteren en nu blijkt dat hij overleden is.'

'Nou ja zeg, is dit niet erg toevallig? Zijn naam werd genoemd in het onderzoek van Ellen, en nu dit....weet je nog meer?'

'Bij Omroep Gelderland kregen ze eergistermiddg een video toegestuurd, anoniem en dan doen ze er niets mee, maar de inhoud was zodanig, dat ze ermee naar de

politie zijn gegaan. Koolenbrander staat op de video, ik kreeg die vanmorgen te zien, toen ik een verklaring kwam tekenen.'

'Verklaring?'

'Gisteren kwam Koolenbrander niet op zijn werk, Gijs is toen, omdat er niet werd opgenomen, naar zijn huis gegaan. Allemaal rood witte linten daar. Hij is toen naar politiebureau gegaan, en uiteindelijk kreeg hij het verzoek of ik een zekere Groenewegen wilde bellen. Dat deed ik en tijdens het gesprek liet hij mij een opgenomen telefonische bestelling horen, met de vraag wie dit was. Ik herkende de stem van Koolenbrander en zei dat. Hij wilde daar een verklaring van bevestiging van maken en die moest ik ondertekenen. Ik kon pas vanmorgen. En toen liet Groenewegen mij die video zien.'

'Dus hij was al eergisteren dood?'

'Ja, er kwam om 18.00 uur een pizzabezorgster, die in de garage twee pizza's moest neerleggen, zij opende de garage en ontdekte toen een auto met draaiende motor, waarin, bleek wat later, twee lichamen lagen. En dat telefonische bericht was van de pizzeria, met de bestelling. Dat bewaren ze altijd 24 uur.'

'Dat lijkt op zelfmoord, wie was die andere persoon?'

'Groenewegen mocht dat niet zeggen, wegens privacy, maar in de videoboodschap noemt Koolenbrander ook Charles van Hal. Die zou het kunnen zijn.'

'Heb je hem verteld van het onderzoek van Ellen?'

'Daarvoor heb ik nu overleg met jou...ik heb niets gezegd, dat kan altijd nog...en Groenewegen suggereerde dat hij het onderzoek zou afsluiten.'

'Dit is een nieuwe ontwikkeling, en ook een verdachte ontwikkeling, ik wil graag eerst overleggen met Theresa Xaverias, mijn superieur, die zou met BZ contact zoeken.'

Mijn advies is nu: even niets doen, zal ik jou morgen weer hier treffen?'

'Dat lijkt mij wenselijk, Ronald, kun je weer hier zijn om 10 uur?'

'Afgesproken, morgen praten we verder. Prettige middag Esther.'

Ellens biecht

19.20 uur

Ellen heeft vandaag een intensieve therapie achter de rug, maar heeft steeds ook haar gedachten over het gesprek, dat zij heeft opgenomen met de heren.

Het is ook nu verwarrend dat ik officieel niets weet nog, maar feitelijk weet ik meer dan Ronald en Marlinde. En er loopt nog iemand rond in den Haag die nageplozen moet worden. Ik heb een idee.

En ze stuurt naar Ronald een smsje dat zij hem graag persoonlijk spreekt want ze heeft het idee dat ze te ver voor de troepen is uitgelopen, te veel op eigen houtje gedaan. Kunnen we bellen?

Na een kwartier belt Ronald: 'Hallo Ellen, hoe is het, wat heb je op je hart...?'

'Ronald, ik denk dat ik buiten mijn boekje ben gegaan, ik was nogal gedreven om die man, of mannen eens te spreken en ik heb ze gesproken, ik heb nu een aardig beeld van die twee, maar ik wist toen nog niet dat mijn onderzoeksproject gestopt is, ik las de mail van Marlinde hierover pas savonds...'

'Leg eens uit, je wist het niet?'

'Toen ik thuis kwam, zo rond half zes, zag ik dat Marlinde mij al om vier uur een mail had gestuurd, dat jij het project in de ijskast hebt gezet. Ik wil zeker niet tegen jouw beleid ingaan..ik heb er over nagedacht en het laat mij niet los.'

'En je hebt de mannen gesproken?'

'Ik heb die Koolenbrander opgezocht thuis, hij was er en die Charles, en toen heb ik ze zeg maar geïnterviewd, over die gsm en wat daar op stond. En ik hoorde dus ook dat er een meneer van het OM bij betrokken was, die kocht van hen video's. En ik denk dat deze meneer het onderzoeksproces heeft bevroren. Mijn probleem is nu dat ik niet wil dat deze meneer en die mannen hier mee weggkomen, en het andere probleem is dat ik hoop dat ik jullie niet in de wielen heb gereden. Maar als ik niet met de mannen had gepraat wisten we nu niet dat er iemand van het OM bij betrokken is.'

'Tjonge, dat geeft een andere kijk op de zaak, iemand van OM betrokken. Ik denk dat hiermee, of hierdoor, deze zaak binnen ons werkgebied valt, sterker we hebben de plicht dit uit te zoeken. Of BZ dit nu verbiedt of niet...tjonge..'

'Ik heb het gesprek opgenomen, met mijn camera...een video van ongeveer 26 minuten. Staat op een sd-kaartje.'

'Zo, zo, dat is natuurlijk heel welkom, want ik moet je iets vertellen.. Ellen,... vanmiddag kreeg ik van Esther te horen dat deze twee mannen overleden zijn, ze zijn s avonds in de garage gevonden, volgens de politie hebben ze zelfmoord gepleegd. Die kunnen dus niets meer vertellen, en dan is jouw video ineens heel erg belangrijk.'

'Alletwee overleden..? is dat niet erg toevallig? Ik heb niet echt iets gemerkt aan ze dat ze neerslachtig waren, ze deden nogal laconiek over die akkefietjes met de dames.'

'Er is ook een soort afscheidsvideo van hen ontvangen door de Gelderse Omroep, en die heeft Esther Miggelbrink vanmorgen gezien bij de politie. Omdat die Koolenbrander geen familie heeft en Esther zijn werkgever is, heeft zij zijn identiteit op de video bevestigd.'

Ellen is even stil, ze weegt de woorden van Ronald en zegt dan: 'Je vindt het sd-

kaartje bij mij thuis in een dik woordenboek in mijn boekenkast, bij de R. van Rudolf Hoogkamer, dat is de naam van de man van het OM, en nog wat in een leeg maandverbanddoosje in de badkamer’.

‘Ik ga er naar kijken, Ellen, zit er niet teveel over in dat je niet op tijd wist dat het onderzoek in de ijskast was gestopt, juist omdat je het niet wist, heb je waardevolle informatie kunnen aanleveren. Ik neem snel contact op met Theresa, over deze ontwikkeling. Ik wens je verder veel kracht bij jouw herstel. Het allerbeste.’

Ellen is opgelucht door de reactie van Ronald.

Overleg met Theresa

Ronald besluit Theresa op de hoogte te brengen en belt haar iets later op.

‘Dag Theresa, hier Ronald, komt het even uit? Ik heb nogal wat nieuws.’

‘Goedenavond Ronald, ja het schikt wel nu, wat kan ik voor je doen?’

‘Allereerst, heb jij al contact gehad met die man van BZ, Lute van der Loo?’

‘Sorry, dat is er nog niet van gekomen. Is er haast mee?’

‘Waarschijnlijk even niet want er zijn twee belangrijke ontwikkelingen, ten eerste is die Bert Koolenbrander overleden, de politie denkt dat het zelfmoord is. En ten tweede heeft Ellen met hem en die Charles van Hal daarvoor een gesprek gehad. Op dat moment wist zij nog niet dat de zaak geblokkeerd was.’

‘Zo, en nu?’

‘Als zij het wèl wist, dat het hele onderzoek in de ijskast was gezet, dan had ze het gesprek niet gehad...en zou ze ook niet te weten zijn gekomen dat er ...iemand van het OM bij betrokken is.’

Theresa wacht even om na te denken.

‘Aha, dus die hebben bij BZ de zaak bevroren en willen het intern houden..

een gesprek zeg je...heeft Ellen notities gemaakt?’

‘Ze heeft alles opgenomen met haar camera.’

‘Dus als ik het goed begrijp, heeft Ellen met die twee een gesprek gehad en op een later tijdstip plegen de heren zelfmoord?’

‘Klopt, en in een eerder stadium vond ik het onderzoeksproject van Ellen iets dat buiten ons werkgebied valt, maar nu er een medewerker van OM bij betrokken is, zijn we verplicht om het verder te onderzoeken.’

‘Ronald, er zijn twee zaken die spelen: de acties van Koolenbrander en zijn vriend, waarbij nogal wat dames slachtoffer zijn geworden, en de zaak met medewerker van OM. Waardoor deze zaak bij ons terecht komt. BZ heeft hier geen zeggenschap, wij hebben meer bevoegdheden en kunnen dit op neutrale wijze onderzoeken. Heb

jij die opnames van Ellen? Die zou ik heel graag inzien, en het dossier van de lokale politie.'

'De politie weet op dit moment nog niets van het onderzoek van Ellen, en van de video-opname. Ik stel voor om dat even zo te houden, om de kring van betrokkenen beperkt te houden. Dan is er nog iets: Ik kreeg van de week bericht van de therapeute van Ellen in Liedekerke, zij werd terugverwacht na de periode in Marbella. Zij is nu alsnog gisteren daarheen gegaan voor verdere behandeling en afsluiting van haar therapie.'

'Okay, het is te hopen dat Ellen haar behandeling goed afsluit. En ik zal zien of ik het dossier over die Koolenbrander bij de politie kan bemachtigen. Zodra je de video hebt van Ellen, zie ik die ook graag tegemoet.'

'Morgenochtend heb ik een afspraak met Esther Miggelbrink, de superieur van Koolenbrander, met wie ik indertijd de driejarige HBO Masteropleiding Recherche heb gedaan. Zij valt ook onder BZ, maar omdat wij bij het behalen van onze master ook trouw hebben gezworen aan de Staat der Nederlanden, en verplicht zijn om actie te ondernemen bij vermoeden van mogelijke misdaden die verstrekkende gevolgen kunnen hebben voor de Staat, denk ik dat wij elkaar kunnen versterken. Uiteraard zal ik voorzichtig zijn.'

'Eenzelfde gelofte heb ik ook afgelegd, Ronald, ik zal mijn gedachten hierover laten gaan. Laten we elkaar op de hoogte houden.'

Formeel overleg

24 juni

10.00 uur

Voordat Ronald de lift uitstapt, zet hij de dictafoon van zijn telefoon aan. Niet overbodig, zal later blijken.

Als hij bij Esther de kamer inkomt zie hij daar Gijs en ook een heer, waarvan hij vermoed dat die van het ministerie komt. Esther staat op en zegt: 'Welkom Ronald Smulders, mag ik je voorstellen: dit is Lute van der Loo..van BZ. en Gijs, die ken je al, '

Ronald is onaangenaam verrast en besluit het formeel te spelen.

'En wat is de bedoeling van de aanwezigheid van meneer?'

Van der Loo richt zich tot Ronald en zegt: 'We hebben begrepen dat een medewerker van de gemeente betrokken is bij enkele..incidenten. En recent hebben we begrepen dat deze medewerker is overleden. Wij stellen een nader onderzoek in en hadden begrepen dat u over belangrijke informatie beschikt, zoals een gsm en mogelijk nog meer.'

Ronald richt zich nu tot van der Loo: 'Is het u bekend dat ik uitsluitend

verantwoording verschuldigd ben aan mijn superieur, die indirect verbonden is aan de Rijksrecherche, en dat mijn team valt onder ministerie van Defensie?’

Het lijkt er op dat van der Loo dit niet helemaal wist, maar hij probeert het nu op een andere manier: ‘Ach, meneer Smulders, u hoeft het niet zo formeel op te nemen, er is iemand hier overleden en wij doen dan steekproefsgewijs af en toe onderzoek, vooral als er incidenten blijken te spelen.’

‘Wellicht is het handig als ik weet wie uw superieur is, dan kan ik meer inzicht krijgen in uw werkwijze.’ vraagt Ronald op milde toon.

‘Het lijkt mij dat mijn superieur u geen uitleg hoeft te geven over de werkwijze, waarop wij een steekproef uitvoeren.’ begin van der Loo.

‘Ik zou toch denken dat transparantie al een goed begin zou kunnen zijn. Daarnaast vraag ik mij af waarom BZ nu belangstelling heeft, omdat er een gemeente-ambtenaar vervelende dingen heeft gedaan en die ook nog overleden is. Dit is toch gewoon een zaak van de lokale politie?’

‘Wij hebben zo onze redenen, om dit te onderzoeken. Maar ik begrijp dat u niet wil meewerken? U weet dat het strafbaar is, om een onderzoek te belemmeren?’

‘Meneer van der Loo, zowel Esther als Ik hebben de Masteropleiding Recherche gedaan, en bij het behalen van onze master hebben we trouw gezworen aan de Staat der Nederlanden. Daarnaast zijn wij gehouden tot verplichte geheimhouding van onze werkzaamheden en wat wij zijdelings tegenkomen. Mag ik om te beginnen uw legitimatie zien?’

Van der Loo kijkt nu grimmig, maar haalt zijn ID kaart te voorschijn, legt die op tafel. Ronald fotografeert met zijn telefoon de voor en achterkant.

‘Zo, nu weet ik dat u het bent, die u zegt te zijn. Dat is al heel wat. Maar uw werkwijze hier, lijkt mij niet gepast, met het noemen van belemmeren van onderzoek, terwijl u zelf niet eens de naam van uw superieur wilt noemen.’

Hij wil het niet al te hoog spelen, van der Loo zal ongetwijfeld ook maar gestuurd zijn, en nu meer stennis maken, maakt wellicht slapende honden wakker.

‘Wellicht kunnen wij als Team BZ behulpzaam zijn, als er een gemotiveerd verzoek wordt gericht aan mijn superieur, u wel bekend, mevrouw Xaverias. Zelf ben ik gehouden aan mijn beroepsgeheim en kan nu verder niets vertellen.’

En Ronald vervolgd: ‘Esther, heb je nog nieuws?’

Esther voelt zich opgelaten door de sfeer die is ontstaan, maar ook doordat zij gedwongen is dit gesprek met Ronald in aanwezigheid van van der Loo te voeren.

‘Nou, de politie wist mij nog te vertellen dat zowel het gesprek naar de pizzeria, als de videoboodschap met hetzelfde toestel werden gedaan.’

‘Dan laat ik het hierbij, ik hoor wel van mijn superieur als er een verzoek van BZ is ontvangen, een goedemorgen allemaal.’

En hij knikt naar de aanwezigen, waarbij vooral van der Loo verbluft kijkt door de wending van deze bijeenkomst.

Op de gang zet hij zijn dictafoon uit.

Ronald denkt na, hij kent Esther, maar mogelijk is zij ambtshalve onder druk gezet. Dit is al met al geen nette manier, over hoe diverse overheden met elkaar om zouden moeten gaan. Kennelijk is er daar toch wel een crisis ontstaan, anders zou die van der Loo toch rustig afwachten tot Xaverias met hem contact zoekt? Maar nee, hij heeft zich heel gehaast opgedrongen in een bijeenkomst, en blufpoker gespeeld. Ik heb het netjes afgerond, laat ze maar een verzoek indienen, met motivatie. Hij grinnikt.

Hij belt Theresa: 'Hallo Theresa, ik had zojuist een bespreking met Esther Miggelbrink, en tot mijn verrassing was daar ook de man van BZ bij, Lute van der Loo, die een beetje hoog van de toren begon. Ik zal je laten horen wat er is gezegd, een momentje...' En hij laat het gesprek horen dat hij met de dictafoon heeft opgenomen..

'Het lijkt mij duidelijk dat hij nogal overhaast helemaal hierheen is gekomen, om jou uit te horen. Je hebt het prima gedaan. Ik vrees dat er nogal druk achter zit van het OM, of van iemand van OM, maar hij pakt het niet goed aan die Lute, weliswaar is er een protocol om informatie op te eisen, maar nu wij weten dat het meer is dan een gemeente-medewerker, treedt bij ons een ander protocol in werking, dat boven dat van BZ gaat. Maar je hebt het zo gedaan dat er geen slapende honden wakker zijn gemaakt, hopelijk denkt hij alleen dat het om zeggenschap en macht gaat en dat wij niet kunnen hebben dat hij iets van ons wil. Laat hem dat maar denken. Ik wacht wel af of ze een officieel + gemotiveerd verzoek indienen. Ondertussen heb ik het politierapport, en dat is voor wat betreft Bert Koolenbrander afgesloten, maar nog niet voor Charles van Hal, omdat ze zijn familie niet kunnen bereiken en ook identificatie nog noodzakelijk is.'

'Zal ik toch nog even met Esther contact leggen, over vanmorgen?'

'Doe dat maar, ze is kennelijk overruled, maar zover ik haar ken (Theresa was ook docent op de Rechercheschool) is zij integer.'

'Mooi, dan ga ik nu de video-opnamen van het gesprek van Ellen ophalen, en stuur jou een kopie.'

In zijn witte BMW rijdt Ronald naar het huis van Ellen, opent de deur met de sleutel en loopt naar de keuken. Kijkt rond en meent dat hij iets hoort...boven.

Hij luistert ingespannen, en het lijkt of er iemand boven loopt...hij loopt terug naar de voordeur en draait met een sleutel de deur op het nachtslot, hij gaat naar de trap en loopt voorzichtig naar boven. Daar ziet hij in de werkkamer van Ellen een man van ongeveer 50 jaar, die rustig in de laatjes zit te kijken.

'Goedemorgen, wat is hiervan de bedoeling?' zegt Ronald met een dreigende stem. De man schrikt, kijkt hem aan, en zegt dan, terwijl hij zich herstelt: 'Onderzoek....ik ben bevoegd om hier onderzoek te doen.'

‘Zo, en wie bent u, als ik vragen mag?’

‘Mijn naam is Aart van Zanten, ik werk voor de Narcotica. Brigade..en wie bent u?’

‘Ik ben Ronald Smulders, en dit is het huis van een collega..en ik vraag mij af wat u hier te zoeken hebt.’

‘Laat mij het uitleggen’, zegt van Zanten, ‘maar eerst wil ik echt weten wie u bent, en ik zal mijn ID tonen.’ Hij pakt uit zijn jasje een mapje en daaruit trekt hij een pasje, het toont een ID van de Politie, afdeling narcotica.’

Ronald toont zijn ID, waarop te lezen is dat hij bij Defensie werkt, zonder verdere aanduiding. Hij trekt een stoel bij en zegt: ‘Wat heeft u hier te zoeken in dit huis?’

‘Het zit zo, sinds enige tijd schaduwen wij een persoon, die naast een handel in amfetamine zich ook bezighoudt met het ronselen van jongeren. Op de lokale MBO-Opleiding heeft hij drie leerlingen weten te ronselen die voor hem drugs verkopen. Enkele dagen geleden zag ik bij een huis waar hij was, een dame arriveren, die wat later weer wegging. Zij droeg een rugzak. Ik ben haar gevolgd en zij ging hier naar binnen. In overleg met collega’s heb ik een huiszoekingsbevel aangevraagd, - hij haalt het uit zijn binnenzak - en ben ik deze morgen hier gaan onderzoeken of er een link is met de persoon die wij schaduwen. Mevrouw is niet thuis en ik ben maar naar binnen gegaan.’

‘Mijn collega is op vakantie, ik kom de planten doen’, zegt Ronald, ‘maar voor zover ik weet, is zij niet geïnteresseerd in drugshandel. Zij heeft mij wel vertelt dat zij daar in huis is geweest, om iets na te vragen.’ En Ronald vertelt het verhaal van Jackie, maar zonder al teveel los te laten, en zegt tenslotte: ‘uw geschaduwde persoon is helaas overleden.’

Nu kijkt van Zanten wel heel erg verbaasd: ‘Kunt u mij de naam noemen van de persoon?’

‘Zeker, we hebben het hier over Charles van Hal, en ik denk dat het goed zou kunnen zijn als u contact zoekt met collega Rien Groenewegen, hij heeft de zaak onderzocht.’

‘Allemachtig, dit wist ik niet...ik zal dan ook mijn collega van de zedenpolitie inlichten...die moesten hem ook hebben, want op die Mbo-school had hij 1 van de geronselden, een 15-jarig meisje gedwongen misbruikt, hij chanteerde haar.’

‘In het dossier van Groenewegen zit ook een video, waarop iemand, samen met van Hal excuus aanbiedt voor mishandeling en sexueel misbruik. Het kan interessant zijn voor uw onderzoek.’

‘Bedankt, Smulders, ik begrijp dat ik hier klaar ben, want hier is voor mij niets te vinden. Ik ga eens met Groenewegen praten. Nogmaals bedankt.’

Hij schuift een laatje dicht, dat open was blijven staan, en pakt nog een tas, en loopt naar beneden. Ronald volgt hem en opent de deur met een sleutel en laat van Zanten uit.

Hij vraagt zich wel af hoe van Zanten binnen is gekomen, maar bij deze voordeur werkt een simpele voordeursleutel die gewoon bij iedere sleutelhoek te koop is. Wellicht het slot eens vervangen?

Hij loopt naar de boekenkast, waar hij een woordenboek pakt, en inderdaad, bij de

R, vindt hij een gevouwen tissue met daarin het sd-kaartje. Hij stopt het in zijn broekzak en kijkt rond. Hij loopt naar de keuken en daar staat op de keukentafel de iMac. Hij besluit die voor alle zekerheid mee te nemen en die naar *Basic Research* te brengen.

Video

Op *Basic Research* gaat hij naar een werkkamer en schuift daar het sd-kaartje in een adapter bij een laptop. Hij bekijkt de video van 26 minuten. Het is verrassend dat Bert Koolenbrander de naam noemt van Rudolf Hoogkamer en dat die ergens bij OM werkt. Wellicht kan Marlinde hem natrekken. Hij stuurt een kopie van de opname naar Theresa via mail:

van: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
aan: T.Xaverias@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Heropening onderzoek
datum: 24 juni

Theresa,

Hierbij de video die Ellen met haar camera opnam.

Toen ik na ons telefoongesprek naar Ellens huis ging trof ik daar een medewerker van Narcotica binnen, die huiszoeking deed. Hij had van Hal geschaduwd en zag Ellen bij Hogeweg 97 naar binnen gaan, waar van Hal kennelijk verbleef. Hij heeft Ellen gevolgd naar huis en daarvoor een huiszoekingsbevel geregeld.

Van Hal schijnt drugs te verhandelen en heeft drie leerlingen van Mbo-college geronseld, waarvan hij er 1, onder druk van chantage heeft misbruikt. Zowel Narcotica als Zedenpolitie wisten niet dat van Hal was overleden.

Ik heb Aart van Zanten, de man van Narcotica, verwezen naar Rien Groenewegen, die het dossier heeft van van Hal. Maar dit valt buiten ons werkgebied.

Ik heb Marlinde gevraagd om Rudolf Hoogkamer na te trekken.

Met vriendelijke groet,

Ronald Smulders

bijlage: 1 video van 26 minuten.

en het bericht aan Marlinde:

van: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
aan: humanexplore@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Heropening onderzoek
datum: 24 juni

Marlinde,
Gisteren heb ik te horen gekregen van Ellen, dat zij de 21^e smiddags een gesprek heeft gehad met Bert Koolenbrander en Charles van Hal op de Hogeweg 97. Zij had jouw mail over het stopzetten van alle activiteiten toen nog niet kunnen lezen.
Zij heeft het gesprek opgenomen, en hieruit blijkt dat er een medewerker van OM betrokken is.
Daarnaast hoorde ik gisteren van Esther Miggelbrink, dat Koolenbrander is overleden, samen met van Hal heeft hij zelfmoord gepleegd.

Ik zou vanmorgen nog een gesprek hebben met Esther, maar daar zat nu onverwacht bij Lute van der Loo, een medewerker van BZ.
Ik heb het formeel afgehouden en ben vertrokken.
Toen ik wat later naar Ellens huis ging trof ik daar een medewerker van Narcotica binnen, die huiszoeking deed. Hij had van Hal geschaduwd en zag Ellen bij Hogeweg 97 naar binnen gaan, waar van Hal kennelijk verbleef. Hij heeft Ellen gevolgd naar huis en daarvoor een huiszoekingsbevel geregeld.

Van Hal schijnt drugs te verhandelen en heeft drie leerlingen van Mbo-college geronseld, waarvan hij een meisje, onder druk van chantage, heeft misbruikt.

Zowel Narcotica als Zedenpolitie wisten niet dat van Hal was overleden. Maar dit valt buiten ons werkgebied, maar wat wel van belang is, is dat Ellen hoorde dat er een medewerker OM betrokken is. Hierdoor valt het onderzoek van Ellen nu binnen onze competentie en gaan wij verder met onderzoek. Bekijk bijgevoegde video goed en noteer alvast: Rudolf Hoogkamer. Van deze meneer wil ik alles weten.

Met vriendelijke groet,

Ronald Smulders

bijlage: 1 video van 26 minuten.

Ronald brengt de rest van het team op de hoogte van de laatste info, en meldt ook dat Koolenbrander en van Hal overleden zijn.

Ronald denkt na over Esther. Het is waarschijnlijk dat haar van hogerhand is gezegd dat zij met mij niet mag praten. Hij besluit dat hij haar na het werk wil ontmoeten, misschien moet hij haar opwachten en met haar meelopen?

iMac

16.10 uur

Hij heeft de iMac van Ellen naar de werkruimte gebracht, maar hij weet de beveiligingscode niet. Haar nu vragen lijkt geen optie. Hij besluit Pieter te vragen, dat is tenslotte een ICT specialist.

Hij vraagt Pieter naar BR te komen en gaat koffie zetten.

Wat later arriveert Pieter die door Ronald wordt bijgepraat, dan aan de slag gaat en

na 10 minuten de iMac heeft ontsleuteld.

Samen met Ronald kijkt hij eerst naar mails...en ze zien 4 bestanden, die *contacten* bevatten en *whatsapp chats*...afkomstig van?

Bij nadere bestudering is het duidelijk dat die van Charles van Hal en Bert Koolenbrander zijn. Ellen heeft er ook een tekst bij getypt: bestanden op gsm verwijderd en gsm hierna terug naar fabrieksinstellingen.

‘Dat betekent dat deze bestanden niet meer terug te vinden zijn op de telefoons. Mogelijk heeft de politie bij uitgebreid onderzoek de telefoons ontdekt, maar als alles gewist is, kunnen ze er niets mee.

Het zal niet voor niets zijn dat Ellen deze bestanden hier heeft. Mogelijk communiceerden ze via Whatsapp’.

‘Zou het iets zijn om na te gaan in welke whatsapp groep ze zaten?’ vraagt Ronald, en het allermooiste zou kunnen zijn als jij bij die groep komt,...als infiltrant.’

‘Ik kan wel kijken in welke groepen die Bert en die Charles zaten, en wat er daar werd gezegd en uitgewisseld. Het is alles bij elkaar een flink bestand, dus er zullen ook wel foto’s en video’s bij zitten. Maar het heeft even tijd nodig, om de communicatiestructuur vast te stellen. En dan, hoe kom ik in zo’n groep?’

‘Je moet iets te bieden hebben, in de video zegt Bert dat Rudolf ze van hen koopt voor 500 €, maar dat hij de laatste twee opnames nog niet heeft gekocht.’

‘Ik ga eerst de whatsapp berichten na, op zoek naar Rudolf Hoogkamer.’

‘Ja, en bekijk dan ook de video.’

Brief encounter

16.50 uur

Terwijl Pieter die bestanden onderzoekt, gaat Ronald terug naar het huis van Ellen, want hij herinnert zich dat daar op de badkamer nog iets ligt, maar hij ziet ook dat het bijna vijf uur is en hij wil Esther zien en spreken.

Eerst Esther, en hij loopt naar het gemeentehuis en houdt van een afstand de personeelsuitgang in de gaten. Na enkele minuten ziet hij haar lopen en hij volgt haar, iets sneller lopend. Als er even geen mensen in de buurt zijn sist hij :’Esther..’ Ze kijkt schuin in een spiegelende winkelruit en zegt: ‘Niet hier, volg me..’

Ze loopt door een winkelpassage, en gaat dan een klein straatje in, iets verderop is een terras. Ze neemt plaats en even later voegt Ronald zich bij haar.

‘Gelukkig dat ik je zie..wat een drama vanmorgen. Ik kon je niet waarschuwen dat die pipo erbij zou zijn, ik hoorde dat pas een kwartier eerder.’

‘Ik denk dat ik het begrijp Esther, want er zijn ontwikkelingen, die het nationaal belang raken. Voor de goede orde: Ik heb vanmorgen tijdens het gesprek gerefereerd aan onze kaderopleiding bij recherche, dat was niet voor niets, maar vooral om jou te laten weten dat wij samen optrekken in het belang van Nederland.’

‘Ik dacht al zoiets, nu, hoewel ik gemeente-ambtenaar ben, is mijn gelofte die ik bij het halen van onze masteropleiding nog steeds geldig, en daar hecht ik ook aan. Verder mag ik geen contact met jou hebben, dan met die Lute van der Loo erbij. En ik denk dat mijn telefoon wordt getapt.’

Ze haalt hierbij vragend haar schouders op kijkt ernstig, maar is blij dat ze dit tegen Ronald zeggen kan.

Ondertussen komt een dame van de bediening hun bestelling opnemen, en ze bestellen alletwee thee. Als ze weg is, zegt Ronald:

‘Dank je voor deze uitleg, Esther, dat vermoeden had ik al, en er is nog een derde partij bijgekomen, hoewel dat eigenlijk voor ons niet zo belangrijk is.’

En Ronald vertelt over de man van Narcotica en de link naar de Zedenpolitie.

‘Maar dat is niet alles, er is iets mis gegaan, en dat was voor onze verantwoording, maar dat leverde wel iets heel interessants op: Wij hadden besloten dit onderzoek in de ijskast te zetten, in afwachting van nadere orders. Ik heb het aan mijn naaste medewerkster laten weten, en die heeft de rest van het team een mail gestuurd hier over. Een van de medewerkers heeft gemeend om persoonlijk uitleg te gaan vragen bij Bert Koolenbrander. Medewerkster is naar Hogeweg 97 gegaan en trof daar niet alleen Bert, maar ook die Charles van Hal. Zij wist op dat moment niet dat het onderzoek was geblokkeerd, want ze had die mail nog niet kunnen lezen..’

‘En wat is daar interessant aan?’

‘Zij heeft een gesprek met hen gevoerd dat veel informatie opleverde, met als belangrijkste detail dat een medewerker van OM betrokken is bij die video’s.’

‘Als dit klopt, dan betekent dit dat die verstreckende gevolgen kan hebben, stel dat die OM man gechanteerd wordt..dan is het nationaal belang in gevaar.’

De thee wordt gebracht, met een doos met theesoorten. De dame verwijdert zich snel naar een andere klant.

‘Precies, en daardoor hebben wij de plicht om dit onderzoek voor te zetten, want het valt nu wel binnen ons werkgebied. Maar ons team moet voorzichtig handelen, want we weten niet of de OM medewerker alleen is of dat er nog meer mensen betrokken zijn. En nu snap ik ook dat Lute van der Loo zo haastig aanschoof. Ik denk dat we zeker meewerken met BZ, maar op onze manier.’

‘En als ze dwingen die telefoon af te geven?’

‘Dat kunnen ze niet, want wij dienen een hoger belang en wij hebben meer bevoegdheden. Maar op je strepen staan wekt argwaan en dan gaan er heel veel deuren dicht. Zoals gezegd, wij werken wel mee, maar wachten een gemotiveerd verzoek van BZ wel af. En dat komt heus niet morgen, want dan wekken ze de schijn van urgentie, terwijl van der Loo juist zegt dat het een alledaagse steekproef is, tenminste dat wil hij ons laten geloven. Zij van hun kant willen ook geen slapende honden wakker maken, want ze zijn bang dat de Rijks Recherche ingrijpt.’

‘Tjonge, er speelt nogal wat. Nu, mijn eerste stap is zo spoedig mogelijk een vervanger vinden voor de administratie. Verder speel ik een passieve rol, maar ik wil je vanzelfsprekend op de hoogte brengen, mocht ik iets horen, al mag dat officieel niet.

Weet je wat, ik bel je gewoon op met een vast toestel en heb het dan over het terugbrengen van tuingereedschap. Dan weet je dat je mij die dag hier kunt treffen. Is dat wat?’

‘Dat lijkt mij goed, en omgekeerd kan ik ook jou bellen om te zeggen dat ik de grasmaaier bij jou thuis heb achtergelaten. Dan zie je mij hier.’

Dramatische expressie

17.40 uur

Nu gaat Ronald terug naar het huis van Ellen, geeft de planten water en loopt dan naar de badkamer. In een kastje daar vindt hij een maandverbanddoosje met daarin videocassettes en twee usb-sticks. Hij doet alles in een boodschappentasje en gaat terug naar *Basic Research* waar Pieter al wat berichten heeft gevonden uit Whatsapp conversaties die uit de mailbox van Ellens iMac komen.

‘Het is wel evident dat de meeste berichten pas van na begin oktober zijn, want toen kreeg hij een nieuw toestel. Maar ik heb hem gevonden en ook de groep waar zowel Bert Koolenbrander in zit, als die Charles en Rudolf. En er zitten er nog twee bij. De groep heet trouwens *Dramatische Expressie*.’

‘Hebben wij hier een videorecorder met VHS-C systeem? Ik heb hier wat van die kleine videocassettes.’

‘Ik denk dat Marlinde thuis nog wel iets heeft staan. Ik kan wel vragen of ze nog hierheen komt.’ zegt Pieter, die toch wel altijd behulpzaam is.

‘Okay, dan ga ik verder met die twee usb-sticks’, en hij stopt er een in de laptop en klikt op een map. Hij ziet twee mappen staan en kijkt eerst wat er in de eerste map zit, vier mp4 bestanden. Opent er een en ziet een geweldadige scene met een vrouw, die op de grond ligt en angstig omhoog kijkt. Ronald klikt die weg. De volgende toont een dergelijke scene, alleen nu met een andere vrouw, die alleen een trui aan heeft. Ook die klikt hij weg.

In deze map zitten 4 video’s. Hij kijkt bij eigenschappen en ziet de datum waarop ze gemaakt zijn.

Herinnert zich de tijdlijn met de voornamen van de dames die aan het einde van de video ter sprake komt.

De andere map bevat 5 mp4 bestanden en het kan zijn dat deze stick dus over de

negen dames gaat. De gemiddelde tijdsduur is van 12 tot 26 minuten. De tweede usb-stick bevat financiële gegevens met salarisadministratie en een aantal opgaven voor inkomstenbelasting over zes voorgaande jaren.

18.15 uur

Inmiddels is Marlinde er ook, ze heeft een apparaat meegebracht waar de compacte videocassettes op kunnen worden afgespeeld. Ze sluit het aan op een kleinbeeld TV. De acht cassettes liggen klaar, maar Marlinde wil eerst nog iets kwijt.

‘Waar komen deze vandaan?’ vraagt ze aan Ronald.

Die antwoordt dat ze bij Ellen uit haar huis komen, en zij heeft ze bij het bezoek aan de Hogeweg meegenomen.

En Ronald legt ook nog uit, aan Pieter en Marlinde, dat hij in het huis van Ellen een meneer van de Narcotica-Brigade trof en van hem hoorde dat die Charles jongeren ronselde en chanteerde om drugs voor hem te verkopen.

‘Ik heb ook twee usb-sticks bekeken net, waarvan er 1 voor ons niet veel waarde heeft, want financiële gegevens, maar de ander bevat een aantal schokkende opnames, om precies te zijn negen.

En ik denk dat deze cassettes min of meer hetzelfde bevatten, en het zou bovendien kunnen dat er ook opnames bij zitten van een meisje van het Mbo-college.’

“Mocht je iets dergelijks vinden, dan zal ik dat doorspelen naar de Zedenpolitie, die zijn er al mee bezig. Maar als je liever in een rustige werkruimte wil gaan zitten, Marlinde, doe gerust. Het zullen niet de meest prettige video’s zijn.’

‘Uit die telefoon van Jackie heb ik al wat gezien, dat je schokkend noemen kan, bij mijn stage ooit bij de Zedenpolitie heb ik ook al wel het een en ander moeten bekijken. Als je je instelt dat het werk is, wat je doet, helpt het om het te verdragen.’ Maar ze pakt alles in en gaat naar een andere werkruimte.

Ronald bedenkt dat de mensen van BZ ook het huis aan de Hogeweg zullen bezoeken en uitgebreid onderzoek gaan doen. Mochten ze daar een telefoon vinden, die de politie ongetwijfelt ook al heeft onderzocht, dan kunnen ze daar niet veel mee. Dus dan zal die Lute van der Loo de conclusie trekken dat de mannen schoon schip wilden maken voor ze er uit stapten, en dus verder alles op zijn beloop laten...

Al met al een prima actie van Ellen. En dat geeft ons ook een voorsprong op BZ, al ben ik nu ook benieuwd of Marlinde al iets meer weet over Rudolf Hoogkamer en bij welk Onderdeel OM hij nou zit en wat precies zijn functie is. En wie de twee anderen zijn in de Whatsapp groep *Dramatische Expressie*.

25 juni

11.00 uur

Het is hard werken geweest, tot bijna half een vannacht hebben Pieter, Marlinde en Ronald doorgewerkt aan het bekijken van Whatsapp berichten en video's. En er zijn namen.

De twee namen van 2 onbekenden in de groep *Dramatische Expressie* zijn Peter de Wolf en Martin Damen. Vandaag zal Marlinde verder gaan met haar antecedentenonderzoek van Rudolf Hoogkamer, waar ze al het een en ander van heeft, en de twee anderen.

Pieter is af en toe foto's tegen gekomen, die blijken volgens Marlinde stills te zijn uit een aantal video's. En uit de bijbehorende tekstberichten blijkt dat deze niet alleen aan Rudolf, maar ook aan Martin Damen zijn gestuurd. Peter de Wolf was 1 keer belangstellend, maar nam niets af.

Ronald zegt: 'De indruk die ik tot nu toe heb, is dat er drie mensen, waarvan 1 OM betrokken zijn bij het verspreiden of aanvaarden, al dan niet tegen betaling van uiterst dubieuze video's. Dat kan de integriteit van de Nederlandse Overheid ernstig aantasten. Daarom ga ik met Theresa overleggen en proberen een afspraak te maken met Godert Walraven van de Rijks Recherche.

Godert was ook docent aan de Kaderopleiding bij Recherche, en hij werkt op bij de CCR, Coördinatie Commissie Rijksrecherche.

Ik ga melden wat wij tot nu toe weten en advies vragen, of de hele zaak overdragen.'

Als Theresa Ronald treft, blijkt dat zij al informeel op de hoogte is van de ontwikkelingen bij de politie, Groenewegen stuurt haar af en toe een update. Het blijkt dat door hem eindelijk verder gewerkt kan worden aan het dossier van Charles van Hal. Aart van Zanten heeft samen met Joyce de Vries van de Zedenpolitie informatie aangeleverd en dat is aan het dossier toegevoegd.

En er is gisteren een meneer van BZ geweest, Lute van der Loo, die het dossier heeft opgevraagd van Bert Koolenbrander en die samen met een assistent, naam is niet bekend, onderzoek heeft gedaan op de Hogeweg. Hij heeft de nieuwe gsm van Koolenbrander meegenomen. Aart van Zanten heeft de gsm van van Hal meegenomen.

Het vreemde is, dat niemand weet waar van Hal woonde, hij stond ook niet ingeschreven op Hogeweg 97.

'Maar volgens van Zanten werd hij al enige tijd geschaduwd, is hij dan niet naar huis geweest? Afijn, die man interesseert ons eigenlijk niet zo veel, wij hebben vooral met Koolenbrander te maken. ...Dat van der Loo gisteren nog langs is gegaan is interessant om te horen, maar hij zal niet veel met die telefoon van Koolenbrander kunnen, want ik weet dat Ellen de belangrijkste bestanden en apps naar zichzelf heeft gemaild en vervolgens de gsm heeft gewist en terug gezet naar de fabrieksinstellingen. En mogelijk gaat hij hierdoor het onderzoek stoppen'

‘Die indruk had Groenewegen ook al van van der Loo, die schijnt zoiets gezegd te hebben als : “*Daar thuis bij die Koolenbrander niets gevonden, gsm was leeggemaakt, dat is duidelijk, dit kunnen we afsluiten..*” , ook het gemotiveerde verzoek van BZ, om alles over te dragen heb ik nog niet, dus kennelijk is bij hen de urgentie verdwenen.’

‘Maar nu wat betreft ons team, we stuiten op een fiks aantal zaken, die kunnen de integriteit van de Nederlandse Overheid ernstig aantasten. Zoals dat ons zo fraai is uitgelegd bij de opleiding. Mijn idee is om contact te zoeken met Godert Walraven van de Rijks Recherche, om hem dat wat wij weten voor te leggen en om advies te vragen, en mogelijk alles over te dragen.’ stelt Ronald voor.

Net als Theresa iets wil zeggen wordt zij onderbroken doordat Ronald telefoon krijgt van Marlinde. ‘ Zeg het maar Marlinde....twee namen, ja.... Ook het Parket?....En Waterstaat? ...dus feitelijk drie overheidsdienaren...

zeker bedankt, het is heel goed dat je me dit nu meldt. Tot straks..’

‘Nou, je hebt het mogelijk al begrepen,... we hebben te maken met een Whatsapp groep waarin Bert Koolenbrander zit, met Charles van Hal en Rudolf Hoogkamer, zojuist hoorde ik dat Peter de Wolf, ook van OM en Martin Damen van Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat daar ook bij horen.’

Theresa denkt na, nu krijgt dit wel een erg grote omvang, wat begon met een akkefietje dat bij Jackie begon, is nu geëscaleerd tot een zaak die ongekennde proporties kent. Hier wordt zij niet blij van.

Maar met de informatie die Groenewegen aanleverde lijkt het dat de druk even van de ketel is, voor wat betreft BZ. De reikwijdte van alles bij elkaar kan ze nog niet overzien. Het zou haar voorkeur hebben om alles of een groot deel aan de Rijks Recherche uit handen te geven, die zijn tenslotte gespecialiseerd en hebben meer medewerkers, dan team Smulders.

‘Ronald, dit lijkt te groot te worden voor ons team, mijn voorkeur heeft het om het over te dragen aan Godert. Die hebben, ik dacht 180 medewerkers en wij zijn met zes, met mij erbij zeven.

Wij hebben het voorwerk gedaan.

Zal ik Godert uitnodigen en vragen of hij naar *Basic Research* komt? Daarnaast lijkt het mij noodzakelijk iedereen van ons team te informeren over de ontwikkelingen en een update te geven over de stand van zaken.’

Ronald knikt instemmend en zegt: ‘Ik ga iedereen van ons team vragen vanmiddag naar *BR* te komen, en met elkaar de stand van zaken bespreken, kun jij er ook bij zijn?’

‘Wat mij betreft kan ik rond half drie daar zijn, dus ja.’

De voorbespreking

14.30 uur

Als het half drie is, is het team, zonder Ellen, aanwezig. Theresa neemt het woord en heet iedereen welkom.

‘De ontwikkelingen in deze zaak gaan snel en maken het erg groot, de reikwijdte hiervan is niet goed te overzien. Daarnaast hebben we ook te maken met enkele afdelingen van Politie: Narcotica en Zeden, en hier lokaal Groenewegen, die mij overigens goed op de hoogte houdt.

BZ probeerde een voetje tussen de deur te krijgen, maar die schijnen zich nu te hebben teruggetrokken en er blijken mensen van OM en Waterstaat betrokken te zijn. Al met al neig ik ertoe het dossier, al of niet gedeeltelijk, over te dragen aan de Rijks Recherche. Die hebben meer mankracht dan wij. Maar vooral omdat zij juist hierin gespecialiseerd zijn. Morgen komt Godert Walraven van de Rijks Recherche hier om een en ander te bespreken.’

Pieter zegt: ‘Dus infiltreren in de whatsapp groep *Dramatische Expressie* is nu niet meer aan de orde?’

Theresa meent dat dat ook kan worden overgenomen door de afdeling van Godert: ‘Om te infiltreren moet je eerst de groep binnenkomen, je moet dan iets aanbieden en wanneer je niet de juiste volmachten hebt, is het strafbaar om bijvoorbeeld een van de negen video’s te tonen, deels of stills maakt niet uit, je verspreidt dan afbeeldingen die verboden zijn. Juist omdat er heel omzichtig te werk moet worden gegaan, moet je je strikt aan de regels houden. Want mocht het tot een rechtszaak komen, dan kan een advocaat van de tegenpartij zeggen dat dit bewijs niet rechtsgeldig is en sta je nergens. Daarnaast moet je precies weten hoe je dit aanbiedt, anders is het uitlokking en ook daar kleven bezwaren aan.’

‘Als we nu eens als zoethoudertje de oude gsm van Koolenbrander aan BZ overdragen, ik heb hem integraal gedupliceerd, maar we kunnen er personen uit wissen, zodat BZ er eigenlijk niets aan heeft en zij zeker niet verder zullen snuffelen.’ zegt Marlinde.

Pieter zegt nu: ‘Als ze het *huidige* toestel van Rudolf Hoogkamer bekijken, zien ze dat hij bijvoorbeeld wel contact heeft met die Bert. Wellicht kun je op het oude toestel alles verwijderen van Whatsapp chats tussen Hoogkamer en Koolenbrander en ook die van Damen. Aangezien de Wolf niets afnam, is dat tamelijk neutraal en laten we die staan. Dan staan ze nog wel in contacten, maar hebben ze geen inzicht in de conversaties uit het verleden. Het oude toestel van Koolenbrander is dan betrekkelijk onschuldig, en het huidige toestel is door Ellen onklaar gemaakt. Ze weten dan niet wat wij weten.’

Het lijkt mij een goed voorstel, Marlinde en Pieter, maar ik wil dit ook met Godert morgen bespreken.’ zegt Theresa, ‘En Boas, wat denk jij van de stand van zaken?’

Boas Travo zoekt naar woorden, en begint dan: ‘Er is een grote kans dat ik dit niet ga meemaken, Theresa, Ik heb een aanbod gekregen om in Brussel bij de rechercheopleiding als docent te gaan werken. Aangezien ik het hier de laatste tijd redelijk rustig heb, komt dit aanbod wel op een mooi moment. Overmorgen weet ik

het zeker.'

Theresa kijkt begrijpend en vraagt dan: 'is het parttime of ben dan echt weg bij ons?'

Boas zegt dat het een job van 35 uur is, maar dat is weer exclusief lesvoorbereiding en stagebezoeken. 'Dus niet goed te combineren met het Team. Wel kunnen we afspreken dat we contact houden, voor noodgevallen.'

Theresa knikt en kijkt daarna de kring rond en komt dan bij Luigi.

'En Luigi, heb jij iets te melden, over een en ander?'

'Over wat wij nu weten, lijkt het mij, dat dit een vervelend machtspelletje kan worden tussen BZ en ons, en het idee van Marlinde om ze een zoethoudertje te geven lijkt me een goede zet. Maar eerlijk gezegd vind ik het vreemd dat diverse overheidsdiensten kennelijk elkaars concurrent zijn, het zijn waarschijnlijk enkele grote ego's die op de achtergrond hun mannetjes aansturen. Het lijkt mij ook verstandig dat die Lute van der Loo zijn gsm getapt wordt, juist nu.'

'Dat is best veel, Luigi, maar je hebt gelijk, wat op dit moment bij BZ speelt weten we niet.'

'Toch wel,' mengt Marlinde zich in het gesprek, 'ik heb ook de telefoon van van der Loo meegenomen in het tapsysteem, en als ik die taps even doorschakel naar het digiboard, kunnen we nu zien wat er sinds de 23^e is gecommuniceerd. Dat is dus op de dag voordat hij gistermorgen onverwacht opdook bij Esther Miggelbrink.'

Sms-jes

Ze schakelt het digiboard in en klikt een paar keer. Er is nu een schema te zien over van der Loo, en waar gisteren, Martin Damen, Rudolf Hoogkamer en Peter de Wolf zijn toegevoegd.

Het blijken vooral smsjes te zijn die van der Loo stuurt, maar ook die hij heeft ontvangen.

Onbekend nr. stuurt 23-06 bericht 14.15 uur:

Vertrek morgen naar Gemeente bij Miggelbrink. Vorder bij Ronald Smulders van Team Smulders de gsm + complete dossier. Wij nemen dit verder ter hand.

Lute van der Loo stuurt 24-06 bericht om 10.40 uur:

Smulders doet formeel, dringt aan op gemotiveerd verzoek tot overdracht. Ik ga naar Groenewegen en bezoek huis van Koolenbrander.

Onbekend stuurt 24 -06 11.20

Neem gsm Koolenbrander mee.

Van der Loo stuurt bericht op 24-06 14.20 uur:

gsm is onbruikbaar, Koolenbrander wilde niets achterlaten. Verder geen belastende zaken gevonden. Mogelijk om dossier af te sluiten?

Onbekend stuurt 24-06 15.10 bericht:

Als er van die kant niets hierheen wijst kan dossier gesloten worden. Is wel doodsoorzaak door gemeentearts bevestigd?

Van der Loo stuurt 24-06 15.45 bericht:

Doodsoorzaak bevestigd, blijkt suicide, ik stuur het dossier van Groenewegen mee via mail. Er blijkt nog een dossier te zijn van een zekere Charles van Hal, dat is naar narcotica en zeden gegaan, geen binding met ons.

Onbekend stuurt 24-06 16.35 bericht:

niet wenselijk dossier van Hal nu op te vragen, willen niet indruk van urgentie wekken. Zie je morgen op turfmarkt

Onbekend stuurt 25-06 08.20 bericht:

straks 10.30 vergadering over Koolenbrander etc. + gaan formeel verzoek aan Xaverias indienen, maar niet onmiddellijk, want dossier Koolenbrander is verder ongevaarlijk voor ons.

‘Dat was vanmorgen en het lijkt me goed voor ons, dat zij pas op de plaats maken.’ reageert Theresa.

‘Zouden die mannen eigenlijk van elkaar weten, waar zij werken? Het lijkt mij van niet, sterker, daar loop je juist niet mee te koop. Bovendien is het protocol bij ministeries toch dat geen enkele medewerker op X, op tik-tok, instagram en whatsapp een account mag hebben?’ meent Luigi.

‘De voorschriften bij Rijksoverheid zijn strikt, maar die worden niet altijd nageleefd. En het is natuurlijk heel dom, om een account te hebben onder je eigen naam. Aan de andere kant wordt een account hebben op LinkedIn juist wel gestimuleerd. Maar goed, morgen gaan Ronald en ik met Godert Walraven overleggen. Ik weet nu niet welke kant het opgaat, dus we doen even niets. Wel lijkt het mij handig dat alle taps actief blijven. Zijn er nog vragen?’

Marlinde zegt: 'Ik heb alle video-cassettes bekeken, sommige beelden komen overeen met die op de gsm van Koolenbrander.

Uit wat ik al heb geïnventariseerd kom in totaal negen dames te voorschijn, zes ik al getraceerd, . Wat doen we als we van alle dames weten wie ze zijn?'

Ronald zegt nu: 'Wellicht moeten we zien hoe we dit later afronden, beide ouders leven immers niet meer..'

'Beelden van dat meisje van de MBO school ben ik niet tegengekomen, maar ik heb nog niet alles bekeken.'

Omdat verder niemand vragen heeft wordt de bijeenkomst gesloten.

Godert Walraven

26 juni

12.00 uur

Theresa en Ronald verwelkomen Godert en laten hem alle ruimtes zien van *Basic Research*, hij is op de hoogte van het verlies van Romain, Wout en Jerome bij het elimineren van Blue-Violet.

Godert is een jonge vijftiger, die zomers gekleed is, casual, en die een bijzonder geïnteresseerde indruk geeft. Wel de air van een onderzoeker, en een blik die niet veel meer zegt dan *belangstelling voor de ander*.

Ronald vertelt van de actie van Jackie, waar alles mee begon. Dat blijkt een soort ketting van gebeurtenissen en ontwikkelingen, die uiteindelijk een plaats rust is geworden. Maar er blijken twee medewerkers van OM bij betrokken en 1 van Infrastructuur en Waterstaat. Met hetgeen waarmee zij zich bezighouden is dit niet alleen strafbaar, maar maakt hen ook kwetsbaar voor mogelijke chantage. En die kan weer de integriteit van de Nederlandse Overheid ernstig in gevaar brengen. En het feit dat Binnenlandse Zaken zich hiermee bezighoud – terwijl zij weten dat dit feitelijk een taak is voor de Rijks Recherche – geeft te denken.

'Wij hebben taps geplaatst op de telefoons van twee medewerkers van OM en 1 op die van Waterstaat. Ook de man van BZ, Lute van der Loo wordt getapt, en hij heeft weer contact met iemand van BZ, die we nu nog moeten traceren, zodat die ook getapt kan worden.' begint Ronald, 'en het tappen loopt via een zeer degelijk kanaal, zodat er vanuit OM niets gemerkt wordt.'

'Dat lijkt me verstandig om dit momenteel te blijven doen, maar ik wil graag alle stukken en beeldmateriaal en gedownloade software met contacten en whatsappberichten. Wanneer ik een beeld heb van de omvang en alle aanvullende informatie wil ik een werkplan maken. Zoals ik het nu globaal bekijk kunnen we samen optrekken, dat wij de zaak OM op ons nemen en het Team Smulders de zaak

Waterstaat. Ik ken het hoofd van het College van PG, zij heet Philippine Westerveld, en ik ken haar vrij lang, iets meer dan 20 jaar. En dat schept vertrouwen. Ik wil graag met mijn team, alle stukken inventariseren en dan horen jullie van mij.'

Theresa is opgelucht dat dit zich zo ontwikkeld, en zij voelt zich door de houding van Godert gesteund.

Er wordt nog even gepraat over de oude gsm, en aangezien Marlinde daar een back-up van heeft, lijkt het goed om die in iets uitgekleden vorm, op verzoek aan BZ over te dragen.

Marlinde zal ook minimaal 2 x per etmaal een update sturen van alle taps en zo nodig meer.

Het is precies 13.00 uur, als dit overleg voorbij is.

Ellens terugkeer

10 juli

Het is enige tijd later en Ellen heeft gisteren haar behandeling in Liedekerke afgesloten. Ze wordt op de hoogte gebracht van de stand van zaken en dat betekent dat aan haar ook vragen gesteld kunnen worden om sommige onduidelijkheden op te lossen. Ze treft Ronald in de grote ruimte van *Basic Research*.

Ronald legt uit dat hij de planten heeft water gegeven, maar vertelt ook over het bezoek van de man van de narcotica brigade, en dat hij de iMac voor alle zekerheid heeft meegenomen naar *Basic Research*. Dat Pieter hem open heeft gemaakt en dat ze de mails hebben gezien. Die zijn echt heel waardevol.

Maar hij vraagt zich af hoe zij de video cassettes en de twee usb-sticks heeft kunnen meenemen, dit is toch uiterst bezwaarlijk voor de twee mannen, die zullen zij niet zomaar meegeven, toch?

'Daar zit een verhaal aan vast', begint Ellen, 'je weet dat ik inzage had in het notitieboekje van Dr. Frans, Travo wees mij de plek', zij knikt naar de deur van die ruimte, 'daar lagen ook andere zaken van Blue-Violet in die kamer. Ik heb zonder te vragen 1 capsule uit het witte doosje genomen en een injectiespuit. Uit de materialenkamer nam ik een taser en handboeien mee, die heb ik gebruikt bij mijn bezoek aan Hogeweg 97.'

'Je hebt zowel Koolenbrander als van Hal *preamazon* ingespoten?'

'Klopt, uit het boekje van Dr. Frans begreep ik dat ½ capsule ongeveer 18 uur werkt. En was ik natuurlijk heel erg nieuwsgierig hoe de uitwerking zou zijn, zeker als ik

terugdenk dat ikzelf ook gedrogeerd ben geweest met die troep. En ik was nogal verbaasd hoe bereidwillig die twee werden, ik heb ze geïnterviewd en ze antwoordden op elke vraag die ik stelde, afijn, je hebt het sd-kaartje kunnen bekijken met dat gesprek. Tenslotte heb ik die Bert gevraagd of hij nog beeldmateriaal had en hij wees het aan. Ik heb alles gewoon in mijn rugzak gestopt en het leek erop dat hij daar geen bezwaar tegen had. Overigens heeft juist het observeren van die twee, onder invloed van *preamazon*, mij goed geholpen bij mijn herstel.'

'Ik begreep uit ons telefoongesprek, dat jij toen niet wist dat je moest stoppen. Je hebt gehandeld naar eigen inzicht. Het punt is dat wij heel voorzichtig en zorgvuldig moeten handelen, en bewijsmateriaal van gedrogeerde verdachten is niet rechtsgeldig, aan de ene kant, valt niet meer te bewijzen dat ze gedrogeerd werden, op de video is daarvan niets te merken, ze zijn erg meegaand, dat weer wel, maar dat kun je ook uitleggen als *onder de indruk van jouw vrouwelijke verschijning*, want daarop waren die twee wel gefixeerd. En aan de andere kant jij was niet voor 100% toerekeningsvatbaar, want je had jouw behandeling nog niet afgesloten.' Ellen knikt, denkt na over haar *vrouwelijke verschijning* en glimlacht. Ze besluit het niet over het verdere verloop van die middag te hebben, maar vraagt wel hoe het kan dat er iemand zomaar in haar huis kon komen, ook al was die van politie. 'Je hebt een erg simpel slot, ik zou jouw voordeurslot vervangen door een meer inbraakbestendig slot.'

'Okay, ik laat een slotenmaker komen om het veilig te maken.'

'Dan hebben wij afgelopen dinsdag de oude gsm van Koolenbrander aan een koerier meegegeven, + een door Marlinde aangelegd dossier. Dit dossier is een schaduw dossier, speciaal voor BZ gemaakt en zodanig dat het niets vertelt dat argwaan opwekt en hen laat weten dat wij niet meer weten dan wat video's.'

Ronald vervolgt: 'Verder is het zo dat de afhandeling van deze zaak, of eigenlijk, de voortzetting van het onderzoek nu deels door de Rijks Recherche wordt gedaan, en deels door ons team. Zij richten zich op de medewerkers van het Openbaar Ministerie en wij hebben Martin Damen van Infrastructuur en Waterstaat op het oog. We coördineren onze voortgang, hebben bij Damen een tap op zijn telefoon en hebben bij hem thuis – hij woont op de Bakenbergseweg in Arnhem, in een van die vrijstaande huizen – ook op het modem een slim apparaatje geplaatst, net als toen bij Berna en Henri.

Pieter heeft zicht op al het inkomend en uitgaand internetverkeer, en kan browseractiviteiten volgen. Luigi heeft inzage in zijn bankgegevens.'

'Kan Pieter ook in zijn computer komen, want hij heeft toch ook diverse videobestanden van die Koolenbrander afgenomen?'

'Daar is hij mee bezig, ook met wat hij in Berlijn leerde bij zijn werkstage, wil hij hier een duplicaat-ssd schijf van Martin Damen creëren, zodat we hem digitaal

kunnen volgen. Dan is er een tracker op zijn auto, een Opel Ampera, geplaatst, zodat wij hem vanuit hier kunnen volgen.'

'Is er al iets bekend of hij veel of weinig contact heeft met die andere twee van OM?'

'In de Whatsappgroep *Dramatische Expressie* is melding gemaakt van het verscheiden van twee groepsleden, en er zit nu iemand nieuw bij, een infiltrant vanuit de Rijks Recherche, maar verder is het stil, ik denk dat ze zich even gedeisd houden.'

'Maar zijn ze bij de RR of hier er al achter wie BZ nou aanstuurt? Want als ik het goed begrijp heb jij voor het eerst buiten ons Team over Bert Koolenbrander gepraat met Esther Miggelbrink, die zou een aanvraag indienen voor de *blauwe procedure*, en daarna begon BZ zich er tegen aan te bemoeien...'

'Dat is een goeie, Ellen, nu je het zegt, ligt daar de bron...Ik zou graag weten hoe de lijntjes lopen bij een *blauwe procedure*. Ik stel mij voor dat er een kleine werkgroep is, die aanvragen daarvoor beoordelen. Het zal niet erg vaak voorkomen, maar het moet wel heel zorgvuldig gebeuren. En ik vermoed dat er iemand van de werkgroep de aanvraag niet meer ter zake doend wilde maken, door het hele onderzoek ter hand te nemen, zodat wij buitenspel zouden worden gezet. Maar het vreemde is dat ze niet wisten dat BZ geen zeggenschap heeft over ons. Goed dit je dit zo noemt, Ellen, ik zal het met het team van Godert opnemen, die kunnen dit nagaan.'

'En ik begrijp dat Marlinde een aantal dames heeft kunnen vinden die ooit betrokken waren bij de acties van Bert Koolenbrander en Charles van Hal?'

'Marlinde heeft ze alle negen gevonden, alleen Margot leeft niet meer, zij heeft eervorig jaar een fataal motorongeluk gehad. Margot was trouwens betrokken bij de rechtszaak waarbij die Charles 3 maanden cel kreeg, samen met Liesbeth. Ook het verloop en betrokkenen van die rechtszaak worden onderzocht.'

'Als de acht dames gevonden zijn, dan heb ik nog iets voor ieder persoonlijk.'

En Ellen loopt naar de plek waar haar iMac staat en zet hem aan, opent een mapje met Italiaanse Gerechten en start de tweede serie video opnames.

Te zien is als eerste:

Hallo, ik ben Bert Koolenbrander en samen met Charles van Hal heb ik jou, Yoka, heel veel kwaad gedaan, jou pijn gedaan en sexueel misbruikt. Ik ben over jouw grenzen gegaan, en daarvoor bied ik je mijn verontschuldigingen aan.

En hierna volgt:

Hallo, ik ben Bert Koolenbrander en samen met Charles van Hal heb ik jou, Lidwien, heel veel kwaad gedaan, jou pijn gedaan en sexueel misbruikt. Ik ben over jouw grenzen gegaan, en daarvoor bied ik je mijn verontschuldigingen aan.

‘Enzovoort, Bert biedt ze allemaal excuus aan en hierna zijn er negen video’s van Charles die ook excuus aanbiedt. Ik dacht, je kunt de gruwelijke gebeurtenissen niet meer terugdraaien, maar de wetenschap dat beide heren nu niet meer leven zou de dames kunnen helpen om een en ander een plek te geven..’

Ronald kijkt verbaasd; ‘Ik vind het wel een charmante oplossing, al is het verdomd jammer dat de heren inderdaad niet meer leven. Het kan een pleister op de wonde zijn. Alleen weet ik niet goed hoe wij als Team met de dames in contact kunnen komen, en ook of dat wel moet en mag. Er zou een vertrouwenspersoon moeten zijn die dit doet. ‘

‘Is er uitgezocht of de dames aangifte hebben gedaan?’

‘Weet ik niet, wellicht kan Marlinde dit nagaan.’

‘Okay, ik ga nu naar huis, neem de iMac mee, wanneer is er weer overleg?’

‘12 juli is er overleg met het hele team. Je kunt altijd online op het digiboard kijken wat de stand van zaken is.’

‘Dat is fijn om te weten Ronald. Prettige middag.’

En Ellen loopt naar haar auto en zet de iMac op de achterbank.

Ronald mailt het team van Godert dat mogelijk de bron van het blokkeren bij BZ, te vinden is als ze kunnen nagaan wie er in de commissie zitten, die een *blauwe procedure* vooraf beoordelen.

En hij vraagt Marlinde om na te gaan of het wenselijk is dat wij contact met de 8 dames zoeken, of dat dat iets is voor de Zedenpolitie of een Zorginstantie.

Pecunia

12 juli

10.40 uur:

Luigi heeft informatie over de zaken die Martin Damen betreffen.

Op het huis rust geen hypotheek, hij heeft dit geërfd en woonde daar tot voor drie jaar met zijn vrouw, inmiddels ex-vrouw.

Hij is plaatsvervangend directeur-generaal Rijkswaterstaat en zijn standplaats is Deventer.

Ontvangt elke maand 8.374 euro van de Overheid, maar betaalt alimentatie aan zijn ex-vrouw 4400 euro. Heeft daarnaast een spaarrekening bij Triodos met 159.000 euro en nog een aandelenpakket met o.a. GlaxoSmithKline, Meta, Rialdi Cosmetics en Adidas. Geschatte waarde is 60.000 euro.

Heeft veel kunstvoorwerpen en sieraden. Vooral de sieraden van Ralph Simon Bakker hebben zijn voorkeur.

De betalingen die hij doet zijn abonnementen op NRC Handelsblad, Natuurmonumenten, museumjaarkaart, OV jaarkaart, Zorgverzekering, Schouwburg Arnhem en Musis Sacrum, auto- en vaarttuigverzekering bij Ohra. Hij heeft dus een boot. Is Pieter een verzekeringspolis tegen gekomen op de PC?

Dan: op 16 juni heeft meneer 5000 euro cash uit een betaalautomaat getrokken. Het is nog niet duidelijk waar dit geld gebleven is.

ICT

Pieter heeft een kloon gemaakt van de SSD schijf en toegang tot One-Drive. Vooral op One-Drive staat heel veel muziek, Zuid-Amerikaanse muziek uit Argentinië en Mexico, van *Los Fabulous Cadillacs* en *Los Angeles Azules* heeft zijn voorkeur.

Op de computer staan veel mailberichten en het beeldarchief is iets dat hij liever door Marlinde laat bekijken, want wat hij tot nu toe vluchtig zag, lijkt op een flinke verzameling expliciete pornografische video's en foto's.

Er zit ook een video bewerkings app op de PC.

Bij contacten zitten veel adressen in het buitenland met een opvallend aantal Duitse namen en adressen.

Een map huis-tuin-keuken, met wat facturen, verzekeringsinfo en zonnepanelen en...een document met alle inlogcodes van allerlei accounts en apps.

Meneer heeft ook bij Gmail een account, naast zijn KPN mailaccount.

En op het digiboard is te zien bij de getapte gsm van Damen, dat sms en whatsappberichten tot nog toe leeg zijn, maar er is vanmorgen een sms van een onbekende:

dat hij op de 17^e wel weer wat verwacht.

Luigi kijkt naar het digiboard en ziet dat recente bericht.

Hij herinnert zich ook de geldopname van 17 juni.

'Pieter, kijk hier eens naar'. En Luigi toont in het financiële deel van het digiboard een overzicht van banktransacties en geldopnames. 'Je ziet dat er een kasopname van 5000 euro is, en mogelijk binnenkort een tweede opname, tenminste, als je het

bericht van deze morgen ziet. Waar lijkt dit op?’

Pieter loopt naar het digiboard en bekijkt het bericht en ziet ook de transacties van de bank. ‘Ik zou zeggen dat dit lijkt op een afbetaling van een grote aanschaf, maar zoiets doe je toch per bank, niet cash..tenzij..’

‘Juist... dit lijkt op zwijggeld om iemand stil te houden. En het is wel heel erg toevallig, dat de eerste geldopname kort na het eerste gesprek van Ronald met Esther Miggelbrink gebeurde. Dat gesprek was op de 14^e juni.’

‘Maar hoe koppel je dit gesprek dan aan Martin Damen? Die was toen nog niet bekend als betrokkene...’

Luigi zegt: ‘Ik speel even advocaat van de duivel, wat ik nu zeg is speculatie, maar dat kan even geen kwaad: Stel dat Esther contact heeft met BZ, met de commissie die over de *blauwe procedure* gaat. Ze moet dat verzoek onderbouwen met alle informatie die ze van Ronald heeft gehoord, en ze noemt de naam van Bert Koolenbrander. De commissie neemt het in beraad, maar één van hen vraagt meteen een uitdraai aan van alle telefoonnummers, waarmee Koolenbrander contact heeft gehad. Dat zijn er niet heel erg veel, omdat Koolenbrander dat toestel pas een half jaar heeft. Dan haalt hij die nummers door een systeem, waardoor er vier nummers blijken te zijn die een link hebben met OM en Waterstaat en de Gemeente. De persoon zoekt uit wie er bij OM contact hebben gehad en wie het is die Bij Waterstaat werkt. Vervolgens neemt hij contact op met deze drie, en bluft dat er een onderzoek aanstaande is, tenzij....’

‘Er zit iets in, Luigi, en als je gelijk hebt met deze gedachtengang, dan kan het zomaar dat Team Walraven bij onderzoek naar geldopnames ook iets tegenkomen bij die Rudolf Hoogkamer en Peter de Wolf.’ zegt Pieter.

Ze halen Ronald erbij en die zegt dat hij al een vraag heeft gesteld over de commissie Blauw, zoals ze het maar even noemen. Maar dat het kan dat Team Walraven ook iets dergelijk heeft gevonden. Hij stuurt een mail naar Godert met deze specifieke vraag.

‘En als klopt wat Luigi denkt, en ik ga hierin met hem mee, dan zou het raadzaam zijn om Martin Damen op de 16^e en de 17^e te schaduwen. Maar laten we even afwachten wat Godert zegt.’

11.20 uur

Dat antwoord laat niet lang op zich wachten, want Godert meldt dat zowel Hoogkamer, als de Wolf een aardig bedrag hebben opgenomen op de 18^e juni en ook bij hen gaat het om 5000 euro. Hij zal zien of er vandaag of morgen bij hun ook smsjes binnenkomen. En hij heeft de namen van de commissie die over de *blauwe procedure* gaat. Dat zijn vier personen. Hij zal die mailen aan Ronald.

Commissie blauw

De mail van Team Walraven met namen van personen die in de commissie zitten:

Dominique le Franc – Bourgois, gewoon lid

Henk Binnendijk, voorzitter, treedt af na 2 jaar, dit is a.s. oktober

Jochem Valentijns, gewoon lid

Boudewijn Hulsege tot Warmenhoven, secretaris, treedt ook af a.s. oktober

Allen met gsm nummer, en nu blijkt dus dat de onbekende die Lute van der Loo aanstuurde vanaf de 23 juni ...Henk Binnendijk is.

12.05 uur

van: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl

aan: G.Walraven@Xtra.Overheid.nl

onderwerp: Binnendijk

datum: 12 juli

Beste Godert,

Uit onze telefoontaps blijkt dat de onbekende, die vanaf 23 juni smsjes stuurde naar Lute van der Loo, dezelfde is die vanmorgen naar Martin Damen een smsje stuurde *dat hij op de 17^e wel weer wat verwacht.*

Het is dus Henk Binnendijk, momenteel de voorzitter van de commissie.

We hebben onderzocht wat zijn achtergrond is:

Werkt ruim 11 jaar bij Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, en geeft leiding aan het secretariaat Raad voor het Openbaar bestuur.

Woont in Zoetermeer en rijdt in een Volvo V90.

Wij zullen Damen de 16^e en de 17^e gaan schaduw. We zullen hem voorlopig blijven observeren, en dan zal waarschijnlijk een overhandiging plaatsvinden.

Daarvan zullen wij als rechtsgeldig bewijs video-opnamen maken.

Graag krijg ik door als ook bij Hoogkamer en de Wolf smsjes binnenkomen.

Hierna een gezamenlijke strategie bepalen en intussen goed inventariseren wie er eventueel nog meer betrokken zijn.

Met vriendelijke groet,

Ronald Smulders

Het is rond 15.00 uur als Godert reageert op de mail van Ronald:

van: G.Walraven@Xtra.Overheid.nl
aan: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Binnendijk
datum: 12 juli

Beste Ronald,

Uit onze taps blijkt dat Binnendijk zowel aan Hoogkamer als aan de Wolf vandaag een dergelijk smsje heeft gestuurd, alleen met dit verschil dat hij op de 15^e iets verwacht.

Dit is een ernstige zaak. We zullen ons speciaal richten op Henk Binnendijk met extra urgentie, want: Werkt hij solo, of is dit een aanzet tot het werven van medewerkers ten dienste van een bedrijf of een vreemde mogendheid?

Met vriendelijke groet,

Godert Walraven

Ronald leest het bericht en bedenkt dat Henk Binnendijk niet op twee plaatsen tegelijk kan zijn en daarom voor 'den Haag' een andere datum heeft bedacht dan voor 'Arnhem'. Dat betekent dat hij dus het gevraagde geld ook zelf gaat ophalen, of heeft hij een handlanger?

Den Haag

15 juli

12.10 uur

‘Uit bankgegevens van Hoogkamer en de Wolf blijkt dat zij opnieuw geld hebben opgenomen op de 13^e en de 14^e juli’, meldt Godert door de telefoon, ‘De twee worden geobserveerd door twee medewerkers in een auto en ook twee met een MTB met elektrische aandrijving. Vanmorgen negen uur kreeg alleen de Wolf een smsje:

ga NU naar de Pier, wacht bij de entree

Hij is daar heen gegaan op de fiets en kreeg bij de entree contact met een dame die hem iets zei, vervolgens is hij op de fiets naar de haven gereden.

Op de Dr.Lelykade stopte hij bij het HavenPaleis en deed een bruine enveloppe in een blauwe container die achter het restaurant staat. Daar is tot nu toe niets uitgehaald. Container wordt in de gaten gehouden.

De dame is ondervraagd, zij kreeg 20 € van een onbekende, als ze de Wolf naar het HavenPaleis stuurde. Heeft geen duidelijk signalement, kunnen geven. Maar uit wat ze zei blijkt het om Binnendijk te gaan.

Om 10 uur kreeg ook Hoogkamer een smsje, werd ook naar de Boulevard gestuurd ter hoogte van de trap bij de Pier en daar moest hij wachten. Werd ook aangesproken door een dame, maar niet dezelfde, die hem iets vertelde. Hierop wandelde hij terug naar zijn auto en reed naar de Dr.Lelykade waar hij parkeerde en ook in de blauwe container een enveloppe deed, wandelde terug en ging naar zijn werk op het ministerie.

Ook deze dame werd ondervraagd, en vrijwel hetzelfde verhaal, en kreeg ook 20 € voor deze dienst.

Ook Binnendijk werd geschaduwd, hij was smorgens op de Boulevard, maar niet dichtbij. Wat later is hij naar zijn huis gereden. We houden de blauwe container scherp in de gaten. Tot zover de stand van zaken’

‘Bedankt voor deze update, Godert’, zegt Ronald, ‘we gaan zien wat er hier misschien gaat gebeuren.’

16 juli

11.20 uur

Er komt een mail binnen van Godert:

van: G.Walraven@Xtra.Overheid.nl

aan: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: geldzaken
datum: 16 juli

Beste Ronald,

Vannacht om 03.25 werd de blauwe container omgewisseld voor een nieuwe, door een schoonmaakbedrijf met ophaalservice. Degene die vannacht de container observeerde kon de vrachtauto volgen, maar was iets te laat toen de wagen een gesloten bedrijfsterrein opreed en het hek weer gesloten was toen hij arriveerde. Weliswaar kon hij het terrein niet betreden, maar de inmiddels op de hoogte gebrachte 'persoonlijke begeleider' van Henk Binnendijk, wist te melden dat meneer niet thuis was, maar nu niet te traceren was, omdat hij op de fiets weg was. Dus hoogstwaarschijnlijk ook op het bedrijfsterrein om zijn geld op te halen. Er is in de buurt gezocht naar een fiets, maar niets aangetroffen.

We hebben met een gehaaide chanteur te maken. Het is jammer dat we dus geen beelden hebben kunnen maken van het ophalen van de twee enveloppen. Laten we zien wat er in Arnhem gaat gebeuren, dat levert misschien wel sluitend bewijs op.

Mocht daar ook gebruik worden gemaakt van een container, dan moet daar een tracker op worden geplaatst, zodat die altijd te volgen is.

Met vriendelijke groet,

Godert Walraven

Arnhem

17 juli

09.40 uur

Op het digiboard verschijnt een smsje dat Binnendijk naar Damen stuurt:

Ga naar nu Luxor, onder een bank buiten vindt je nadere instructies

Dit betekent dat er iemand onmiddellijk naar Luxor moet, om de instructies te lezen, maar dat kan alleen als bekend is waar Binnendijk zich bevindt. Ligt hij niet op de loer daar? Wat wel bekend is dat Damen thuis is. Als Damen met de fiets

komt, duurt het 14 minuten, met de auto, inclusief parkeren, duurt het 12 minuten.

Ronald belt Godert: 'Hier Ronald. Is bekend waar Binnendijk nu in Arnhem is?'

'Onze observator heeft hem volgens laatste update getraceerd op de Zijpendaalseweg, richting Schelmseweg. We hebben een tracker op de auto, en te zien is dat hij nu stilstaat net voor de Schelmseweg.'

'Okay, hier alle hens aan dek, we proberen het moment van in ontvangst nemen vast te leggen. Kun je ons de trackercode geven, dan zien wij hem hier ook op ons digiboard.'

'Stuur ik asap.'

Ronald vraagt wie er in het Stadscentrum is. Marlinde laat weten dat Pieter het dichtst bij Luxor is en dat hij ook het sms berichtje gelezen heeft. Marlinde belt Pieter en zegt dat hij nog 10 minuten heeft om de boodschap onder een bank voor Luxor te lezen.

Ondertussen is op het digiboard te zien dat Damen met zijn auto die kant op komt.

09.50

Pieter meldt dat hij het bericht heeft gelezen:

Damen moet nu naar parkeerplaats Mariëndaal op de Schelmseweg richting Oosterbeek rijden.

Intussen is de trackercode van de auto van Binnendijk ook geactiveerd en is op de kaart van het digiboard te zien dat Binnendijk op de parkeerplek Mariëndaal aan de Schelmseweg staat.

Luigi zegt nu: 'Damen kent hem niet, weet niet hoe hij er uit ziet, maar zal Binnendijk zich de envelop laten overhandigen? En hoe snel kunnen wij er zijn?' Ronald antwoordt dat als hij nu zijn auto neemt, kan hij er met 20 minuten zijn. Maar bedenkt iets anders: Als hij nu met Marlinde in het busje gaat en ze nemen de kinderwagen mee, dan kan Marlinde daar rondlopen en observeren. Als Luigi dan het digiboard in de gaten houdt en hun via oortjes doorgeeft als er iets belangrijks voorvalt.

Ronald en Marlinde stappen in de bus en vertrekken.

Ze zijn nauwelijks weg of Luigi leest op het digiboard een sms van Martin Damen aan Henk Binnendijk:

helaas autopech, moet eerst naar huis, fiets halen, ben er rond 10.50 uur

Luigi geeft dit meteen door, en dat betekent ook dat ze wat speling hebben om

rustig naar de parkeerplek te rijden.

Hij houdt ook de posities in de gaten van de auto's, die van Binnendijk staat nog stil, maar die van Damen rijdt richting Bakenbergseweg...en stopt daar.

Waarom meldt hij dat hij pech heeft en rijdt hij met zijn auto naar huis?

Hij meldt dit meteen aan Marlinde en Ronald, die nu op het Onderlangs rijden, ze hebben zojuist Pieter met zijn MBT in de stad opgepikt.

Dan ziet Luigi dat de auto van Damen na 5 minuten vertrekt bij de Bakenbergseweg en richting Schelmseweg rijdt. Hij rijdt dus met de auto naar de parkeerplek.

‘Ronald, probeer de Schelmseweg vanuit Oosterbeek op te rijden..Damen komt al aangereden vanaf de Bakenbergseweg.’ meldt Luigi... hij rijdt nu op de Schelmseweg, maar stopt...ongeveer 100 meter voor de parkeerplaats.’

‘Begrepen, dan stoppen wij voor de bocht, dat is ongeveer 150 meter van de parkeerplaats. Dan gaat Pieter met zijn fiets er uit en ook Marlinde met de kinderwagen.’

10.20 uur

Martin Damen heeft zijn Opel Ampèra in de berm geparkeerd en komt uit de auto. Hij draagt een donker trainingspak en een heuptas. Hij steekt de weg over en loopt op het fietspad rustig richting parkeerplaats, maar gaat even later links een smal zandweggetje op en dan ongeveer 50 meter verder achter wat dichte struiken rechtsaf.

Zelfde tijd

Pieter rijdt over het fietspad en ziet rechts de parkeerplek, maar rijdt door, terwijl hij meldt: twee auto's, waarvan er in 1 iemand zit. Wat later ziet hij aan de overkant de Opel van Damen in de berm staan, die is leeg en Damen is niet te zien. Hij besluit langzaam terug te rijden en ziet in de verte Marlinde met de kinderwagen lopen.

Marlinde kijkt op de parkeerplaats Mariëndaal en ook naar de twee auto's. Ze pakt haar camera uit de wagen en kijkt door de lens van een afstand welke auto het zou kunnen zijn, de witte auto is leeg, maar een donkerblauwe Volvo, iets verder, heeft een persoon in de auto. Hier gaat mogelijk de geldoverdracht plaatsvinden. Ze kan rustig verder lopen en een goede positie kiezen, Damen zal ook wel in de buurt zijn.

Plotseling realiseert ze zich dat er geen geldopname is geweest door Damen. Ze vraagt Luigi of dit klopt.

‘Klopt, hij heeft niets opgenomen...maar wat is dan de bedoeling?’ vraagt Luigi.

Intussen komt ook Ronald aangelopen, met een jagershoedje op. Hij heeft ook de conversatie gevolgd en beseft dat het wel eens iets heel anders zou kunnen worden dan een geldoverdracht.

Ontmoeting bij Mariëndaal

10.45 uur

Binnendijk kijkt of Damen er al aankomt op de fiets, en stapt uit om beter op het fietspad te kunnen kijken. In de verte ziet hij een vrouw met kinderwagen, maar rechts is niets te zien.

Martin Damen loopt omzichtig door het struikgewas nabij de parkeerplek, hij ziet van een afstand iemand een donkerblauwe Volvo uitstappen en naar de weg kijken. Hij haalt uit zijn tasje een pistool en schuifelt langzaam verder. Dan bereikt hij de rand van het parkeerterrein, de andere man staat bij de inrit en kijkt naar rechts het fietspad af. Damen ziet ook een vrouw met kinderwagen van links aankomen. Dan hoort hij de man iemand aanspreken, die aan komt fietsen. De man op de fiets schudt zijn hoofd en fietst door. De andere man loopt terug naar de Volvo. Bij de Volvo staat Martin Damen, een hand achter zijn rug met het pistool.

Binnendijk kijkt hem wantrouwend aan en zegt dan: 'Hebben wij een afspraak?' Damen knikt en zegt: 'Het is niet wat je gedacht had, vuile ploert, het loopt iets anders..' Hij kijkt grimmig, maar houdt zijn arm nog achter de rug.

'Zo, gaan we schelden? Hiermee verspeel je heel wat goodwill. Uit wat ik begrepen heb ben je niet zo'n lieve jongen, maar een bruto die er op kickt om te zien hoe dames in elkaar worden geslagen en nog meer..' Binnendijk loopt naar de auto toe, maar als hij nog twee meter van Damen is, ziet hij een pistool op zich gericht...

Martin Damen zegt ernstig: 'Door je te bemoeien, met wat ik privé doe en daar een slaatje uit te slaan ben jij een grens overgegaan, smerig varken. Dit zal je leren..' Damen schiet naar de linker knie van Binnendijk, die in elkaar zakt, en schreeuwt van de pijn..

Marlinde heeft van een afstand alles met de camera gefilmd, maar ze moet nu ook aan haar eigen veiligheid denken en ze loopt langzaam naar de witte geparkeerde auto en gaat er achter staan. Ze hoort Binnendijk schreeuwen en ook smeken om zijn leven.

Damen stapt op Binnendijk af en zegt: 'Dit is voor de 5000 die je mij afhandig hebt gemaakt, elendeling, hierna zul je nooit meer lekker kunnen lopen, en als ik verder ooit nog iets van je hoor ben je er geweest en maak ik je dood.'

Hij stopt zijn pistool weg en kijkt in het rond, alleen achter een auto verderop is iemand met een kinderwagen te zien, hij fotografeert het kenteken van de auto en een gewonde Binnendijk. 'Ik heb jouw kenteken, en ik zal je weten te vinden. Maar vertel eerst eens hoe je heet.'

Stotterend noemt Binnendijk zijn naam.

'Zo, Henk, en waar kom jij vandaan? En niet liegen, ik ga het checken met je

kenteken.’
‘Ik..woon in ..Zoetermeer, Dunantstraat 12...’
‘Werk?’
‘Binnenlandse Zaken...’
‘Wel... wel, leg eens uit: hoe kom je zo bij mij?’
‘Ik zit in een adviesgroep... die onderzoek doet naar... omstandigheden die te maken hebben ...met een zelfmoord van een gemeente-ambtenaar...’
‘Hoe heet die? Moet ik die kennen?’
‘Bert ...Koolenbrander, hij heeft met een handlanger dames lastiggevalen..en dat gefilmd...het schijnt dat U met hem contact had..’
‘En dat onderzoek, doe je dus met die groep..?’
‘Niet meer,... het onderzoek is gestopt...afgesloten, maar ik dacht ...dat ik hiervan zou kunnen profiteren.’ zegt Binnendijk zuchtend.
‘En, hèb je kunnen profiteren?’ vraagt Damen nu smalend.
‘Twee mensen in den Haag hebben ...twee keer betaald...en daar wilde ik het eigenlijk bij laten.’
‘Tuurlijk, één keer betalen, wordt twee keer betalen..en dan stopt dat niet meer, en zo heb jij een privé inkomen, elke maand. Je bent een smerige rat..!’
Damen draait zich om en loopt vlug terug door de struiken naar zijn auto.

Marlinde ziet het gebeuren, maar wat te doen? Ze heeft wel dat, wat ze heeft waargenomen, verteld, zodat iedereen op de hoogte is...Waar is Ronald? En Pieter?

Wanneer Damen bij zijn auto staat, ziet hij een man met een lange regenjas en een jagershoedje rustig aan komen wandelen, maar als hij dichterbij komt wordt ineens alles zwart.

Ronald schuift de taser in zijn jaszak en meldt wat hij heeft gedaan. Pieter komt terugfietsen en boeit Damen. Neemt het heuptasje af en vist de autosleutels uit zijn trainingsjack, opent de auto. Legt hem samen met Ronald op de achterbank.

Ondertussen is Marlinde naar Binnendijk gelopen, die in elkaar gevouwen op het grind ligt en van de pijn kennelijk buiten bewustzijn is geraakt. Ze overleggen door de oortjes.

Ambulance bellen? Meenemen? Ze besluiten dat Luigi een ambulance belt. Als de ambulance er is zullen die Binnendijk wel vinden. Die zal zijn mond verder wel houden.

Ze vertrekken. Pieter neemt de Opel. Marlinde en Ronald laden de kinderwagen en de MBT in de bus en rijden weg.

Ronald belt onderweg met Godert om de laatste ontwikkelingen door te geven, en deze meent dat het juiste moment is aangebroken om Rudolf Hoogkamer en Peter de Wolf discreet op te pakken.

‘Die Binnendijk, die loopt niet meer weg. Die pakken we wel later op. Als Team Smulders Martin Damen ook kan overdragen, morgen, kan de ophaaldienst langskomen op *Basic Research*. Nadere berichten volgen.’

Luigi wordt wat later gebeld door een medewerker van de ambulance...Ze zijn op parkeerplek Mariëndaal geweest, maar er is niemand aangetroffen, er staat alleen een witte auto. Wèl is er een bloedvlek gezien in het grind. Wellicht was het toch niet zo ernstig als Luigi dacht?

Sonsbeek

Maar kort hiervoor is Henk Binnendijk bijgekomen en opgestaan. Hij heeft een dikke knie, maar kan hem nog bewegen, zijn broek is wel donker van het bloed, hij besluit naar zijn auto te gaan, pakt daar een lap uit de kofferbak en knoopt die om zijn linkerbeen. Start en rijdt terug naar Arnhem. Op de Zijpendaalseweg weet hij een arts die deze vleeswond wel kan behandelen. Hij voelt zich moe en duizelig en deze afloop had hij niet voorzien. Hij vloekt.

11.45 uur

Op de Zijpendaalseweg loopt hij naar de deur van de praktijk, waar hij een bericht aantreft, dat de praktijk tot 15 augustus gesloten is. Hij raakt bijna in paniek. Wil weer in de auto gaan zitten, maar er staat een agent bij zijn auto. Binnendijk loopt door, doet of zijn neus bloed.

‘Het is hier verboden parkeren, u blokkeert een uitrit.’ zegt de agent.

‘Sorry, noodgeval, wilde naar de dokter, want pijn aan mijn knie.’ en terwijl hij dit zegt glijdt de lap van zijn knie en ziet de agent zijn wond.

‘Ik heb ook een verpleegkundige training gehad, ik kan wel even een noodverband aanleggen’, zegt de agent doortastend, loopt naar de politiewagen en pakt een platte doos.

‘Gaat u even zitten’, zegt hij, ‘dan maakt ik het schoon en verbindt de knie. U kunt toch zo niet verder rijden.’

Binnendijk is toch te versuft om te reageren en gaat zitten op de bestuurdersplaats, met zijn benen naar buiten..

Als de agent de wond heeft schoongemaakt, zegt hij: ‘Hoe is dit gekomen?’

‘Ik ben in het park gestruikeld.’

Maar de agent herkent een schotwond, ook al heeft de kogel zijn bovenbeen net

boven de knie geschampt. Hij legt vakkundig een verband aan en kijkt Binnendijk recht aan: 'Mag ik uw papieren eens zien?'

De agent bekijkt het ID pasje, en zegt: 'Binnendijk, van BZ, een beetje uit de buurt vandaag?'

'Ach ja, schoonmoeder jarig, u kent het wel.. Kan ik zo verder rijden, dan ben ik nog op tijd weer thuis..'

'Ja, meneer Binnendijk, maar geeft u eens eerlijk antwoord: deze wond is van een vuurwapen. Wat is er gebeurd?'

Als Binnendijk geen antwoord geeft, zegt de ander: 'Ik ga u toch meenemen naar ons bureau, uw verklaring en de wond roepen teveel vragen op. Ik roep een collega om uw auto op te halen, u komt met mij mee.'

En hij meldt zich via de portofoon en vraagt of er een collega komen kan die een auto naar het bureau kan brengen.

'We moeten even vijf minuten wachten. Collega komt er aan.'

Terwijl hij naar zijn auto terugloopt met de EHBO doos, draait Binnendijk zijn benen de auto in en start, rijdt plankgas weg...

Maar vrijwel meteen neemt hij een bijna haakse bocht en rijdt linksom de van Pallandtstraat in en parkeert snel voor een busje van de Jumbo. Wat later komt er een politiewagen met sirene in volle vaart voorbij gereden en weer wat later is het stil.

Van Pallandtstraat

12.05 uur

Luigi kijkt op het digiboard en ziet waar Binnendijk zich nu bevindt, hij kan ook de gevolgde route zien. Hij begrijpt er niets van.

'Hallo Ronald, die Binnendijk is... opgestaan en teruggereden naar de stad, hij staat nu ergens stil met zijn auto. Wat doen we?'

'Waar precies staat zijn auto?'

'Hij staat in de van Pallandtstraat ter hoogte van... nummer 20.'

'Wij rijden nu over de Amsterdamse straatweg, wellicht kunnen we eens een kijkje nemen, het is vlakbij.'

Ondertussen belt Ronald met Godert: 'Het lijkt er op dat die Binnendijk niet in de ambulance zit, maar op eigen houtje is terug gereden naar de stad. Hij staat nu geparkeerd.'

'Ik zie het op de scanner, neem hem maar mee als dat mogelijk is, dan halen we hem morgen ook op.' zegt Godert.

Ronald en Marlinde rijden de van Pallandtstraat in, passeren een kruising en rijden

verder de van Pallandtstraat door, richting Sonsbeek. Ze parkeren hun bus nabij nummer 20 en zien voor een Jumbo bestelwagen de Volvo staan.

Marlinde stapt uit en steekt de straat over. Bij de auto gekomen blijkt het dat Binnendijk op de achterbank ligt, hij kijkt wel uit zijn ogen, maar het ziet er naar uit dat hij toch versuft is, door de verwonding, door de tegenvallende gang van zaken? Marlinde is nog buiten de auto, weet niet of hij haar heeft opgemerkt. Loopt terug naar Ronald. Die stapt uit en bekijkt de situatie met Binnendijk.

‘Als we hem kunnen boeien, kun jij met de Volvo naar *Basic Research* rijden.’

De achterdeuren blijken open, en Ronald doet Binnendijk de boeien om, hij strubbelt niet eens tegen, maar voor alle zekerheid doet Ronald een extra set handboeien om de veiligheidsgordel, die hij vastklikt en de boeien tussen de polsen van Binnendijk vastzet.

De sleutels zitten nog gewoon in het contact en Marlinde start de auto en rijdt langzaam naar de Amsterdamse weg. Ronald keert en volgt haar even later.

Als ze richting *Basic Research* rijden, komt er een politiewagen met sirene aan naast Marlinde rijden en verwijst haar naar de kant. Ze stopt en wacht af. Ronald stopt achter haar en stapt uit.

De politiemannen stappen ook uit en vragen Marlinde haar handen op het stuur te houden.

Ronald komt dichterbij en toont zijn ID. hij vraagt: ‘Wat is er aan de hand?’

Een van de agenten zegt; ‘Deze auto staat gesignaleerd, er was tegen de middag een incident met een gewonde man, die plankgas wegreed, toen een agent op assistentie wachtte.’ De agent bekijkt de ID nu van Ronald en zegt: ‘U weet hier kennelijk meer van.’

‘Mag mijn collega uitstappen?’ vraagt Ronald.

‘Ze moet wel haar handen zichtbaar houden, en geen onverhoedse bewegingen maken.’

Ronald knikt naar Marlinde die nu uitstapt, en de situatie afwacht, ze heeft via haar oortjes het gesprek tussen de agent en Ronald kunnen volgen.

‘We hebben de zaak onder controle, en nemen meneer mee.’

Marlinde vult aan: ‘Neem contact op met collega Groenewegen van uw bureau, dit heeft zijdelings te maken met het overlijden van Koolenbrander, wij handelen dit verder af.’

‘En wie bent u?’ vraagt de agent.

Marlinde toont ook haar ID, en de agent begrijpt dat het in orde is.

‘Okay, ik zal de signalering van deze auto intrekken, en melden dat...uw Team meneer meeneemt. Prettige middag verder.’

De agenten vertrekken en zowel Marlinde als Ronald rijden door naar *Basic Research*.

Gastverblijf

Ondertussen is Pieter al aangekomen bij *Basic Research*. Luigi helpt hem om Martin Damen mee naar binnen te dragen, en ze plaatsen hem in een van de *gastverblijven* op een smal bed. Deur wordt afgesloten.

Ook Binnendijk wordt in een gastverblijf verplaatst, maar het lijkt er op dat hij toch even nagekeken moet worden.

Marlinde belt Dr. Snels, met het verzoek of hij kan komen.

13.20 uur

Ronald ziet dat er weer een mail is van Team Walraven:

van: G.Walraven@Xtra.Overheid.nl
aan: RO.Smulders@Xtra.Overheid.nl
onderwerp: Binnendijk
datum: 17 juli

Beste Ronald,

Op de tracker is te zien dat de Volvo van Binnendijk op Basic Research staat. Ik hoop dat Binnendijk ook bij jullie is.

We hebben nog nader onderzoek gedaan over meneer, en dat ziet er op dit moment niet goed uit.

Het vermoeden bestaat dat hij hier mensen onder druk wil zetten, middels chantage. Achterliggende gedachte is dat deze mensen hierdoor gemanipuleerd gaan worden om iets te doen dat zeer zeker niet in het belang is van ons land. Meneer is in de afgelopen zes jaar 8 keer naar China gereisd en heeft meerdere steden bezocht, zoals Qingdao, Tianjin en Beijing. Hij heeft daar steeds met twee dezelfde personen contact gehad, waarvan in ieder geval 1 persoon; Thoe Ping Cheng drie jaar geleden als consullaatmedewerker van de Volksrepubliek China wegens spionage is uitgewezen.

Dit is de stand van zaken, ik zie je morgen.

Met vriendelijke groet,

Godert Walraven

Ronald belt meteen Godert: ‘Dag Godert, dat is nogal wat. Maar om kort te gaan: we hebben hem, en Dr. Snels is hem aan het onderzoeken. Hij maakte een versufte indruk en hij is gewond boven zijn knie, waar Martin Damen hem met een pistoolschot heeft geraakt.’

‘Okay, mooi om te horen dat hij vast zit. Hoogkamer en de Wolf zijn hier ook mee genomen en zitten ook vast. Stel je toch voor dat Hoogkamer, als zijnde plaatsvervangend hoofdofficier van Justitie van het Parket Den Haag, onder druk zou zijn gezet..En hoe stom het is dat hij zich met dergelijke onfrisse zaken heeft ingelaten, dat geldt trouwens ook voor Peter de Wolf en Martin Damen.’

‘We zijn nog wel aangehouden onderweg door de politie, omdat de Volvo gesignaleerd stond, ze weten nu dat wij dit hebben overgenomen.’

‘Ik zal voor de zekerheid nog even contact opnemen met Groenewegen, die is daar toch hoofdcommissaris?’

‘Klopt, ja, hij heeft eerder al contact gehad met Theresa.’

‘Okay, Ronald, ik zie je morgen.’

Dr. Snels heeft Henk Binnendijk onderzocht, en heeft geconstateerd, dat meneer waarschijnlijk in shock is, maar fysiek redelijk in orde, op zijn linkerbeen na. Hij heeft wat pijnstillers gegeven.

De eerste indruk

18 juli

09.20 uur

‘s Morgens worden Damen en Binnendijk gesepareerd opgehaald.

Er volgt een uitgebreide inventarisatie van hun wandelgangen, contacten en bankgegevens.

Zo blijkt Henk Binnendijk in Spanje nog een spaarrekening met ruim 700 K € te hebben die maandelijks werd aangevuld met 22.000 €. van een bank uit China.

Onderzoek naar zijn contacten leidt ook naar een zekere Ping Lee Xi, Consulair adviseur van het Chinees consulaat, die nog geen twee dagen later onverwacht is teruggeroepen naar Beijing. Team Walraven heeft ook AIVD uitvoerig geïnformeerd, en bij het onderzoek betrokken.

Damen blijkt ‘slechts’ een gelegenheids crimineel, die stappen heeft gezet die met

zijn functie bij Waterstaat onverenigbaar zijn. Daarnaast blijkt hij geen wapenvergunning te hebben.

Peter de Wolf blijkt, behalve een zijdelingse kennisname van de video's en een niet toegestaan Whatsapp-account, ook zijn ambtelijke positie bij OM in gevaar te hebben gebracht doordat hij vatbaar blijkt voor chantage.

Rudolf Hoogkamer wordt zwaar aangerekend, dat hij de video's heeft gekocht, waardoor zijn positie als Plaatsvervangend Hoofdofficier van Justitie ernstig in gevaar is gekomen en gezien hij ook vatbaar blijkt voor afpersing, onverenigbaar met zijn functie.

Hij blijkt ook Bert Koolenbrander te hebben geholpen bij de rechtszaak drie jaar geleden, waarbij alleen Charles van Hal werd veroordeeld.

Lute van der Loo is feitelijk de enige ambtenaar die, hoewel aangestuurd door meerdere Binnendijk, geen enkele blaam treft en 'schoon' wordt bevonden. De uiteindelijke inventarisatie wordt zeer grondig gedaan en omvat uiteindelijk ruim 45 personen, die, op drie ministeries werkzaam, direct contact met verdachten hebben gehad tijdens hun werk.

De eerste globale indruk van het geheel is dat Binnendijk een aanzet heeft gegeven, tot beschikbaar krijgen van belangrijke gegevens, en het mogelijk inzetten van *treuzeltechnieken* bij bepaalde rechtszaken, maar daarin gelukkig niet is geslaagd.

Claridge

10.20 uur

Het is twee weken later en Ellen en Jackie drinken koffie, buiten op het terras bij Claridge. Ze praten na over gistermiddag, toen er een besloten bijeenkomst was met de acht dames, die tegen hun wil betrokken waren bij de activiteiten van Koolenbrander en van Hal. Aan het eind van de bijeenkomst is Jackie er ook even bij geweest, en al met al was het een indringende bijeenkomst, en de meeste dames worden begeleid door twee vakkundige therapeuten.

'Ja, Jackie het is allemaal begonnen met jouw *shaolin kempo* actie, en dat jij toen die gsm hebt meegenomen.' begint Ellen, 'had je dat niet gedaan, dan was er veel niet aan het licht gekomen. Maar je hebt het wél gedaan, en uiteindelijk is daarmee zelfs een internationale spionagepoging verijdeld. Er was een vernuftig plan om drie bezitters van de video's, die jij ook deels zag, te chanteren en uiteindelijk onder druk te zetten. Die bezitters waren hooggeplaatste ambtenaren van het Openbaar

Ministerie en van Infrastructuur en Waterstaat, en als spin in het web is een hoge ambtenaar van Binnenlandse Zaken vastgezet. Door jouw actie is heel veel schade voorkomen.'

Jackie zucht, 'Ik wist niet dat mijn actie die reikwijdte zou krijgen, het is wonderlijk dat het zo is gelopen.'

Ellen knikt, buigt zich voorover en neemt de hand van Jackie vast, terwijl ze die zacht streelt.

'Hoe lang kennen wij elkaar al?' vraagt Ellen, 'je hoeft me niet te antwoorden, hoor, maar je moet weten dat ik erg op je gesteld ben... ik zou je eigenlijk graag iets willen voorstellen...'

Fin

dit is een uitgave van Killa Kossa
contact: hapipiko@protonmail.com

© 2025 Tim Hinterding

Dit is deel 2.

Eerder verscheen in deze reeks:

deel 1: Mozaïek / Once